DUP DUP ÇEDENE

atilla atalay

İletişim

2. BASKI

ATİLLA ATALAY • **Dup Dup Çedene**

ATİLLA ATALAY 1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1978'den başlayarak, on yıl boyunca *Gırgır* ve *Fırt* dergilerinde mizah öyküleri yazdı. İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. 1989'da, çalıştığı dergilerden ayrılarak *Hıbır* dergisinin kurucuları arasında yeraldı. *Hıbır* dergisinde "Eray" ve "Haftanın Lakırdılukurdusu" başlıklı köşeleri yazdı. Yazılarını *Hıbır* dergisi kadrosunun bağlı bulundukları kurumdan ayrılarak kendi adlarına çıkardıkları *HBR Maymun* dergisinde sürdürmektedir. Atalay'ın yayınlanmış kitapları: *Usulcacık* (1990), *Ebelulak* (1993), *Sıdıka* (1994), *Civciv Kutusu* (1995), *Uyuyamadığım / Düş Kovalayan* (1996), *Menekşe İstasyonu* (1996), *Yalnızlık Aletleri* (1997), *Dup Dup Çedene* (1999).

A.Atalay E posta: erays @ turk.net
eray @ hotmail.com

İletişim Yayınları 521 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 76
ISBN 975-470-731-6
© 1999 İletişim Yayıncılık A. Ş.
1. BASKI 1999, İstanbul (2000 adet)
2. BASKI 1999, İstanbul (2000 adet)

KAPAK Latif Demirci
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Enver Seyfi
KAPAK BASKISI Sena Ofset
İÇ BASKI ve CİLT Şefik Matbaası

İletişim Yayınları
Klodfarer Cad. İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34400 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Fax: 212.516 12 58

ATİLLA ATALAY

Dup Dup Çedene

İletişim

İÇİNDEKİLER

Derin Bir Aşk Hikâyesi *7*

Mafya Kapıyı Çalınca ***9*** / Enkaz Altında ***13***
Derin Bir Aşk Hikâyesi ***17*** / Çete Savaşları ***20***
Sipor Küntür ve San'at ***23*** / Toraman Beyin Edeleti ***27***
Suç ve Ceza ve Oha Artık ***30*** / Yıl 2023 ***33***

Manyaklaşım Sürecinde Türk Ailesi *37*

Yalan Dolan Rüzgârları ***39*** / Şeytanların Çocuğu ***43***
"Boğaz'da Ölümle Randevu" ***47*** / Manyaklaşım Sürecinde
Türk Ailesi ***50*** / Trafik İşleri ***53*** / Pazar Foto-Röportajları ***57***

Sıdıka *61*

Türkiye Mon Amor ***63*** / Eriyen Aspirin ***66*** / Canavar Selpakçılar ***70***
Viyagra Olayı ***73*** / Sinop'tan Sisteme Girdi Enişlem ***77***
Füze Krizi ***80*** / Mutlu Yıllar ***83*** / Sarhoş Otobüslerinde ***86***
Yaz Aşkı ***89*** / Sıfır Kenar ***93*** / Sıradan Manyaklıklar ***96***
Ekonomik Kriz Adamları ***99*** / Dövücü Timler Ülkesinde ***102***
Dizi Dizi İnciler ***105*** / Çorba Parası Ülkesi ***108*** / Anılar ***111***
Olmayana Ergi ***114*** / Safiye Türküsü ***117*** / 4 19 26 29 35 39 ***121***
Sanal Anne ***124*** / Sanal Baba ***128*** / Boyfriend Sonırıza ***131***
Dlikanlılar Dünyası'nda ***134*** / Seçme Diyaloglar ***138***

Dup Dup Çedene *141*

Eksik Bakla ***143*** / Islak Kibritler ***147***
Birisi Denizi de Alıp Götürsün ***151*** / Leylekle Gelen ***158***
Normal Hayatlar ***162*** / Gidelim Burdan ***165*** / Bir Işıklı Pencere ***170***
Dup Dup Çedene ***177***

Derin Bir Aşk Hikâyesi

- Hayırdır Tengiz abi, "Nafiz Eşyalarını toplasın" diye haber yollatmışsın. Bir hatamız, bi kusurumuz mu oldu. Eğer geçen akşam sahnede Küçük İbo'yu vurma emrini yerine getirmediğim için kızdıysan telafi ederiz abi. Kabahat bende tabi, elim gitmedi, vuramadım çocuğu. Daha çok küçük be abi... Şarkıcı karı, adam falan vurmak tamam da, el kadar çocuğu tabancayla yaralamak gitmez bizim şânımıza diye düşündüm. Ama gene de cezalandırdım ben o Küçük İbo denilen veleti. Kuliste iki adamımla kıstırıp ağzına biber sürdük. Bi görsen yiyince biberi ağzından gözünden yaş boşandı. Ateş etmekten fena yani. Bi daha senin bulunduğun mekanda arzu ettiğin şarkıyı söölememezlik edemez...

- Çok konuşuyorsun Nafiz, senin yüzünden yazının girişi uzun oldu.

- İyi de Tengiz abi ne kusur işledim ki gönderiyon beni. İşsiz bi tetikçi naapar. Daha aldığım dürbünlü tüfeğin taksidi bitmedi. Marmariste gasp ettiğimiz arazinin üstünde inşaata başladık o da yarım kalıcak şimdi.

Kusur işlediğin falan yok Nafiz. Seni bi cezaevi görevli-

sine rüşvet olarak vereceğim. Adam seni pek beğenmiş. "Nafiz benim olsun" diye rica etti.

Naası yani abi. Nası beni beğenmiş. Ben evli barklı adamım fakat. Üç çocuğum bir Moldavyalı metresim ameliyattan henüz çıkmış, nekahat döneminde bir transseksüelim var. Bu yaştan soona yapamam ben ööle elin herifiyle...

Öööle diil lan. Benim yerime adamın tetikçisi olup, ona hizmet edicen. Rüşvet yediği ortaya çıkmış, bi kaç gasteci felan takılınış peşine onları vuruvericeksin. O da karşılığında bizi hapiste rahat ettiricek. Ama iş ortaya çıkarsa sakın seni benim verdiğimi sööle me olur mu?

Emrin olur abi. Yalnız bişey sorucam. Bu yeni görevimde de Türkiye benimle gurur duyucak mı?

Taabi taabi. Gaayet taabi.

* * *

Nüzhet. Gel çocuğum. Otur öyle oraya... Ben düşündüm de Nüzhet sen okumuş bi arkadaşımızsın. Hangisiydi senin mektebin?

- Boğaziçi mezunuyum Tengiz Bey. Ayrıca Kolombia Üniversitesinden bi işletme mastırım var. Bundan başka planör ve dalgıç brövelerim, bir kişisel fotoğraf sergim, duvar tenisi ve gulet tipi tekne yarışlarında alınmış kupalarımla birlikte, internette meziyetlerimi anlattığım bir veb sitem var.

Aferim sana Nüzhet. Esasen Türkiye en az bizim kadar sizinle de gurur duyuyor. Neticede bi takım hukuksal boşluklardan yararlanıp her seferinde bizi kurtaran bazı avukatlarımız, bi takım muhasebecilerimiz, "işkence izine raslanmamıştır" raporu veren kimi doktorlarımız, yani kısaca sizin gibi okumuş beyaz yakalı ibnelerimiz olmasa biz bu kadar tutunamazdık...

Beyaz yakalı nelerimiz buyurdunuz efendim.

Yok bişey Nüzhet öölesine söööledim sen kafana takma. Her neyse senden bir ricam var. Ben bir melodili kapı ziline ateş ettim de Nüzhet.

- Anlayamadım. Melodili kapı ziline niçin ateş ettiniz ki?

Esasen uzun hikaye. Ben ööle hoşlanmadığım parçayı çalan, yada hoşlandığm parçayı çalıp söööleyemeyen şeylere ateş etmemle tanınırım Nüzhet. Bizim delikanlılık raconumuzda, mertliğimizde vardır bööle bi adet. Bugün "laik müzik" yapan Çelik dahil bir çok şarkıcı ayağından vurulmuştur. Bilemediğim nedenlerle bu iş bööledir yani. Uzun sözün kısası ben bi melodili kapı ziline ateş ettim bu sabah. Ters bi parça çalıyodu. Soona apartman ayağa kalktı tabiyatıynan. Kaçtım ama görenler var. Şimdi senden ricam bu zil vurma işini üstüne alman. Gidip ben ateş ettim teslim oluyorum diyceksin.

Ama ama, batı karadenizdeki yaban domuzu avları dışında ben elime silah bile almadım Tengiz Bey. Hem belli bir kariyerim var. Eşim dostum çevrem, briç arkadaşlarım. Niçün bööle bi olaya karışıyım ki hem neden ben. Sizin bi sürü tetikçiniz vardır.

Bi kaç tanesini rüşvet olarak sağa sola dağıttım geriye kalanların da daha önemli işleri var. Ama seni umutsuz ve isteksiz görüyorum Nüzhet. İnşallah ekmek yediğin kapıya ihanet gibi bir düşüncen yoktur. O saydığın ibibiklikleri bizim mafyanın işlerini örtbas etmesen yapamazdın. Ortalık bi sürü aç üniversite mezunuyla kaynarken, birden bire gelmedin deyini bu noktalara... Cevap versene beyaz yakalı hırslı yapibik.

Ehö... Canım bi zil şeyiyse alıveririm tabi üstüme. Ruhsatlı silahım yanlışlıkla ateş aldı felan şeklinde bişiy uydururuz ona biz...

Yalnız... Ben o melodili kapı zilini tabancamla çalınca, melodiyi duyan zil sahibi de dışarıya çıktı haliynen Nüzhet.

Ziline ateş ettiğim için bana küfür felan etmeye kalkıştı. Dört beş tane de ona sıktım artık mecburen...

Nea? Fekat... Yani ben hepsini birden üstlenemem ama...

Yaparsın Nüzhetim yaparsın. Allah bilir sen üniversitedeykene keskin bi idealistimişsindir. Ona ve buna karşıymışsındır da. Öyle kalsan iyiydi tabii. Ama iktidar, mal mülk, kuvvet için hırslanıp eline silah almakla bilgisayar ya da kalem almanın arasında bir fark yok. Diplomanı pisliğe bulaştırırsan pislik de sana bulaşır. Gerçi sen okumuş çocuksun benden.

- Ama karım Öykü? Çocuklarım Bilişim ve Mustafache?

Sen içerdeyken biz bakarız onlara Nüzhet. Hadi git de eşyalarını topla. Bi kaç Erol Taş kahkahası atıyim ben de gelicem peşinden... Nıhı.. Nıhı.. Nıhıhıahahahahahahaha.

- Höööyff, höyf...

- Ööle ikidebir derin derin iç geçirip durmayın mütahit Fikri Bey. Hatırlatırım, şu anda enkaz altındayız, hiç bir yerden hava alamıyoruz, oksijenimiz sınırlı...

Pehe... Şimdik beyle olduk de mi müdür Firuz Bey. Debrem oldu, ortalik göçtü gitti büttün müteahhidler, "tüü kaka" oldu. Yehu, şu belediyeci milleti gadara namkör insan gördüysem, şerefsiz evladiyim ha. Yidirip içirirken iyiydik amma. "Senin ruhsat işi golay Fikri'cim, at bi on milyar, yeşil alani gıyısından yiylim, sana gooperatif arsasi çikaralim" demeler, yok efendim, bizim mühendis oğlan evleniyo, düğününde senin cipi gelin arabası yapalim, hatta, sen o cipi bizim mühendise hediye et" şeklinde rica yollu gasplar... Geçti tabi o günler. Öküz öldü ortaklık bitti.

- Öküz henüz ölmedi Fikri'cim. Hâlâ yaşıyor, hatta gereksiz yere konuşup oksijen tüketiyor...

- Demek eyle Firuz Bey. Kim derdi ki günün birinde Dıngırdakdere Belediyesi Fen İşleri Müdürü Firuz, Müteaahid Fikri'nin nefeslerini bile sayacak. Vay dünya, yalan dünya.

Sen yime belediyeye yidir, üç guruşunu, encümenlen, reis muaviniylen, bazı zabita arkadaşlarnan paylaş. "Bizi şööle bi pavyona götür fikri" desinler "he" de. "Canimiz Moldavyali Hatun çekti" desinler "he" de. "Bakanlik müfettişine guzu çevir, Reis'in oğlu gız hamile birakmiş, barda olay çikarmiş, bi adam bul üstüne alsin... Bul Fikri, getir Fikri, yidir Fikri" Neticeye bak... Şimdi Fikri'nin aldiği nefesler sayiliyor....

Sade nefesler değil, deminden beri şu kirişe koyduğun demirleri de sayiyorum. İnsafın kurusun Fikri. Bu kadar da çalınır mı lan? Bi kirişe iki tane demir konulur mu?

O demirlerin parasini gıtır gıtır sen yidin Olimpia Pavyon'da müdür efendi. Çimentolar da oglunun bindiği çiroke cipe gitti. Balkonlardan çaldığım ikişer metreyle, gızını İngiltere'ye lisan okuluna gönderdin. Eksik kalıp dahtalarının parasıynan, hanının göbeğindeki yagları emdirdi.

Karımın göbeğini ağzına alma edepsiz adam. Derhal makamımı terket.

Terkedebilsek edecez de, makamın tepemize çöktü.

- Senin yaptığın şey tabi çöker. Şurdan hayırlısıyla bi kurtuliyim ilk işim toprağı öpmek olucak. Yani yeryüzündeki toprağı. Soona da rezilliklerini bir bir ortaya dökücem. "Gasteler alçak müteahhit hesap ver" diye döşenmeye bi başlıycaklar, dooru ipe yollıycam seni...

- Gidelim len mahkemeye. Edelet var bu melekette. Hadi ben çaldim. Belediye niçün bakınadi proceye, niçün mühendisini yollayip gontrol ettirmedi. Çikmiyacak mi bunlar ortaya. Hadi, memurin muhakemat gıl tüy diyip işi savsaklattirdin. Benlen pavyonda dansözün donuna para sokarkene, effendime sööliyim hevaya silah sıkarkene çekilen fotograflarin noolucak. Medya ööle memurin felan dinlemez, çıkarıverir adamın ipligini pazara.

Güliim bari. Medya dediğin ikibuçuk gastenin, bizim

belediyenin sınırları içinde iki tane ruhsatsız, iskansız binası var. Ayrıyetten daha geçengün "S.S Haber Hayat Kent Gasteciler Kooperatifi" yapmak için arsa istemeye geldiler... Salak mı adamlar bindikleri dalı kessinler.

Tabi ya salak olan benim. Hem ne salağım. Size ilk yidirdiğim parayi hatirliyorum da... 450 Blokluk bi iş için başvurduğumda, "şu eksik bu eksik", diye beni bi müddet ruh hastasi ettikden soona. "Bunun sonu yok, sen bizim belediyeye iki ambulans hediye et olsun senin iş" dediydiniz. Sevaptir, rüşvet sayilmaz diye düşünüp aldım geldim ambulansları. Fakat o yamyam reis muavini, "Fikri" dedi. "Nebiçim ambulans getirmişin, sen bizimlen dalgamı geçiyon" dedi... Neymiş, üzerindeki "ambulance" yazıları terseten yazılmışmış. Bakınca ne yazdiği anlaşilmiyomuş. "At şuraya üç milyar, bize sahte ambulans kakaladığın için işlem yapmayalım, ruhsatını da verelim" dedi. Soonadan anladım, bütün ambulanslar ööleymiş. Alayınız yamyamsınız lan. Çoluk çocuk katilisiniz...

İhihi... Sanada mı yaptıydık o ambulans numarasını... İhih. Ulan bi de şark kurnazı geçinirsiniz ihihhi. Zavallı saf tetikçiler. Sıradan hırsızlar. Şşüüt... Hop hop. Olm, tekmelemesene lan o kalası. Ya, bi dur, tavan üstüme çökücek... İhihi... Şaka yapıyosun di mi Fikri'cim... Bak işler düzelicek. Çıkınca yine eskisi gibi al gülüm ver gülüm, çeviririz çarkı...

- Demek ki ben salakım haa. Çıkınca beni atcanız, "eşek mütahit" diye medyanın önüne. Siz müdürler amirler, başmühendisler, sütten çıkmış ak kaşık haa. Soona başka bi saf mütahit bulup onu tetikçi yapcaanız kendinize... Fekat, sen çıkamıycan Firuz'cum. Enkaz altında ezilmiş münevver bir inşaat müdürü olarak anılıcaksın.

- Saçmalama Fikri. Ben sana salak demedim. Beynine az oksijen gidiyo yanlış duymuşsun onu sen. Tabi yaa sen sı-

kıldın ondan oldu. Gel ben sana bulmaca soriim vakit geçirelim... ha... Yer altında yağlı kayış.

Yilan... Sensin işte o. Yeraltında yağlı domuz...

Bak... Gerçi daha zor anlar için saklıyodum ama. İstersen, yani acıktıysan, makam akvaryumumdaki siyah balıkları yiyebiliriz. Hem sümenimin arasında yufka da var. Ahır ruhsatı alabilmek için bi köylü getirdiydi... Yapma... Yapma diyorum. Tekmeleme o direği...

Gülegüle Firuz. Artık öbür dünyada Tûba ağaçlarını kesip zebanilere eksik malzemeli kooperatif ruhsatı ayarlarsin...

Götürhan, tetikçi nerde hayatım, biliyo musun? Ekmekle gaste getirmemiş bu sabah.

Birini vurmaya gönderdim Kuryegül'cüm, gelir birazdan. Eğer bakmadıysan dünkü sahte resmi gaste var. Haa, bu arada sen benim lazerli süikast silahımı gördün mü? Sabah tetikçiye lazım oldu bulamadım.

- Ay ne biliyim, nerde çıkardıysan ordadır Götürhan.

Her neyse, o, o kadar önemli diil. Sen şööle bi, oturur musun hayatım, ciddi bişeyler konuşmak istiyorum... Bak Kuryegül. Sıradan bir kadın olsaydın seni vurup ööle bitirirdim ilişkimizi. Ama aramızda bunca yaşanmışlık varken yollarımızı dostça ayırmak istiyorum. Son olaylardan soona durum çok ciddi. Ikimiz bi arada kalırsak yakalanırız...

Ay boşa telaşlanıyosun Götürhan, Çakıcı'nın telefon defterinde sana kadar bi sürü büyükbaşın adı vardır. Seninle olan ilişkisini kaale bile almazlar. Sen ortaboy bi mafyasın. Küçük gasplar, bi kaç ölü, bi avuç tetikçi. Şimdi başları kalabalık adamların, biz arada kaynarız...

- Saçmalıyosun Kuryegül. Esas ben gibiler anüsaltına gi-

der bööle bi durumda. Kocabaşlara kim dokunsun. Günah keçisi küçükbaş bi hayvandır. Durum çok ciddi... Hatta sen bile tehlikedesin.

- Bişeycikler olmaz, silikonlarımı söndürüp, porselenlerimi çıkardım mı kimse tanımaz beni. Bak, söndürdüm silikonları...

Yapma allaanı seversen Kuryegül, köpeği korkutuyosun... Ödü patlıyo hayvanın... Geh kuçu kuçu, gel oğlum, gel sen... Kızım sen de şişir şunları yeniden yaa. Bak günah, eziyet oluyo hayvana...

Ay baaarma insana Götürhan. Naapim, ben mafya tarafından bööle geliştirildim. Oramdaki zulada sakladığım sahte silah ruhsatını, dilinle attığın, ufak darbelerle çıkarırken benden iyisi yoktu ama. O zamanlar, "Ne manken, ne şarkıcı, en güzeli kurye kızla çıkmak" diye inildiyodun. Hani her birlikteliğimizde bedenimi yeniden keşfediyodun, hani ben süprizlerle doluydum. Hani kuşlar ağaçlar, binbir renkli çiçekler, nasıl yakalamıştın, saçlarının arasından kokain zulasını... Şimdi zora gelince bööle olduk di mi, tüh ulan senin delikanlılığına...

Çemkirip durma kız. Bi vurucam şimdi, ebediyete kadar sönük kalıcan. Hem inince az yer kaplarsın, cesedini bi saksıya zulalarım, kimsecikler bulamaz...

- Bak bak salağa bak. Bi de tehtid haa? Kimi söndürüyon, neyi indiriyon, naylon torba mı buruşturuyon lan ibibik? Asıl ben seni şuracıkta gırtlaklayıp, oramdaki buramdaki zulalardan çıkardığım mühürlerle iki saniyede sahte defin ruhsatı düzenler, gömüveririm.

Sen kaşındın Kuryegül... Tetikçi gelsin ilk iş seni vurdurtucam.

Hahahay, güliim bari. Haydar senin diil benim tetikçim bi kere.

- Esas ben güliim de içimde kalmasın. Daha, bizim tetik-

çinin adını bile Haydar zannediyosun. Onun gerçek ismi Nazmi kızım. Tee, en eski adamım benim. Gençliğimde, sırt sırta verip, üniversite öğrencisi öldürüyoduk biz onla. İçerdeyken Haydar diye sahte kimlik ayarlandı ona...

Lan Götürhan, şu mafya aleminde gördüğüm en saf adam da sensin haa. Senin bu süzme tarafına aşık oldum ben zaten. Oğlum, bu esasen Nazmi olan Haydar var ya. Daha Nazmi bile olmadan önce Faik'ti. Bunla akrabalarını Silivri'deki çifliğimizde babam gerilla olarak eğitiyodu. Ben daa çocukken, Faik abi bana vurduğu köylülerin ellerinden aldığı erikleri hediye ederdi... Hey gidi hey...

Kızım beynine de zula açtılar galiba senin. Arada bi aklın gidip geliyo. Ne babası ne çiftliği len? Senin babanın yorgan ipliği fabrikası yok muydu?

O da ööle diil işte. Babamın asıl adı Ferruh Kumpir. Kanlı bir mayıs olaylarından soona Sacit Tosunbakla adıyla bir iplik fabrikatörü kimliğini aldı.

Ama bu çok çirkin... Kaderin alçaklığına bak. Ferruh Kumpir, Benli Ferruh...

- Nerden biliyosun len sen benim babamın benini... Gerçi ölümünden evvel, tanınmamak için Bulgaristan'da ameliyat olup benini sildirtmişti ama, çocukken ona herkes Benli Ferruh derdi...

Ferruh Kumpir benim de babam. Annem ilk kurye kadın Memduha Marultan'dır. Babamla bi kenevir kaçakçılığı sırasında küsüp ayrılmışlar. Babam sonradan Necla Pense adlı bi gümrükçü kızıyla evlenmiş...

Necla Pense... Annem... Annem o benim... Fekat, bu durumda... Ağabey, ağabeyciğim...

- Kuryegül, kardeşim benim, bacım...

- Şimdik Numan abi, biz çete miyiz, mafya mıyız, yoksa şereflı miyiz?

Sen çok soru sormaya başladın Mihri. Sus da fünyeni hazırla, soğumasın.

Başüstüne Numan Abi. Abi be, bi emir versen de, elli arkadaş gidip Kandilli Rasathanesini bassak, şööle bi tavana ateş edip teleskoplarını felan kırsak... Hayır, bizim hanım rasathaneden rahatsız oluyo da...

- Niye lan? Teleskoplarıyla sizin eve mi bakıyolarmış?

Yok ööle değil, bunların telefonu bizimkiynen karışıyo... Habire açıp "orası rasathane mi" dıye soruyolar. Önce bi takım şerefsiz hainler açıp işletiyo zannettim. Soona bi baktım onların numarasıynan bizimki birbirine çok benziyo, olay harbiden de ondan kaynaklanıyomuş... Şimdi PTT'ye baş vur, numaranı değiştirt, bilmem ne... En iyisi ben gidip rasathaneye bi C-4 koyup geliyim. Havaya uçunca yeni rasathane yaparlar, e, telefonunu da yeniden bağlatırlar tabi. Numara felan karışmaz artık.

Bütün bunları karın rahatsız oluyo diye mi yapıcan?

Uzun iş. Karını vurup otoyol kenarına at daha iyi.

- Onu düşündüm ama, kendisi de "şerefli" bir kadın. Bi daha onun gibisini bulamam. Geçen apartmanda doğal gaz faturasıyla ilgili bi kavga çıktı, üç komşuyu birden güpegündüz infaz edip otoyol kenarına attı. Karım diye söölemiyorum, gerçekten davamıza gönül vermiş, mert ve yiğit bi kadın...

- Hangi dava ulan? Bizim davamız ne ?

Bilmiyorum ki abi. Hiç söylemiyosunuz ki insana. Sahi abi, biz kime bağlıyız şimdik. İyi bişey mi? Hiuhihi Hayır, demin ters bişey söölemedim di mi? Rasathaneye bağlı diiliz yani, emirleri onlardan almıyoruz heralde... Hihihi...

- Ben gülmüyorum ama Mihri.

Tüh... Ciddi diilsin di mi abi? Yani, rasathane, eroin, milli duygular, banka ve ihaleler... Ne alakası olabilir. Yoksa... Tabi yaa, nasıl da akıl edemedim. Rasathaneden uzaya bakıyolar, biz direktman uzaylılara bağlıyız dimi abi. Yoksa insan hem şerefli bir yursever, hem eroin kaçakçısı nasıl olabilir, kendi ulusunun insanlarını birer ikişer öldürüp nasıl dehşet saçar... Şimdi kafamda herşey yerine oturdu.

- Aferin sana Mihri. Sen zekii bir tosuncuksun. Artık seni daha üst düzey görevlere çekmenin zamanı geldi. Bırak elindeki fünyeyi, hazırlan, yola çıkıyoruz. TEM otoyolunda dolaşıcaz birazcık... Gerede Gişelerine az bişey kala, yolun sağ tarafında indirip uçandaireye pindiricem seni... Uzaylı dostlarımıza direktman hizmet edicen. Mars'ta bi kaç yer kırılıp dökülücek, beş on adam infaz edilicek. Korkma, Mars taki görevli arkadaşlar olaydan haberli, iş bittikten sonra sen elini kolunu sallayarak yörünge dışına çıkıcan... Hadi şimdi silahlarını falan bırak, üzerine kimlik de alma. Uzaylı arkadaşlar otoyol kenarında lazer tabancasıyla yeni bi kimlik vericek sana.

Vay be, starwars, uzay çeteleri haa. Müthiş efektler oğlum, yaşasın.

* * *

OTOYOL KENARINDA BİR CESET DAHA

HBR Hab. Ajansı. Dün öğle saatlerinde TEM Otoyolu Gerede Gişeleri mevkiinde kimliği belirlenemeyen bir erkek cesedi daha bulundu. 35-40 yaşlarında olduğu tahmin edilen şahsın üzerinde yapılan araştırmada Kandilli Rasathanesi'ne ait olduğu tesbit edilen bir telefon numarası ve üç adet Amigo Fıstık çıktı.

Konuya ilişkin açıklama yapan yetkililer, araştırmanın çok yönlü olarak sürdürüldüğünü, olayı gerçekleştiren kişi ya da kişilerin en kısa zamanda yakalanarak adalete teslim edileceğini kaydettiler.

İsminin açıklanmasını istemeyen bir yetkili ise, cesedi bulunan şahsın, bir süre önce Paşabahçe Cam Fabrikaları eylemini gerçekleştiren şahıslardan birinin eşgaline uyduğunu ileri sürdü. Hatırlanacağı üzere bir süre önce, Paşabahçe Cam Fabrikaları züccaciye satış bölümünü basan 50 kadar silahlı şehir eşkiyası, kurbağa şeklindeki yamrı yumru cam bibloların ünlü bir siyasetçiye kasten benzetildiğini iddia ederek, 4500 civarında bibloyu kırıp çalışanlara taciz ateşi açmışlardı.

Tabi Tengiz Abi, belli bazi bir takim ilkelerden taviz vermeden elbet biz de bi tarafiyla fitbol olsun, sipor yahut sanat olsun, bu çeşit olaylarin içinde bi tavır, bi imza olmalıyız neticede. Hali hazırda fitbol hayatında sahibi olduğumuz takımlarla Türkiye gurur duyuyor zaten, bu olay niçün sanat hadiselerine de sıçramasın ki...

Aferin lan Namık, senden başka bu kadar uzun cümle kurabilen bir adamım daha yok. Fedailerim arasında en kültürlü olanı sensin. Diploman sahte değil dey mi, biz yapmadık, okuyup da kendin aldıydın sen?

Maalesef benim diplomam yok be Tengiz Abi. Sipor Akademisini son sınıfta terketmek zorunda kaldım. Güvercintakla Hocası muhtemelen vatan haini şeklinde bi insandı, bana taktı, vize vermedi, neticede vurmak zorunda kaldım kendisini, soona Vatikan'a firar ettim, diplomayı da alamadık tabi...

Vay hain güvercintaklacı vay... Gönder iki tetikçi vursunlar herifi Namık, ibret olsun aaleme...

Anlatamadım galiba abi, ben vurdum o Güvercintakla

Hocasını. Hem öldüydü zaten. Şimdi, ölü bi adamı ikinci kere vurupta milletin gözünde kahraman yapmıyalım derim ben...

Ha, vurdun yani sen o adamı. İyi etmişsin Namık... Güvercin takla atarak, bu toprakları bölmek isteyen bir kukla, bir uşak daha temizlenmiş. Verseydi o da vizeyi sana, gitmezdi mukaddes toprağın altına... Sana geçer not vermeyen kişi, direkınan haindir zaten... Türkiye senin o zamanki mecburi cinayetinle gurur duyuyor Namık.

İyi de Tengiz Abi, hani biz bööle vurdu kırdı, hain, cinayet laflarından etmiycektik artık. Hani, sipor ve sanatla yeni bir imaj yapacaktık kendimize... Hani biz artık ilim ve kültür insanlarıydık. Bak hazır sahibi olduğumuz fitbol takımları da belli bi başarı kaydettiler. Gerçi hain medya olayı başka türlü aksetirdi ama bizi tahrik etmek için yapıyolar. Biz sinirlenip bi kaç gasteci daha vuralım ki, "bi tarihlerde mecburen bazi bir takım olaylara karışmış kader kurbanı sakin ilim insanı" imajınız zedelensin diye hain emeller güdüyo mihrak tohumları. Ama gel biz bu oyuna düşmeyelim, sanatta ilim ve siporda kükreyelim hainler kaçacak delik arasınlar... Püh... Hay aksi, gene çenemi tutamayıp kükreyclim, hain, mihrak, tohum gibi laflar ettim yav...

Bi de çok uzun cümleler kuruyosun sen Namık be. Oğlum imaj yapalım derken milletin olan kafası karışacak lan. Herneyse Şimdi nerde çıkıyodu bu Cemil Reşat Bey? Konseri kaçta. Medya eşliğinde soyunma odasına gidip alnından öpeyim mi lavuğu, iyi olur mu bizim içün?

Abi çocuğun adı Fazıl Say. Naamı dünyayı sarmış ünlü bir Türk piyanisti. Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda saat 19'da sahne alıcak. Şunu da sööliyim soyunma odasına gitmek, çelenk göndermek gibi bi adet yok bu alemlerdc.

- Oğlum Fazıl Say da kim lan? Hiç duymadım ben o oğlanı. Hem, madem gonserde boy göstericez, kadın bi piyanist

filan olaydı baari. İdil Biret felan yok muydu, vurdular mı o kadını çıkmıyo mu artık sahneye...

- Araştırdım ben, o kadın kaset dolduruyomuş, konseri yokmuş şimdi. Ama bu Fazıl da çok meşhur, piyano alemlerinde Çelik gibi biri, genç kızların sevgilisi. Türkiye onunla gurur duyuyor.

- Nası gurur duyolar lan, kimi vurmuş ki bu oğlan...

- Yok abi ööle diil, Mozart'a yeni bi yorum getirmiş.

- Aferin çocuğa be. O Mozart solcu bi gastecinin can ciğer kuzu sarması dostuydu. Adını getiremedim şimdi o gastecinin "Dostum Mozart" diye kitap bile yazdıydı. Cumhuriyet Gastesinin sahibi... Nadir Nadi. Helal olsun Fazıl'a, iyi olmuş Mozart'ı götürdüğü...

Yok abi, götürmemiş... Getirmiş... Yeni bi yorum getirmiş... Piyanoyla...

* * *

- Hay aksi... Naaptın sen Tengiz Abi yaa. Niye kırdırttın çocuğun piyanosunun kuyruğunu?

Kulise haber yollattım, benim istediğim parçayı çalmadı, hain!

E, çocukcaaz senin malum türküyü yorumladı ya aabi. Üstelik gayet de güzeldi.

- Olm o türküyü benim türküm diye gittiğim her mekanda korkudan çalıyolar zaten. Bu sefer değişiklik olsun diye Rahmaninof diye bi adamdan bişey istediydim, çalmadı iblis tohumu.

Belki çalmıştır da biz anlamamışızdır abi. Sen nerden duyup da istedin anlayabilmiş diilim ama, o Rahmininof filan pek bildiğimiz bişey diil..

- E, çalarken başında "Tengiz beyin arzusunu yerine getiriyoduın" deseydi anlardık.

- Gene de yapmasaydın be abi. Ters oldu şimdi. Yine bize vurdu kırdıcı kültür fukarası adamlar diycekler...

Yok oolum, sevki ve barış dolu davrandım sayılır o piyanocuya. Unutmaki eskiden istediğin şarkıyı çalmayınca direkman soliste ateş edilirdi. Bülent Ersoy'un bi böbreği bir istek türküsü yüzünden yoktur mesela, üç kurşun yediydi. Şimdi ben de istesem bu Fazıl Lavuğununun ayağına veya piyanonun üç bacağından birine ateş edebilirdim. Oysa piyanonun kuyruğuna sıktırdım üç tane... Bu sevki, ilim, dostdluk, kardeşlik adına bi ilerleme sayılır. Hem piyanonun kuyruğu kopunca yeniden çıkar...

- Yaz gızım... Biricik kedim Gontes'in mamasını acımasızca gasp edip, olay yerinde derhal yimek suretiyle, şahsım, aile efradım ve maiyetimde bulunan minik bir kedinin hürriyetine tasallut, ırzına tasaddi, memleketi bölmek maksadıyla yıkıcı darp ve gaps... Gerisini sen yazdırt avukat... Oyalım bu kedi maması hırsızı namussuzu. Adalet tecelli etsin. Huguk yerini bulsun... Sana söölüyorum avukat efendi, hadi bi dilekçe döşen de mahkemede gan aldirtiyim şu hırsızdan. Edelet sistemi üstüne bir balyoz kibin insin... Hadi hadi yazdır...

İyi de Toraman Bey, çocuk sadece kedinizin mamasını yemiş. Şimdi nerden çıktı ırz mırz...

Biyerden çıkmadi. Irz her zaman var... Biz ırz için yaşıyoruz, namus için nefes alip veriyoruz. Bugün kedinin mamasina göz diken yarin bacimin ırzına, öbürsügün evdeki değerli evrak ve paraya, devrisi gün Çiroke cipimize, diğergün Misak-ı milli sınırlarına göz diker. Yilani daha kedinin mamasını yirkenden ezeceksin ki, ertesi gün gelip jakuzinin altın gafali musluklarini sökmeye galkışmasın, oto-

matik garaj gapısını gopartip götürmesin... Neticede, oysunlar o çocuğu avukat.

Tamam da Toraman Abi... Yani nası olucak ki... Meri kanunlar gayet sarih.

Bana huguk guguk diliyle gevgev etme cübbeli cüce!. Türkçe gonuş. Oyduramiyon mu sen şimdi bu çocuğu. Edelet yog mu bu cografyada... Naasi yani merii, sarih felan... Madem hukuk dili olaraktan arapça gonuşuyorsun, arap cezasi versinler o vakit... Çocuğun kedi maması yidiği dilini kessinler...

Fekat...

Ne fekatı len ibibik. Az daha uzatırsan goyacam seni de gapının önüne... Bak bakalım bi daha benim gibi müvekkil bulabiliyon mu? Şu anda iki babalik davama, yedi zorla adam alıkoyup, senet imzalatma, iki sahte fatura, beş tane gaçak lüks oto, dört dene usulsüz inşaat, altı tene meskun mahalde silah atma, iki tecavüz, bir doplu gaçakçılık davama bakiyorsun. Şurda kırk yılda bir hugug sistemine özel bi işimiz düştü, o halledilemeyecek mi yani... Toraman'in kedisinin mamasini yiyen, tavuğuna kışt diyen zihniyet, elini kolunu sallayarak sokakta mi dolaşacak. Nerde ar, nerda hayaa... Edelet yok mu bu cografiyadaaa...

- Ehöm... Neyse... Bakın, bu tavuğunuza kışt demiş olması yeni bir gelişme... "Müvekkilime ait, 'tavuk' tabir edilen küçükbaş kümes hayvanına, etrafı rahatsız ve hayvanı tedirgin ve biizar edici bir şekilde 'kışt' diye bağırmak suretiyle, çevre ahali ve malikane sakinlerinin huzurunu bozarak... felan diye bişeyler daha sokuştururuz dilekçeye...

"Mamasından soona kediyi de yemeye tam teşebbüs etmek suretiyle..." Bunu da yaz dilekçene avukat. Belki satanizimden felan da bişey duttururuz... "Kediyi yimekteydi, şeytanin hizmetkaariydi, ahlaken zaafiyet içindea, örf ve ananeleri hiçe sayannn..." Yaz işte...

Eheh... Bakıyorum bu iddianame dilini siz de iyice çözmüşsünüz Toraman Bey... Yani bi duyan olsa sizi adalete gönül vermiş bir hukuk adamı zanneder... Zaten tip olarak da "Şeytanın Avukatı" rolündeki Keanu Riivs'in kel, kıllı ve göbekli, hafif gerdanlı, azcık aksanlı, bi miktar kısa, basenden geniş, kulakça hafif kepçe, burun olarak da daha kemerli olanına benziyosunuz...

- Eh, boru diil... Yillarca hakkında savcılarca galeme alınmış yediyüz gadar iddaname dinnedim ben... Haliynen bir gulak dolgunluğu olüyor... Bakma, okuyamadık işte. Ama hayat mektebi, bizi güzel yerlere getirdi. Bugün emrimde, sen gibi, hukuk felan işinde çalişan gaç gişi var... Gaç muhasebeci, gaç mühendis, gaç doktor, gaç vekil, gaç belediyeci gurduum dezgahdan ekmek yiyiyo. Hali hazırda 1500 tetikçiye, soyadimi taşiyan taşimayan 231 çocüa, bir o gadar gadın ve bir gaç trafestiiye bakiyorum. Bugün ölsem 2300 tene miras davasi açılır, öldükten soona bile hukuk sistemini bi onbeş yil meşgul ederim... Şimdi ben bu sistemden, dejenere bir kedi mamasi hirsızını hizaya getirip dopluma gazandırmasini istemişim çok mu?

- Siz taktınız o mamaya...

Bak haala ne diyo. Suçun küçüğü büyüü olmas avukat. Edelet herkeşe lazimlidir. Bak demin o kadar adam besliyörüm dedim... Ziyani yok yisinler. Amma, izinsiz kedi mamami dahi yidirtmem ben adama... Edelet kizar bu işe... Edelet mühim şey avukat, edelet mühim...

Oydum seni Kamuran, sıçtım siciline, kendini bitmiş bil, haritada sürgün yeri beğen...

- Fakat beyefendi, sayın müfettiş, yani, durum bildiğiniz gibi diil ve fakat.

- Daha ne bilicem be ibibik. Herşey ortada işte. "Hükümlü Tengiz Tetik nerede" diye soruyoruz. "Dışarı çıktı az sonra gelir" diye cevap veriyo adam. Sen bu hapisanenin müdürü diil misin nası saldın adamı dışarı manyak kişi?

- Fakat Müfettiş Bey adalet mekanizmasının kilidi kendisinde, istediği zaman girip çıkıyo biz bişey yapamıyoruz. Ayrıca merak etmeyin, perşembeleri mantı günü onun, çarşıdaki bi lokantada mantı yiyip geri dönüyo, ordan da ganyan bayiine uğrayıp altılısını oynar gelir birazdan. Olmazsa "müfettiş geldi çabuk dön" diye cepten ararız.

İyi... Ara... Gelirken kasaba uğrayıp dolmalık kıyma da alsın. Az yağlı... Bi demet maydonoz, iki diş de sarımsak...

- Nası yani?

Dolma yapıcam da Kamuran... Kabak dolması. Seni bi güzel oyup kıyma dolduriyim diyorum. Konuştuğu lafa bak

dallamanın, hem azılı mafya babası bi hükümlüyü dışarı çıkartmış, hem de arada cebinden arayıp herifle muhabbet ediyo. Mahvedicem seni Kamuran aile mezarlığınıza lale soğanı dikicem... Yazıklar olsun, kasabayı eşkiyalarla birlikte yöneten kabiliyetsiz Nebraskalı şeriflere benzemişsin...

- O nası söz sayın müfettiş. Ne Nebraska Şerifi? Ben devletin bi müdürüyüm.

Ben de bu devletin bi müfettişiyim Kamuran ve siciline sıçacağım.

- Siz bizimkinden diil misiniz?

- Nası sizinkinden?

Yani siz "Derin devlet" in müfettişi misiniz, yoksa normal mi? Hayır, bizimkisi derin de...

- Ne kadar derin, bi boy ver bakiim Kamuran. Derini, süperi normali kurşunsuzu felan olur mu lan devletin. Benim bildiğim bi tane devlet var ve ben de onun müfettişiyim ve siciline sı-ça-ca-ğım.

Yani biri felan göndermedi... Yani normal, ööle bi müfettişsin haa?

Evet normalim ama anormalleşmeye başladım Kamuran, az soona sana gerilip gerilip bi kafa koyucam, iyice derinlere dalıcan.

- Ciddi normalsin yani haa? Sallamazlar Çetesi, Kucak Aşireti filan... Bunları tanımıyon, hiç birinin adamı felan diilsin, özetle Türkiye seninle gurur duymuyo yani.

E, dürüst bi adalet müfettişi olarak bizi de takdir eden gurur duyan birileri vardır elbet...

- Güzelim, biz seni görmemiş olalım, buraya gelmemiş ol imi? Bak Tengiz Abi duyarsa burayı başımıza yıkar. Haybeye kızdırmayalım adamı. Hayır senin yüzünden bizi de fırçalar şimdi. Günah bak, çoluğun çocuğun da vardır, hadi Tengiz Abi görmeden kaybol buralardan. Senden önce gelen normal müfettiş malulen emekliye ayrılmak zorunda kaldı.

Ama yine de Tengiz Abi yufka yürekli bi insan, havalı kornası bulunan bir tekerlekli sandalye hediye etti müfettişe.

- Sen ne diyosun be adam.

- Ne diyosak o...

* * *

Banabak zindancı sonunuz geldi olm sizin. Canınıza okuycam, beni buraya kitlediğinize pişman edicem.

- Ne o len müfettiş, tünel mi gazıyon, gaçacan mı?

Yok olm yok. Duymadım zannetme, cezaevine Süleyman Bey'in danışmanı gelmiş, karıştırdığınız haltlar tee Çankaya'dan bile duyulmuş demek. Sonunuz geldi, herşey ortaya çıktı, hesabın büyüğü sorulacak.

Sana nooluyo lan, he halt etmeye hindi gibi gabarıyon. Sana ne danışman geldiyse. Senle ne alakası var Tengiz Abi'yi ziyarete geldi o...

• *YIL 2023 URCA UZAY İSTASYONU*
(Şoğuldakçıoğulları Uzay Nakliyat ve İnşaat Taahhüt A.Ş Ofisi)

- Ben var ya ben, işime balta olacak adamin ta alnini karişlarim. Ne temek lan, benim, Sabri Şoğuldakçioğlu'nun füze rampasi inşaatına ruhsat vermemek. Eceline mi susamiş lan bu uzayli kavatlar. Yakarim ulan o şerefsizleri... 450 dene uzay gemim var, neye onlarin rampasindan firlatayim kendi tesisimi kuracam elbet...

- Abi adamlar Marslı Laf anlatamıyoruz. Rampaya ruhsat veriyolar da "altına fazladan 23 dükkan eklemişsiniz bunlar projede yoktu" diolar.

- Çekip bi kenara deseydin ya Mars İmar Müdürü'ne, "Ses etme, on tükkanı sana verelim" diye. Yemi az gelmiştir o kavat müdürün, ver payini susup otursun, atsin imzasini...

Tamam da abi, o müdürü bir varlık olarak göremedim ki çaarıp bi köşeye çekiim. Bir ışık kümesi şeklinde gelip gidio adam. Marslı ya bunlar biz göremiyoruz... Yani başka bi boyutta bunlar...

- Oolum önce bi datlılıkla halletmeye çalış. Gir yörüngeye, çağır bizim boyuta adami, yidir içir, gariya gıza götür, "Bi arzun varsa emrin olur müdür abi" felan de... Marsh olmaynan, bu da Cenab-ı Allahın bir kulu diil mi canim, vardır elbet bi zaafı, hatasiz gul olmaz...

- İyi de abi, onların boyutunda ööle karı kız pavyon saz olayı yok ki. Bak ne diyorum sana. Cisimleri gözükmüyo, ışık kümesi halinde gelip gidiolar şantiyeye... Adam bildiin ışık yani... Af buyur, pipisi kukusu felan gözükmüyo. Dişi mi erkek mi o da belli diil. Bizim ordaki gezegen gümrük amirlerinden biri ellemiş bunları, ööle ışığın içine doğru gitmiş eli... Yoklar yani... Boşluk gibi. Bi nevii yansıma bunlar... Sen şimdi bööle bi mahluka karı kız, içki, alem felan teklif etsen neolucak ki...

- İyi o zaman... Beş on adam al yanina, gidip bulun hangi boyuttaysalar basın orayi. Lazer saçın ortalığa, camini çerçevesini indirin... Daş daş üstünde galmasın o boyutta... Bi dene daş örneği bile bırakmayın hepsini ufalayın...

- *YIL 2023 DAYAKLA ÖLDÜRÜLEN GAZETECİ DAVASI*
  (Duruşma salonu... 2473. oturum)

Sayın Hakim, savunma makamı olarak dosyadaki bazı maddi hatalar ve noksan delillerin tamamlanabilmesi maksadıyla duruşmanın ileriki bir tarihe ertelenmesine, müvekkillerimizin güvenliği açısından, halen Mars'ta görülmekte olan davaanın, bu kez Jüpiterde görülmesine, yolda kaybolması içün, dosyaların ordan oraya sevkine, işin yokuşa sürülüp vesaire edilmesine....

Bi dakika sayın hakim... Biz mağdur avukatları olarak, yüce mahkememize adaletin nihayet tecellisi için bir öneride bulunmak istiyoruz. Her nekadar, ilim ve fende, insana ve bilime değer veren, hamasetten uzak, disiplinli çalışına-

larımız sayesinde 2023 yılı itibariyle bir süper millet olduysak da, komşumuz bazı uzay medeniyetlerinin de bazı hususlarda bizden ileri oldukları malumunuzdur. Özellikle zaman içinde yolculuk konusunu çözmüş, Marslılardan zaman makinasını ödünç almak suretiyle olayın olduğu güne gidilerek gazetecinin, dövülüp katledilmesinden sorumlu kişilerin nihayet tesbiti için....

İtiraz ediyorum Sayın Hakim... Marslıların zaman makinesi aleti tamamen hileli bir tevatürden ibaret olup, bağımsız yargıya bir diğger uzay milletinin açikça müdahalesii manaasına gelmektee veaaa, duvardan tepentaklak düştüğü halde dövüldüğü ileri sürülen gazeteci veaaa çevresinde biriken komplocu hainlerden müteşekkil şer kalabalığının esasen dış güçlerle ne derecede işbirliği içinde olduklarını açıkça kanıtlamaktadır. Marslının Marslıdan başkasına faydası olmadığı gibiii, yüceeee.....

• *YIL 2023 DİĞER OLAYLAR*

Bugün hiç trafik kazası olmadı... Işınlama teknolojisinin güneş sisteminin her bölgesinde kullanılmaya başlamasıyla, kara yolları ve üzerlerinde meydana gelen trafik kazaları tamamen tarihe karıştı... Ancak dün saat 24.30 sularında dikkatsizik ve aşırı alkol sonucu meydana gelen ışınlama kazası nedeniyle 39 kişi yaşamını yitirdi. Jüpiter- Gülsuyu Mahallesi ışınlama koridorundaki kazada, Ahmet Güllazer yönetimindeki ışınlama masasından yollanan 10 kişi, karşı istikametteki Sonirıza Digitaltürk yönetimindeki ışınlama masasından gönderilen 29 kişiyle, aynı anda karşıt yönde ışınlanınca, parçalanarak nıoleküllerine ayrıldılar. Olay sırasında monitörden maç seyrederek hemşerileriyle bira içtiği ileri sürülen ışınlama operatörü Sonirıza Digitaltürk'ün sorgulanması sürerken, Çayırbüklüler Lazer- Ekspess Taşımacılık Firması'nın yetkilileri operatörün alkollü olmadığını ileri sürdüler...

Manyaklaşım Sürecinde Türk Ailesi

- Su siziyoor siziyoor daşlaarın arasından, daşların arasından, oğlan mailem oğlan, sözüme de gayilem oğlan, enişde bana hiişt dedi yalan aslanım yalaan... Hobaaa. Teey teeyy... Yeni bir çag açiliyör garanlıklar yirtiliyoor... Felan olüyoor, filan oluyoor...

Ne hokkabazlıklar yapiyösün öyle aynanın garşısına tek başına geçmiş de? Sana soruyorum Alptemoçin. Bakiyorum, gış üykusu mahmurluğunu üstünden atmişsm. Hakkada hikkidi ayna garşısında zipliyorsun. Sabah sabah çıkardığın gürültüleri duyunca bir an için Medrano Sirki evimize fil gösterisi yabmaya geldi sandım...

Ehehe... Kocangili bööle keyifli görünca, sen de sevindin değil mi Yarmagül hanım... Keyifliyim taabi ya. Bugün bizim partinin ipini çekiyörüm, öbür yana geçecem... Genelbaşgan anasının ölüsü üzerine yemin etti, beni bakan yapacak. Çekecem gırmızı plakalı manda gasa mercedesi gapının önüne... Sen de saçını topuz yaptır.

- Lan sen beni üç senedir gandırıyorsun Alptemoçin. Senin diil bakan, milletvekili olduğun bile yalan. Geçen ak-

şam seni parti genel merkezinden aradım, bizim Alptemoçin Kudretlikene diye bi milletvekilimiz yok dediler.

Ayrıldığım partilerden birinden aramışsındır hayatım, ondan ööle olmuştur.

Yalandırma insanı Alptemoçin. Ben bütün partilere sordum. Kudretlikene soyadında hiç birinin milletvekili yok. Sen bal gibi de başga gadınlara gidip, bana "genelmerkeze gidiyom, yok MKYK doplantımız var" felan diye yalan atıyosun. Ben de evde saf saf bakan karısı olacam diye saçımı topuz yaptırıp bekliyorum...

- Şu anda bağımsız dakılıyorum Yarımagül. Teklifleri değerlendiriyorum, hiç bir partiyle tam olarak anlaşmış değiliz, ondan öyle "bizde yok" diyolardır. Yoksa, Kudretlikene soyadı Türk siyasi tarihine uzun vantuzlarla yapışmış şerefli bir isimdir. Tanımayan, demokrasi ülküsüne ihanet içerisindeki şerefsiz hainler, gaflete düşmüş tıynetsiz kimselerdir... Bak mesela, milletvekili olmasam .bööle laflar edebilir miyim.

Peki, o zaman niye ben seni bi kere olsun, TRT-3 de naklen meclis yayınları sırasında görmedim.

Gördün ya lan beni bi kere TRT 3 de.

Naklen at yarışlarıydı o bi kere. Meclis toplantısı değil. Yanında esmer bir gadınla dürbünle atlara bakıyodunuz.

- Onu söylemiyorum. Hani kürsünün önünde onüç mebus boğuşuyoduk. Profilden ben gözüküyodum. Belimde altın gabzalı tabancam... Hatta suratım yaralı geldiydim eve o gün...

- Birincisi, profilden gördüğümüz adamın tam olarak sen olduğu belli değildi... İkinci olarak, altın gabzalı tabancası olan bi sürü milletvekili olabilir. Üçüncüsü, suratındaki yaralar yumruk izi değil, bal gibi, cırımık iziydi. Gidip elin karılarına cırmalattırıyon kendini, ondan sonra gelip "meclis-te dartışdık, sırtımı cırmaladılar, yok efenim dodağımı ıstı-

rıp morarttılar" diye yalan konuşuyon. En kötüsü de "hayalarıma tekme attılar" diyerek, yatakda sırtını dönüp yatıyor olman.

Sen ne diyosun be kadın. Bütün bunlar, şerefsiz şer odaklarının, maleesef belli mevkilere yuvalanmış, nifak mahvillerinin, izlediği maksatlı yıpratma politikalarından başkaca bir şey olmadığı gibi, şu mukaddes çatı altında ailemizi yıkmaya ve bu vesileyle yerine şer bir düzen tesis etmeye yönelik desiselerden başkaca bir gayret içinde olmayan ve...

Kısa kes Alptemoçin. Bal gibi de mebus felan diilsin sen işte. Eğer öyleysen, çıkar gostert mazbatanı. Hani milletvekillerinin vekil seçildiklerine dair mazbata diye bi kağıdı oluyo ya onu görmek istiyörüm...

- Söylediydim ya hayatım, geçen gün partide argadaşlarla dövüşüyokene mazbatamı yırttılar diye...

Mazbatanı yırtmamışlar da, o garılarla yatakda itişirkene ar damarın çatlamış senin. Yalancı şey. Saf bulup beni yıllarca gandırdın, politigaya atılıyom, seçim için mesarif edecem, delegeleri yimeğe götürecem, diye babamgilden galma tarlaları bana sattırıp sattırıp garı gıznan yedin. Hayatın yalan. Senin gibi beli dabancalı, fetbaz, gaypak, cehalet içindeki adamları niye milletvekili seçsinler.

Valla hayatım, iri guşum, can pinarım, mazbata dediğin nedir ki, girip bu seçimlerde alıveririm bi tane. Evet, doğru ben bir eşşeğim, yani, arada bir seni gandırıyör olabilirim ama, senin yerin ayri, neticede sen benim nikahlı gadınımsin, çocüglarimin annesi vea... Ne yapiyorsun o dabancayla gülüm, mazallah şeytan şarjörü boşaltır.

Yok bişey gabzasını parlatacam. Ondört mermi var di mi bunda?

- Hıı... Canım bırak o elindekini de, hadi git sen saçlarını topuz filan yabtirt.

- Ay olmas ööle şey. "Kadının kocası yeni ölmüş, daha cesedi soğumadan kuaföre gidip saçını başını yaptırmış" diye laf çıkarırlar.

- Ne kibin, nasıl ki yani? Kimin kocasi ölmüş?

- Benim...

Şeytanların Çocuğu

Panik ataklardayım Şeridun. Oğlumuz Chemil'in durumu beni kaygılandırıyor.

Anlayamadım Mervenur, nesi varmış Chemil'in. Yine korno öğretmeninden tiksindiğini mi söyledi. Baştan beri korno derslerine ısınamadı zaten. Bu konuda baskı yapmaktan vazgeçelim. Şimdi türkü yükseliyo, Erzurum Radyosu'ndan bir mahalli sanatçı bulup tulum dersleri aldırtalım çocuğa. Arzu ederse kopuz, cura yahut sipsi de çalabilir. Enteresandır, şimdiki gençler türküyle çıkış yolu arıyor. Kim derdi ki Beat Kuşağı ileride borsa brokeri olup çocuğununun elektrotulumla çaldığı türküleri dinliycek?

Çok ilgisizsin Şeridun. Olayımız türkü diil, ben Chemil'in satanist olmasından korkuyorum. Zaten Ayhan Hocacılar'dan ayırıncaya kadar canımız çıktı.

Asıl ilgisiz olan sensin kızım. Daha hangi çocuğu nerden ayırdığımızı bilmiyosun. Chemil diil, Tuğche'ydi O. Reklamcı kocandan olan büyük kızın. Üstelik Ayhancılar'ın diil Kızgın İmamcılar'ın arasına katıldıydı.

İğrençsin Şeridun. Hani çocukları, "senin ilk karından

olan benim ikinci kocamdan olan" diye ayırmıycaktık.

- Orası ööleydi tabi. Kısaca kız ve erkek diye ayırıyorduk. Soona senin o reklamcı kocandan olan kızın gelip kendini erkek gibi hissettiğini sööledi.

Saçmalıyosun Şeridun. O zaman bir arayış içindeydi kızcaaz. Cinsel kimliğini, öz benliğini, vesairesini arıyodu. Allahtan kısa sürdü. Unuttuysan hatırlatıyım, Tuğche şimdi Irlanda Folku yapan bir müzisyenle evli. Şeytopu gibi de bir çocukları var.

- Nur...

Evet nur... Herneyse şimdi çocukları evli olan bekar olan diye ayırabiliriz. Bidaha ilk kocandan ikinci karından lafları yok. Aralarında ayrım varmış gibi oluyo, yavruların ruh sağlığı örseleniyo soona. Bana kalırsa Atakhan sırf bu yüzden çakmak benzini içip intihara kalkışmıştı. Çocuk kendini hiç bir yere ait diilmiş, bir ailesi, kendini seven insanlar yokmuş gibi hissediyodu...

Peki bundan da mı ben sorumluydum. Atakhan senin reklamcı kocanın ilk evliliğinden olan oğluydu Benimle hiç bir ilgisi yok.

Canım ben örnek olsun diye sööledim. Hem zaten Atakhan da Reklamcı kocamın öz oğlu diil. Reklamcı kocamın ilk karısının ilk kocasından olan oğlu. Arada bi gelip görlfriendiyle birlikte bizde kalıyorladı. Gerçi reklamcı kocamın çakmak benziniyle intahara teşebbüs ettiydi ama olayın bizimle bi ilgisi yok. Görlfiriendi cankiydi çocuğun. Herneyse bırakalım bunları şimdi. Şu sıra Chemil'in durumu daha da vahim olabilir. Komşunun kedisi ortalıkta yokmuş.

Bana kalırsa senin durumun daha da vahim Mervenur. Yine avuç avuç o pembe haplardan yutmaya başladın di mi? Koş git dolaptan yoğurt kaşıkla, zehirlenmişin sen.

Yoğurt mu dedin? Niyçün?

O sinir hapları zehirlemiş seni, doz aşımı felan olmuş.

Yoksa niye aniden Chemil mevzusundan komşunun kaybolan kedisine atlıycaksın ki. Resmen saçmalıyosun işte...

- Saçma olan bizatihi sensin Şeridun. Kedinin kaybolması Chemil'in durumuyla yakinen ilgili olabilir.

- Ne yani çocuk belediyecilerin arasına karışıp acımasızca kedi köpek mi itlaf ediyo diyosun? Çocuğun ruhuna belediye mi girmiş. İhihi.

Yalnız belediyeciler diil güzelim, satanist dediğimiz şeytan tarikatçileri de kedi öldürüyo diyolar.

- Ulan aşırı dinci belediyeler var diyolardı satanist belediyeler de varmış demek ki... İhih hihi.

- Sinir sinir gülüp durma Şeridun. Nihilizme kafayı taktıktan soona bööle oldun işte sen. Herşeyle dalga geçip anlamlarını boşaltıyosun. Senin için bütün dünya anlamsız ve bir hiçlikten ibaret... İlk tanıştığımızda troçkisttin, sonraları goşist oldun, revizyonist, budist ve jakobenist hallerini de biliyorum. Diyebilirim ki faşistken bile daha insani tavırların vardı. Senin bu karmakarışık arayışının içinde elbette yavrumuz Chemil satanizmle felan kafayı bozar. Anlamıyo musun O' na sevgi dolu, güvenilir bi aile lazım.

Tamam işte hayatım. Boşuna "türkü yükseliyo, çocuk tekno tulum çalmayı öörensin" demiyoruz. Eğer bu işi ilerletip black metal veya tekno tadında iki türkü yorumu patlatırsa, Prestij Müzik Ailesi kaset yapıp çocuğumuza sahip çıkar. Ailenin kralına sahip olur çocuk ihohohon...

- İğrenç olduğun kadar psikopatsın da Şeridun. Bana kalırsa senin pembe ve mavi olanlardan bi takım psikotrop ilaçlar alman lazım. Ayrıca perşembeleri terapi için muaynaneme gel. Kocamsın diye sana % 10 indirim yaparım.

- Beni çağırıcağma oğlunu çağır muaynanene. Hipnotize filan et, bilinçaltına gir, kedi kesip kesmediğini direkman kendisine sor. Psikiyatrist olanımız sensin.

- Başka çarem yok zaten senden yardım alamıycaam açık.

Oğlum diye demiyorum ama çok enteresan bir vak'a. Psikiyatrist bi anneyle borsacı bi babanın yavrusu olarak nası bööle tuhaflaşabildi anlayamıyorum. Acaba fakülteye çağırıp hocamla beraber hipotalamusunu kesip içine mi baksak.

Naapsın çocuk Mervenur? Kendi arayışlarımız ve kariyerlerimiz peşindeyken onla pek ilgilenemedik. Para karşılığı eve gidip gelen bi takım insanlar büyüttü onu. Volkmenindeki hazır ninnilerden, telesekretere bıraktığımız robotik sevgi mesajlarından başkaca doğrudürüst insan sesi bile duyamadı yavrucak.

- Acaba kendisiyle ilgilenmesi için yeni bi insan mı tutsak diyorum.

- Evet evde part ya da full tayın bi insan çalıştırabiliriz.

Şööle, komple sıcaklık, ilgi felan gösterebilecek iyi bi insan kaçadır acaba, ben bi araştırıyım.

- Bakıyorum bu insan çalıştırma fikrine hemen atladın Şeridun. Yine eve gelicek dadıyı sıkıştırma peşindesin di mi?

Saçmasın Mervenur. Tamam bi tarihte ööle bişeyler oldu ama, o vakit bi arayış içindeydim ben. Kösnül duygularım kabarmıştı, tensel hazlar peşindeydim. Hedonist bi atak benliğimi ele geçirmişti. Ama bu beni yeniden hayata bağladı.

- Ayıp ayıp bari çocuğun yanında bööle şeyler konuşma.

- Pardon pardon. Sen de mi burdaydın Chemil?

Evet ya konuşmanın başından beri burdaymış çocuk. Siyah giyiniyo ya karanlıkta farkedemedik. Gel buraya Chemil. Kimbilir seni nasıl örseledik yavrucum. Al bak şu küçük yeşil haplardan yut, sakinliyceksin...

"Boğaz'da Ölümle Randevu"

İntihara teşebbüs eden delikanlı şahıs. Sana sesleniyorum Aşağı atlamak suretiyle bir şey elde edemezsin, vazgeçiniz, vazgeç şahıs.

- Yaklaşma memur abi atarım kendimi.

Tamam şahıscım. Bak gepegenç adamsın... Tası şıksan şuyunu... Taşı sık şu... Tazı şıksa... Eööö...

- Anladım taşı sıksam suyunu çıkarırım... Boşa beylik laflar tekrarlayıp nefesini yorma memur abi. Kararımdan dönmem, atlıycam.

- Sevdiğin bir erkek mi var. Haber salalım buraya gelsin mi? Cep telefonuyla aramak suretiyle?

- O nası söz memur abi giderayak. Ne erkek sevmesi. Gerçi ölücam bişey farketmez ama, haybeye yanlışlık olmasın.

- Sana demedim koçum şahıs. Hemen beş metre yanında intihar teşebbüsçüsü bi başka şahıs var, kendisi kadın. Takviye ekip gelinceye kadar ben ikinize birden seslenicam üstüne alınma. Bak anacım gençsin güzelsin başka erkek mi yok? Erkek şahıs, sen de taşışişsen sutüni... Töş... Herneyse.

* * *

İntihar etmeye meyilli şahıslar size sesleniyorum... Kızım senin verdiğin numaraya ulaşamadık, cep telefonu kapalı veya kapsama alanı dışında. Delikanlı sana gelince, patronun Mustafa'nın ev telefonundan telesekreter çıktı. Bişey diycan mı not felan?

- Puşt de ona memur abi.

- Lan ben ne diyecem elin şahsına. Sana veriyim sen sööle.

Yok yaklaşma abi... Sen sööle dediğim lafı, yoksa atlarım bak sebebim olursun. Puşt de Mustafa'ya. Hatta kavat da de. Onun yedi sülalesini. De hadi...

- Öh. Mustafa adlı şahıs. 25 9 96 tarihinde Birinci Boğaz Köprüsü Anadolu yakası gidiş istikametinde, takriben köprü ayağının 35 metre ilerisinde; korkuluklara tırmanmış bir şahsın arzusu üzerine sana puşt ve kavat demek suretiyle... Öhö, eöö... İntiharcı bayan siz de bişey söyleticek misiniz Mustafa'ya, gerçi tanımıyosun ama, sitres atmış olursunuz, vakit geçmek suretiyle?

Memur Abi, benim Mustafa pezevengine bi çift sözüm daha var. Ortağı Varol' a bi telefon açıp "Yurdaşen kendini köprüden attı, gel beraber kıçımıza kına yakalım" desin. Sinyal sesinden soona yaksınlar kınayı...

Bana bak genç. Adının Yurdaşen olduğunu sonradan öğrendiğim, 1.75 boylarında, esmer, bıyıksız, buğday tenli, intihar maksatlı şahıs, bak sana ne diycam. Şimdi hatta Reha Muhtar var. Diğger intiharcı kızla ve senle telefonda görüşmek istiyo.

Yok de abi. Çıkmış dersin.

- Olur mu anacım, diğer kız da yok dedirtiyo. Ayıp ama adama. İkisi toplantıdalar diyim bari. On dakka soona yine arasın. Alo Reha Bey,.. Toplantıdalar Sayın Muhtar... Bu arada ben sekiz basamaklı sayıların küp kökünü kafadan alabi-

liyorum. Ama şimdi sırası diil, hem noter de yok. Hıı anladım, anladım Muhtar Bey... Gençler, Reha Bey size "Lütfen ekranlarınızın başından ayrılmayın efendim, az sonra şok gelişmeler ve bommba gibi haberlerle karşınızda olacağız" dedi. Bizim sekiz basamak işini de dinlemedi bile. Kırk yaşlarında esmer kıvırcık saçlı sağ yanağında et beni olan, şişman lamba cini kılıklı, arap şekilli geveze şahıs noolucak.

* * *

• Adı Yurdeşen olan intiharcı erkek şahıs, bir "öldürmeyen Allah öldürmüyor" atlayışı yapmak suretiyle "kendini boğazın serin sularına bıraktı" ve "burnu bile kanamadan" kurtuldu. Yurdeşen, mucize eseri canlı kaldığı için canlı yayında Reha Muhtar'ın konuğu oldu. Muhtar, genç adama "Yurdeşen damdan atladı, şatakları patladı" tekerlemesini hatırlatarak, Şerın Emel'in kocasına da yönelttiği soruyu tekrarladı: "Olaydan soona kuş ötüyo mu peki Yurdeşen?" Program sırasında canlı olarak bağlanılan köprü görevlisi memur beyse "Kurtulduğuna sevindim, daha önünde uzun yıllar var, gepegenç adam, sayı tıksa tuşunu çıkarır" diye bir cümle sarfetti.

• Öykünün ikinci kahramanı kız şahıs ise bir "Köprüde ölümüne pazarlık" olayı yaşattı. Oysa uğruna intahara kalkıştığı erkek arkadaşı Altuğ (23) da aynı saatlerde ikinci köprünün korkuluğuna tırmanmış, sevgilisini yanına istiyordu. İki ayrı köprüde birbirlerinden habersiz intahara kalkışan sevgililer arasında iletişim kurulması bir hayli zor oldu, köprülerde biriken "kalabalık heyecan dolu dakikalar yaşadı" Sonunda, "ikna edilen sevgililer yaşama elele yeniden merhaba dediler." Sonuç olarak iki sevgiliye de (intahardan vazgeçirildikten sonra görev otosuna bindirilirken kazaen yedikleri bir kaç dirsek ve "kafasını otonun gapısına çarpmak suretiyle" aldıkları talihsiz darbeler dışında) pek bir şey olmadı.

- Ben Timur Sencer Bostanoğulları!.. Beğğn Timur Sencer Bostanoğulları! Söz Timur Sencer Bostanoğulları'nda... Veya kısaca, Söz Timsenc'de... Timur Sencer Bostanoğulları Takiptee. Timur Sencer'in Penceresi'nden... Timur Sencerce. Timur Sencer Bostanoğullarıca. Timur Sencer Bostanoğlu'yla ana haber bülteni... Az sonra...

Saçmalıyosun Nadir, çocuğun ismi televizyon yıldızlığına hiç gitmiyo. Bence bu isimle yavrumuz ilerde olsa olsa emlakçı olur... Timur Sencer Bostanoğulları Arsa Ofisi... Fena bi meslek diil esasen ama, arazi mafyasıyla felan başı belaya girer insanın. Hem niye tutturdun sen Timur Sencer diye... Daha bebeğin erkek olucağı bile henüz belli diil.

İyi tamam Şerının tamam, kız olucak, annenin ismini koycaz: Tomris... Ama hemen şunu sööliyim ortaokulda Tomris diye bi kız vardı onla bütün sınıf Yüzbaşı Tomris diye dalga geçiyodu.

- Aman çocukken olur ööle şeyler, herkese bi isim takıyolar... Hem o kızcaazın şimdiki durumunu nerden biliyosun? Belki yüzbaşılıktan rütbe alıp Kuzey Deniz Saha Ko-

mutanı filan olmuştur. Oramiral Tomris... Bi düşünsene...

- Olucak bişey olsa düşünürdüm. Biliyosun tüm dünyada kadınlardan amiral general filan olmuyo, en fazlası albay yapıyolar. Generallik erkek işi, gecesi gündüzü belli değil...

Hıh... Erkek işiymiş. Emekli olunca etek giyebiliyolar ama. En son Doğan Güreş, "Giyerim" dediydi, hatırlatırım.

- O başka, strateji gereği, harp eteği, bi nevii kamuflaj... Düşmanı yanıltma amaçlı... Herneyse konu dağılmasın Şermin... Doğucak yavrumuza çok güzel bir isim koymalıyız. Güzel bir isim imaj demektir, her kapıyı açar... Diyelim ki çocuk ilerde televizyoncu oldu...

Aaa, herif televizyonla bozdu. Kısa kesip Starcan koyalım o zaman evladımızın adını... Starcan Tomris Bostanoğulları. Fena da olmadı hani.

- Yok Gap Tiivi koyalım... Sen dalga geçiyosun ama, ülkemizde para getiren, istikbal vaadeden üç tane sektör var, televizyon, futbol, pop müziği. Mecburen çocuğun adını ona göre düşünüyoruz bizde.

Lafa bak lafa, üç tane para getiren sektör varmışmış. Duyan da çocuk doğurmuyoruz iş kuruyoruz sanıcak. Dünyaya bi çocuk getiricez Nadir. Sen ve ben bu yatakta bunun için toplanmış bulunuyoruz. İstersen vaz geçip Yusuf Ziya Öniş Stadı'nda büfe işletme ruhsatı almaya çalışalım. Hem daha uzun sürer, benim açımdan zevkli olur.

- Bak bak karının konuştuğu lafa bak. "Daha uzun sürermiş zevk alırmışmış" lafı benim erken boşalma problemime mi getirmeye çalışıyosun. Bana kalırsa ailemiz büyümeden ben seni temizliyim. Soonadan büyüyüp on kişi felan olursak "geçimsiz aile cinayeti" için kalaşnikof lazım.

Boş konuşuyosun Nadir. Şu anda Şerın Ston fantazisi için karyolaya bağlı olduğunu unutuyosun. Sinir bozucu laflar edip tepemi attırırsan, çeşitli yerlerine altı kişilik Jumbo çatal bıçak takımı saplarım, hem cinayet hem aka-

punktur olur.

- Sus be kadın sus, bak gece yarısı ciyak ciyak bağırıp çocuğu uyandırdın, dışardan odanın kapısını yumrukluyo... Yok bişiy yok evladım, hadi sen git yat annenle fantazi yapıyoruz...

Saçmalıyosun Nadir, daha bizim çocuğumuz yok ki... İsim konusunda anlaşırsak birazdan yapıcaz.

Biliyorum yok ben fantazi olsun diye varmış gibi davrandım.

- Ay ööle desene, ah hahahaha... Çok hoşsun Efkan.

- Efkan kim ulan?

- Canım yok işte ööle birisi ben de fantazi şeediyorum.

Elimi çözsene Şermin, aklıma başka bir fantazi geldi. Kalem pil var mı?

* * *

- Şimdi komserim biz ilkten bu kocam olucak canavarlan, Şerın fantazisi eşliğinde çocuk yapıcaktık. Soona çocuğa isim seçme konusunda aramızda problem çıktı. Bu bana dedi ki, Şermin dedi, elimi çöz aklıma başka fantazi geldi dedi, kalem pil felan sordu, ben de hoş bişi olucak sanıp çözdüm bunu, soona eline bi odun geçirip beni dövmeye başladı... Meğersem Efkan'dan kıskanmış beni.

- Kim bu Efkan adlı şahıs?

- Fantazii birisi. Celp yollasanız bulamazssınız yani... Yok ööle biri.

Evladım siz manyak mısınız, canına yandığımın karakolu akıl hastanesine dönmek suretiyle... Derhal bakanlığa bi yazı yazıcam, manyak karı kocalar arası fantazi masası diye bişiy kurulsun, bunlardan bizim masada yer kalmıyo.

- Ay çok güzel komser oluyosun Nadir. Hadi şimdi de atlı polis ol, ben at olıyım.

Yok kardeşim, yok, istemez lokma takımı felan. Var arabada.

- Camlara güderi var mı abi?

Sağol istemez. Camlar için güderi, torpido parlatma süngeri, ekstra konkav dikiz aynası, terletmeyen boncuk minder, akü beslemeli vantilatör, vanilya kokulu kedi bibilosu, bayrak çıkartması, avuç kaşınabilir pürtüklü direksiyon kılıfı... Bunların hepsini, işe gidip gelirken trafik sıkıştığında tamamladım.

- Peki, İngilizce var mı sende abi?

Prezınt kontinyus tens'e kadar biliyorum. Sonra örtmenin tayini çıktıydı. Niye sordun, turist arabasına mal satıcan da çevirmen mi arıyosun.

- Hayır, ben sizin için söyledim abi. Madem hergün böyle bir iki saat trafiğe takılıyosunuz, bi işe yarasın, baari arada dil öğrenin... Ben ve Limasollu Naci'den terk amca oğlum Firuz'un doldurduğu pratik ingilizce kasetleri sayesinde, TEM yolu üzerindeki viyadük tamiratı bitinceye kadar şakır şakır ingilizce konuşabilirsiniz. Toplam yedi kasedimiz

var abi... Takıyosun arabanın teybine, hem trafikte vakit kaybetmemiş oluyosun, hem de ingilizcen ufak ufak ilerliyo. İki ay soona Akşemsettin Viyadüğü'nün çıkışındaki emniyet şeridinde buluşup, tofıl sınavı yapıyoruz, sertifikanı alıyosun, gazlayıp gidiyosun...

- Hadi kardeşim hadi. Başka arabaya... Go, vent, gan...

- Çiş var mı peki abi?

Banabak lan, sıkışan trafikte ambulanstan mı kaçtın sen? Deli misin?

Hayır, kaç saattir trafiktesin belki sıkışmışsındır felan diye soruyorum abi. Eğer ööleyse ben bakiyim senin direksiyona... İlerde yol kenarında bizim hela karavanı var, git rahatla, su filan bol, çıkışta conson end conson kolonyası sepiyoruz, fiyatlar piyasayla aynı.

* * *

- Hayırlı günler muhterem abim...

Uzatmıyalım kardeşim. Her ne satıyosan, almıyorum ben.

Bişey sattığım felan yok abim. Hiç bi araç gereç olmaksızın kendim bizzat sivrisinekle mücadele ediyorum...

- Anladım, dernek sizinkisi... Benim, bimemneyle mücadele derneğine yardım yapıcak param yok kardeşim. Gidiniz...

Yok beyefendi. Dernek felan değil. Benimki kişisel bi mücadele... Daha doğrusu kişisel bir yetenek diyelim... Bakınız şöyle izah ediyim, benim bulunduğum yere sinek gelmez. Allah vergisi, kendiliğimden sinek kovan bir yapım var. Siz şimdi aeresoldür, sinek kovma tabletidir bilmemnedir bi sürü para veriyosunuzdur. Onun yerine beni eve götürün, sizde yatıp kalkıyim, sivrisineği felan unutun. Bi yatıcak yer gösterir, üç öğün yemek verirsiniz yeter. Ayrıca tele-

vizyonunuz da ayna gibi bütün kanalları çeker. Bu da bir başka yeteneğim. Çocukken dut ağacından düşüp her yerimi kırdığımda onbir kemiğimi metal çubuklarla değiştirmişler. Şimdi o çubuklar anten görevi yapıyo... Yanında durduğum televizyon antensiz 45 kanalı ayna gibi çeker... Beni bi hafta bi deneyin, memnun kalmazsanız çeker giderim...

- Bana bak lan, alır arabanın altına ezerim, on çubuk daha takarlar kemiklerine. Deli mi ne, alıp eve götürücekmişim sinek kovucakmışmış...

* * *

- Çok öfkeli görünüyosunuz beyefendi.

- Haydaa, al bi tane daha. Seni kim sıçtı kardeşim şimdi buraya? Yok abi, kesin akıl hastanesine deli taşıyan ambulans devrildi, sıkışık trafikte deliler yola saçıldı, birer ikişer benim arabaya musallat oluyolar.

- Akıl hastalığı sizce kötü bişey mi beyefendi? İnsan organizmasının tamamı zaman zaman arızalanabilir. Nezle olmak kötü birşey olmadığı gibi, ara sıra ruh sağlığınızın bozulmasını da olağan karşılamalısınız. Hem hiç tanımadığınız insana durduk yere bağırmanız sizin de pek iyi olmadığınızı gösteriyor. Arada bi nefes alamıyor gibi olup sık sık iç geçiriyor musunuz, geceleri uyku bozukluğu var mı?

- İyi de sana ne bundan?

- Anlıyorum. Bir yabancıya böyle şeylerden söz etmek istemiyorsunuz.

Ortalık yabancılarla dolu değil mi beyefendi. Üstünüze araba süren, sizden zorla bişey almaya çalışan, bağırıp çağıran, suratınıza tüküren... Bu sıcak ve kalabalıkta herşey üstünüze geliyor gibi değil mi? Bazılarını dövmek istiyorsunuz, bazılarının sizi durduk yere dövüp bıçaklamasından korkuyorsunuz...

Fakat...

Oysa bir metropolde yaşamak böyle birşey beyefendi. Sakin olmalısınız, kendinizi gevşetin, niçin herşey size karşı olsun ki. Diğer insancıklar da tıpkı sizin gibi aynı şeylerle boğuşuyorlar. Yaşama azıcık tepeden bakın. Evet bu kent vahşi bir orman olabilir. Ama güzelliklerini duyumsamaya çalışın. Kendinizi bu ormanda, ozgür ve güçlü bir ağaç gibi hissedin. Az daha gevşeyin şimdi. İçinizdeki huzura giden yolu sizden başka kim bilebilir ki... Evet... Şimdi nasılız... Bakın artık yüzünüz gülüyor, öfkeniz kayboldu, gözlerinizden huzur okunuyor... Bu seans için sizden sadece ikibuçukmilyon lira alıciim. Buyrun kartımı takdim ediyim. Her saatteki trafik sıkışıklığında cepten arayabilirsiniz. Motosikletle gelir terapimi yapar, ücretimi alır giderim... Trafik psikiyatrisi alanındaki en son gelişmeler, uygun ücretle tedavi, sağlıklı bireyler, sağlıklı toplum, anlatabiliyo muyum. Siz az durun ben bu beş milyonu benzicide bozdurup geliyorum... Rilaksca kalın...

Denizden yeni çıkmışsın da, kalçaların su damlacıklarıyla bezenmiş, tüy diplerin ayakta, pürtük pürtük... Şanel beş ojeyle boyalı tırnaklarını, bi kayaya geçirmişsin, suratında, "hadiiy, hadiyyy, ııngh hadiyyy" ifadesi...

- Olmaz, aynı pozdan geçen pazar ilavesinde, Gülnur'a da verdirtirmiştin Erol... Duruldu ööle... Yapıldı o pozdan. Zaati o karıyla burunlarımızla üst çene porselen dişler aynı doktorun elinden çıkma. Bi de bu pozu verirsek hepten karışıcaz birbirimize. Bazen aynada suratıma o düzeysiz karı bakıyo zannediyorum...

E ama naapiyim annecim. Kendi aazınla söölüyosun bak, gidip aynı doktorlara kaş göz yaptırtıyosunuz, alayınız tornadan çıkmış gibi "Hadiyy hadiyy, ınngh, hadiyy" ifadesiyle bakıyo... Bu durumda pazar ilevesine diil, ikametgah ilmuhaberine vesikalık çektirsen aynısı olur. Eöö, buldum... Bikiniyle ata bindirelim seni, atın yelelerini cırmakla. Bende bi at olucak...

- Naapıyosun o atla çapkın?..

Ay saçmalama Tuğçe. Düzeyli bi ilişkimiz var, sadece

yem veriyorum...

- Aman canım, ilişkiniz sizi ilgilendirir esasen, ben laf olsun diye sordum... Zaten, karakter olarak bana at olmaz, deniz yatağına felan piniyim. Elimde kokteyl bardağı olsun, bardağın içindeki pipeti dilimle oynatırken çek. Yada havuzdaki tırmanma merdivenin borusunu tutup mânalı mânalı bakiyim...

- Ahaha... Havuzun dibine inelim de fanyansları yalarken fotoğrafliyim baari. Abardı manyak karı... Hafif erotik olunucak kızım. Pazar günü aileler okuyo o dergileri. Toplumun çekirdeğini ahlaaken çıtlatmıyalım şimdi. Bak ama, bikiniyle solaryumda çekebiliriz seni...

Tamam, ben solaryumdaki mavi florasan ampullerden birini tutup mânâlı mânâlı bakiyim.

* * *

Erkekte karakter ararım. Düzeyli bir beraberlik istiyorum. Zor günler yaşadım. Kalıcı olmak çabasındayım. Merhaba Televole... Burnum kendimin... Merhaba Televole...

Afferin sana röportaj için çok detaylı ve doyurucu konuştun güzelim de, hafif tekrar oldu yalnız... Mesala iki kez "Merhaba Televole" dedin...

- Onlardan biri Kanal D'nin biri Şov Tivininki. Artık sizin gaste hangisininkini destekliyo, ben takib edemiyorum onu, sen ona göre şeedersin.

İyi tamam ona göre şeedicez de, arasına ne yazalım bu cümlelerin. Özel bi arzun var mı? Mesela ben at görüyorum bu fotoğraflarda. Onunla ilgili bişeyler yazalım mı?

- At benim diil anacım, fotoğrafçı Erol'un... At konusunda ısrar etti çocuk bi poz da onunla çekindim, naapiim artık... İstersen yaz tabi de, dediğim gibi Erol'un atı, kıskan-

masın çocuk. Düzeyli bi beraberlikleri var yuva yıkan kadın olmak istemem... Kız du bi dakka, bi de bi notum var benim sevenlerime... Şey yazmışım buraya, ama ne maksatla yazdım hatırlayamıyorum şimdi. "Röportajın sosyal yönü olsun" dedi. Halamgil dedi, ben de yazdım şuraya... Bak bakiim sen sökebilcen mi ne yazıyo burda...

Nay... Eööö... Naylom Evet, naylom... "Naylom Torba" yazıyo...

Eh... Evet işte... "Naylom Torba" diyorum ben sevenlerime...

İyi de ne amaçla bööle bişey diyosun sevenlerine? Bu aranızda bir şifre mi. Nası yani naylon torba?

- Canım tabii ki onun bi manası var da, şeedemedim ben birden şimdi. Ben en iyisi halamın cebini veriyim sana, röportajı yazarken onu ara sen...

* * *

TUĞÇE TENGÜL: BENİM OLAYIM BAMBAŞKA

Şile'de şirin bir çiflik evi. Sahne ve sanat dünyasının haşarı hanımefendisi Tuğçe, konuk olduğu evin havuzundan henüz çıkmış sereserpe güneşlenirken, stres dolu çalışma hayatının acısını çıkarıyor adeta. Yaşadığı birlikteliklerin medya tarafından abartıldığını söyleyen genç sanatçı, "Düzeyli bir ilişki arzuluyorum" diyor ve hemen ekliyor: "Benim için erkekte kişilik önemli, maddiyat ikinci planda kalır..."

Atları seviyor Tuğçe; hayatında kedi ve köpek hiç olmamış. "Atların yalnızlık dolu asaletini, diğer evcil hayvanların dostluğuna tercih ederim" diyor. Kalıcı olmak en büyük iddiası. Vücuduna yapılacak estetik bir müdahaleye ise şu aşamada sıcak bakmıyor.

At gezintisi sonrasında havuz başında içkilerimizi alırken biraz da politika konuşuyoruz Tuğçe'yle... "Ekmeğin naylon torbada satılmasını destekliyorum" diyor genç sanatçı, "Yalnız, poşetlerin yeni bir çevre kirliliğine yol açmamasına da özen göstermek gerekli.."

Sıdıka

- Bu şehirde sana aşık biri vaaaaar. Dırınım dınım.... Bir kalbim vaaaar. Eööö... Biri vaar... Eöö biri vaar... Bii... Ay neydi bunun gerisi Zekeriya... Biri vaarrr...

Bir varmış bir yokmuş olucak ama şimdi Safiye. Lan madem 75 inci yıl münasebetiynen ille de Çelik kaynaklı bi şarkı sööliycen, doğrudürüst sööle. Bi duyan olucak "Safiyanımlar laik diil, daa Çelik'in şarkısını bile dooru sööleyemiyolar" diye laf çıkıcak...

Sen esaz kendine bak Zekeriya Efendi, dün gece kelle kafa merdivenlerde Serdar Ortaç'ın "mutsuzsussun" şarkısını bağıra bağıra söyleyen ben diildim. O çekikgözlü cüce için asker kaçağı dediler. Ben hiç olmazsa eksik meksik ama, Çelik gibi efendi bi çocuğun şarkısını söylüyorum. Gerçi O da henüz yapmadı askerliğini ama doktorası bitcek daha çocuğun. Tarkan da karar aldırmış Kasımda gidiyo. Riçırt Kılayderman ise muaf zaten...

- Riçırt kim kız, Cumhuriyet'in 75 inci yılıyla ne ilgisi var?

Canım sarı bi piyanist işte. Niye geldi ben de bilmiyorum ama Sıdıka'nın söölediğine göre Rita Fink'in abisiymiş,

kızkardeşine sahip çıkmaya gelmiş buralara kadar...

- Rita Fink kim kız? Cumhuriyetin 75 inci yılıyla ne ilgisi var?

Canım var ya Galaşamdanviva'da her hafta fink atan bi kızcaaz. Sıdıka'nın dedeiğine göre bu Riçırt abisiymiş kızın. Babaları Hans Bey Riçırt'a git de şu kıza sahip çık diyesiymiş. Çocuk da yüklenmiş piyanosunu, gelmiş İstanbul'a.

- Piyano niye, cumhuriyetin 75 inci yılıyla ne ilgisi var?

Canım ona bakarsan, Zeplin felan da var cumhuriyet şeysinde piyano niye olmasın ki.

- Zeplin ne kız? Cumhuriyetin 75 inci yılıyla ne ilgisi var?

Sayın Koç yaptırmış bööle koca balon gibi. İstanbul semalarında dolanıp duruyo. Ay Zekeriya hazır mevzuu zeplineye gelmişken sana bişii söyliycem ama sakın kızma...

Saçmalama Safiye. Bugüne kadar ham çökelek, filli boya, Cem Adler dahil bi çok şeye kızdım ama zeplin yüzünden hır çıkarıcağını zanetmiyorum.

- Eh tamam o zaman Zekeriya, madem söz verdin, söylüyorum. Bizim oğlan Koçların zeplinine bakıyım derken arabayı vurmuş...

- Nası yani lan, nasıl vurmuş Koç'un zeplinine? O zeplin dediğinin bi farı kimbilir kaç paradır biliyo musun. 75 yıl çalışsak ödeyemeyiz karşı tarafın hasarını. Vah ki vah.. Bittim ben bittim...

- Aaa dur ayol ööle değil. Zepline bakıyım derken yandaki minibüse sürttürmüş azıcık. 75 inci yıl araç konvoyuna katılıcam diye anahtarları aldıydı. Öööle havada dolanan koca zeplini görünce tikkati daalmış yavrucağın, hafif bi dokanmış yandaki minibüse.. Paniğe mahal yok, zeplinin farları felan sapasağlam, bizim arabada da azıcık bi hasar var...

- Arabayla ne işi varmış lan, yaya olarak fink atsaydı. Yaya olarak kutlanmıyo mu bu bayram... Herkes yürüyerek rozet filan takınıp da bayram kutlarken bu neye arabayı çı-

karmış yuvasından. 75 yıl evvel araba mı vardı...

- Ayol ööle diyosun da Zekeriya bunlarınki konvoy gençliği. Sünnet, asker uğurlaması, maç neticesi, güneş tutulması, her hadisede arabalara doluşup dattiri dattiri tura çıkıyolar. O bizim zamanımızdaydı ööle, araba felan yok, güneş tutulunca sadece isli camdan bakınakla yetinirdik. Hadi uzatma şimdi. Hem söz verdiydin hani, kızmıycaktın. Bak çocuk haala sanayiide, arabanın başında korkudan eve gelemiyo.

O gelemiyosa ben oraya gideyim Safiye. Hazır zeplin yüzünden dayak atma fırsatı çıkmışken bi 75 yıl daha bekleyemem... Görür o sıpa zeplini felan...

* * *

Cumhuriyetin Yetmişbeşinci yılı tüm cumhuriyet çocuklarıyla birlikte sana da kutlu olsun günlük... Biz ailecek oldukça tuhaf bi takım etkinliklerde bulunduk. Trafikte bir zeplin tarafından dikkati dağıtılan abim, yetmişbeşinci yıla bir koltukdeğneğiyle adım attı. Annem Riçırt Klayderman'ın şarkılarıyla ağladı, babam sarhoşken göğsüne rozet takmak isteyince kendini yaralayıp 11 tane tetanoz iğnesi oldu. Tuhaf filan dedim ama, bunca tuhaflığı yapabilme özgürlüğünü bile Cumhuriyet rejimine borçluyuz... Daha nice 75 yıllara...

Sıdıka Saka
Cumhuriyet Evkızı

- Ay çok önemli bi şey sorucam anne. Benden önce tuvalete bi uzaylı filan mı girdi acaba. Klozetin içi foşur foşur kaynıyo vallahi. Eğer bizden biriyse ailece idrar tahliline gidelim, evlerden uzak, aileden birinin tuhaf bi hastalığı var galiba. Resmen çalkalanmış gazoz gibi tuvalet yaa. Adam yapıp gitmiş, haala köpürüyo ortalık. Sifonu çektim daha da beter oldu...

Yok kız kimse yapmadı onu. Ben eriyen aspirinleri toplayıp alayını kubura doldurdum...

İyi de önceden bi prospektüsünü okusaydın anacım. Onlar ööle helada erisin diye diil.

- Cühela muamelesi yapma anneye. O kadarını biz de biliyoruz heralde. Ben o aspirinleri Alman firmasının malı diye, protesto amacıynan attım. Manyak Almanlar, sen İtalyanlarla bir ol, memleketin kuyusunu kaz. Yok ööle, içmem artık ben o domuz kılıklı sarı pipilerin eriyen aspirinini felan...

Canım olur mu ööle şey yaa. Hadi sporla siyaset felan karıştırıldı birbirine de; politikayla eczacılık bilimi birbirine sokulur mu hiç... Hem bu işin sonu yok ki... Bak gastenin

yazdığına göre Fransızlar da "Çirkin Madam" Bayan Miterand vasıtasıyla Avrupadaki şer cephesine katılmış, Türkiye aleyhine çalışıyomuş. Bu durumda, senin mantığına göre, Fransız şeylerini de protesto etmek lazım. Ne yani, şimdi francalı ekmeklere protesto olsun diye, zift, gres yağı felan mı sürücez...

Tööbe de kız, çarpılıp yamulur, kanca gibi kalırsın. Eriyen aspirin bir nimet diil ama, francalı ekmek nimettir. Nimetlen protesto olmaz ööle, rızkın kesilir.

Yok yaa, her türlü ayılığı, sevinç ya da protesto gösterisi zanneden birkaç kazma, "İtalya'yı kınıyoruz" diyerekten kivilerin üzerinde halay çekip buzdolabı felan ezerken hiç sesin çıkmıyodu ama. Kivi de bir nimet kendine göre...

İyi aman aman, bi sööle bin işit cadaloz karıdan. Boş konuşmaya yer arıyo kaltak. Seni adam yerine koyup da ekonomi politika felan konuşmaya kalkanda kabahat... Tabi, senin umurunda diil, "dünyayı sel basmış, ördeğe vız gelmiş...

Vay be ben haa... Ben Sıdıka Saka, bir an evvel bira göbekli esnaf bi koca bulup evlenmek yerine, dünyanın dengesine kafa patlattığım için bin kez azar işitip dayak yiyen ben.

Çok konuşma kız. Az bile dayak yiyosun sen. Araya girip de seni babanın elinden alan o kafama tükürüyün ben. Bu akşam eve gelsin, ilk iş, "pişmaanım, affet bizi kocam" diycem, "döv dövebildiğin kadar şu Sıdıka'yı" Beyim icraatına başlasın, ben de kendisine terlikle eşlik ederim artık...

Vay, desene akşama yine linç var evde...

- Linçmiyelim de besliyelim mi kız. Yeter yiyip içtiğin optik oyan karga! Hain... Kalkmış, annenin protesto eylemine laf ediyo... Anne ol da kendin yap görelim, evladın senle alay geçsin, bakalım neler hissedicen...

Öff yaa, yeter lütfen anne yaa... Valla ateş bastı haa.

Nerdeen nereye şimdi. Bilir bilmez konuşup insanın vücut kimyasını bozuyosun. Resmen, beynime ağrılar saplandı be. Hayır, kalkıp aspirinleri de helaya boca etmişsin içicek bişey de yok evde...

Atarım tabi... Bengay hangi firmanın kız, onu da pabucumun altına sürücem...

- Anne lütfen yaa... Tamam anlaşıldı gidiyorum...

Nereye kız. Bana bak ateş bastı felan diye dereceyi aramaya gidiyosan boşuna arama. Kırdım onu ben. Termometreyi o Toriçelli denen İtalyan adam icat ettiydi de mi? Duvardakiden dolaptakine alayını kırıp, içlerindeki civayı helaya döktüm...

Eh pes yani, bravo, iyi yapmışın, ne diyim ben sana... Yaa anlamıyorum, billahi anlamıyorum yaa. Kurtuluş savaşının galibi bunca onurlu bir ulusun, onurunu korumak için yaptığı protestoları hangi lümpen zihniyet getiriyo bu haale yaa. Vaktinde İnternetteki Taym anketini bile Fenasi Terim düzeysizliğine kadar düşürten, bir kimdir, bir nedir?

- Kız bana bak bi de internet felan deme temiz aile evinde...

- Hayda o niye şimdi? Niçün, nasıl yaa.

- Gaste yazıyo, camii ve okullara yakın yerlerdeki internet kafelerini kapatıcakmış İçişleri Bakanlığı. İyi bişey olsa, camiiden okuldan felan uzak tutmaya kalkışmazlar heralde...

Canım olur mu ööle şey. Devlet kendi eliyle okullara internet bağlamaya uğraşıyodu. Başkabişeydir o. Kafe lafını duyunca mafya içerde yenilcek içilcek bişey vardır diye pay almaya kalkışmıştır. Alamadıysa bakanlığa bi şekilde şikayet etmiştir. İçerde, bilgiden başka tırtıklanıp yenilcek, haraç ve rüşvete mevzu olabilecek bişey olmadığını anlayınca vazgeçerler şikayetten. Yaa, bööle bu işler işte. Biz de bu lümpenlik bu aymazlık nerden geliyo diye homurdanıyoruz. İnterneti felan ne zannediyolarsa. Bilgi dediğin şeyden kim korkar, niye korkar ki...

Bi sen biliyosun her haltı di mi kaltak... Bi sen anlıyosun o yarım aklınla devlet millet işlerinden. Yumurtadan çıkmış, kabuğuna lümpek dümpen demeler, efendime sööliyim, annenin efervesant eylemine kınama yapmaklar. Ben aspirinleri yırtıp büküp helaya ataduriyim, sen daha çook sene şeker ezip durursun bu kafayla. Ukela salak... Ah aklıma tükiriyim, baban "bi çocuk yeter" dediydi. Ben istedim seni "bi kızım olsun" diye, eve gelsin, "affet bizi kocam" diyip ayaklarına kapanıcam...

- Kız banabak Sıdıka, doğrudürüst ört sokak kapısını. Şu Deli Zehra karısı aniden içeri dalıp alayımızın gırtlağını "cırt" diye kesiverir hafazanallah.

- Allaallah, Zehra niye bööle bişey yapsın ki yaa? Zaten o bize felan gelmez artık. Yok yere üstüne böcek ilacı sıkıp kalbini kırdın kadıncaazın...

Az yaptım daha ben ona. Esaz belediyeye haber verip zehirletmek lazım o deli karıyı. Bahçede naylomlara sarınmış kedi köpekle koyun koyuna yatıyo ayol. Gerçi gözümle görmedim ama tiner, beziryağı, aküsuyu felan da yutuyodur o manyak.

Hadi yaa; nişadır, küspe ve curuf da yiyodudur o zaman.

- Sen alay geçiyosun anneyle ama görüyoruz işte medyada. Birer ikişer toplanıyo tinerciler, vahşii selpakçılar, adembabalar, canavar ruhlu evsiz barksızlar felan feşnekanlar... Bu Zehra karısı açıkça anormal işte ayol. Normal birisi olsa, ööle karton kutulardan naylon torbalardan kendine yuva yapıcaana evi barkı olur girer içeri, Televolesini

seyreder, Hülya Avşar Riki Martinin g.tünü nası elle.... Töbe yarabbi. Herneyse işte canım girer içeri televizyonunu seyreder...

- Hıhıbınöhö. Ay gülesim gelir gülemem...

- Ben ciddiyim ama Sıdıka. Sıhhatli bir cemiyet için, mahalle arasındaki zenci, Romen, travestii, efendime sööliyim, inşaatta yatan kişi yahut kişiler, parkta gece uyuyanlar, şarapçılar... Öldür öldür at bunları kenara, sevabı vardır... Neticeten, sana bana benzemeyen herkesi yok edicen... Hatta uzaylılar... E.T gibi efendi olanına bişey demiyorum ama ööle çoluk çocuğa kötü örnek olucak, efendime sööliyim, içelim rnıçalım lazer saçalım, yok boyut değiştirelim, anaya babaya asiilik edelim deyen uzaylıyı da öldürmek lazım. Bi yıldız savaşı yapıcan, gircen galaksinin bi ucundan dümdüz edip...

Tarkaaan...Tarkaaaaaan... Bühüoaaaa... Tarkaaanhhh...

- Nooluyo kız ecinni mi dadandı beynine cadı? Ne baariyon öööle alarmlı arabaya kedi sıçramış gibi.

- Ay naapiim anne yaa, gerdin insanı. Suratına karşı kötü şeyler haykırmak istemedim. Onun yerine "konsere gitmiş normal ev kızları" gibi bi deşarj naarası atiyim dedim...

Kız ille bağrıcaksan "Mahzun" diye baar baari. Hiç olmazsa çocuk Prestij Ailesinden felan. Neticede aile terbiyesi almış, delikanlı doğmuş birisi. Öbür Tarkan azcık zottirik bi oğlan, dötü başı ayrı oynuyo. Şahsen ben de seni delikanlı bi kız olarak doordum.

Delirmedim, hayattayım ve buna hayretler içerisindeyim... Yaa yeterin artık anne yaa. Ne istiyosunuz Allahın kimsesiz garibanlarından, nedir bu linç hissiyatı. Bu ne aymazlık, bu ne salaklıktır. Gücün yetiyosa senin vergilerini eli kanlı ayılarla birlikte hortumlayan çetecilerin üstüne gitsene. Bu ülkenin 75 yıllık ortak mallarını "özelleştiricez be hayatım" diye hesapta "vatanperver" uyuşturucu tacirlerine

satanlara posta koysana. Korkarsın tabi. Korkarsın, çünkü onlar deli tinercilerden çok daha fazla insan kanı akıtıyo. Onlar bu ülkenin canına okuduğu için ortalığı delirmiş çoluk çocuklar sarıyo. Senin delikanlılığın bu kadar işte...

- Kız sen benim evladım diilsin kaltak. Kesin hastanede karışmışsın, kesin bi "cumartesi annesi" doormuş seni. Baban da tinerciymiş. Yıkıl karşımdan seni mirasımdan mahrum ediyorum...

Tinerci deme babaya...

- Kocam olan babandan sözetmiyorum. Beyim diye söölemiyorum, evelallah kendisi karasaplı piçaklarla traş olurken çört çört çört diye sakal sesi çıkartabilen doğuştan delikanlı bi insandır. Sen bööle konuşmaya devam edersen, gözünü kırpmadan seni doğrayıp "namus meselesi" diye göğsünü gere gere damlara girer. Hatta damdayken, gidip deli tinercilerin kaldığı koğuşu bastığı gibi alayını şişler, göğsünü daha da bi gerer. Ööole delikanlı, ööle insan bi insandır senin baban. Ya sen tinerci yavrusu namkör karı. Yedirdiğimiz lokmalar gözüne dizine dursun, boğazına düşssün ham çökelek...

Tarkaaaaanh...Hınırgh... Ibooooooo.... Karkaaanh... Huaaaağ.... Yeter laaaaaaaaan...

Viyagra Olayı

Hişt Sıdıka uyuyo musun yavrucum... Hişt Sıdıka, bi baksana kızım... Sıdıkaa... Sıdıkacım... Yavruum. Sıdıka, hadi kalk kızım, okula geç kalıcaksın... Bak haala uyuyo...

Bi ara ben de uyandığımı düşünüyodum ama, galiba cidden henüz uyuyorum anne... Ve sen bir rüyasın. Hayırsındır inşallah...

Rüya felan diil, ben bir hakikatim Sıdıka. Ama sen uyanmakta olan bir kaltaksın. Karı daha uyanır uyanmaz düğmesine basılmış gibi vırvır çene yapmaya başladı anneye. İnsan bir "günaydın annecim" felan der...

Hayır, normal koşullarda uyandırılsam elbet günaydın felan diycem. Ama "Uyan kızım okula geç kalıcaksın" bir ne demek şimdi? Diyelim ki uyandım, doğal olarak kendimi henüz uyanmamış zannediyorum. Bildiğin gibi ben yaklaşık on yıldır felan okula gitmiyorum anne. Bu durumda ikimizden biri henüz uyuyo. Eğer ben uyuyosam sorun yok. Ama uyumakta olan sensen durum vahimleşir. Klasik tıp sana anında "uyurgezer" teşhisi koyar, çünkü şu anda benim yatağımda oturuyorsun...

Kız lafı dolandırıp durma kısaca "uyurgezer" de anneye! Ben de sana "hayır ööle diil" diyim. Acil bi durum var Sıdıka. Bunu aniden uyandırıp söölemek istemedim. Bu nedenle evladını uyandıran normal anneler gibi davranmaya çalışarak Hadi kalk kızım okula geç kalıcaksın" gibisinden bi cümle kuruyım dedim... Yoksa direkman "ben düngece babanın kafasını yardım" desem, korkup paniğe kapılabilirdin.

- Nası yani... Peh, sen haa, babamın kafasını haa...

- Aynen ööle Sıdıka. Hadi kalk bana yardım et de babanın cesedini taşıyıp bahçedeki zambakların dibine gömelim. Abin çukur kazmayı bitirmiştir...

- Hüyaa! Kız ne, nası yani? Ne söölüyosun sen anne yaa!

- İhehe. Şimdi tam olarak uyandın işte, seni kaltak...

Bu bir ne şimdi anne yaa. Bir nisanı tam 37 gün geride bıraktık. Sabah sabah nasıl bir gerekçeyle bööle aadice bir şaka yapabiliyosun ki insana.

Şaka diil kız, doğru söölüyom. Hakkaten de dün gece babangilin kafasını yardım ben. İstemeden oldu, ama oldu işte. Gerçi çok sarhoştu, muhtemelen gece neler olduğunu hatırlamıycak ama kafası davul gibi şiş, sabah kalkınca sorar şimdi. Elbirliğiyle babana bi yalan atıp yatıştıralım herifi. Kalk da bişeyler düşünelim.

Aman canım nasılsa sarhoşmuş, "biyere düşüp kendikendine yardın kafanı" deriz... Ya da, "düngece yanlışlıkla, sinirli tosuncukların takıldığı bi binaya girdin, onlar seni camdan aşşa atmaya kalkıştı felan da diyebiliriz... İhuhuhe...

Sen işin dalgasındasın tabi kaltak. Baban birazdan kalkıp da düngeceki olayı hatırlarsa kim kimi camdan atıyo görürüz... Herif dehşet saçmaya başlayınca o dediğin parti binası bizim evin yanında huzurevi kalır. Kız sade kafasını yarsam "düştün" filan deyip atlatırdık da, yüzüne "S" şeklinde cırmık attım bi de...

Bak işte bu zor şimdi. "S" diil de "Z" yapsan Maskeli adam Zorro'nun üstüne atardık...

Eee... Gine atarız Zorrogilin üstüne. Baban aynada yüzüne bakınca "S" yi ters görüp "Z" sanabilir. Kız, dur iyi buldun bunu bak, iyi ki seni uyandırmışım... İyi fikir...

Ciddi diilsin dimi anne. Bööle saçma bi gerekçeyi babam niye yutsun ki. Bööle zırvalayıp da iyice güç bi duruma düşmeyelim. Sen iyisi mi dün geceki kavganızı anlat, ben ordan daha akla yakın bi senaryo uydururum sana...

Valla ben de tam olarak hatırlayamıyorum ama bi hap yüzünden kavga ettik. Supradin diyesim geliyo... Yok ama... Yok ööle bişey diil... Viyagara mı ne...

Viyagra... İhihi...

- Sen nerden biliyosun kız o hapı. Kim o eczacı? Tükkan kendinin mi? Kaç para kazanıyo? Aranızdaki ilişkinin boyutu nedir?

İhihi. Beni boşver de senle ilgisi ne hapın. Babamla niye kapıştınız... Kız inşallah kalkıp da babama "Viyagra diye bi hap çıkmış Zekeriya" gibisinden bi mevzuu açmadın.

Niye ööle bişey yapıyım kız. Ben o hapın adını sanını, ne işe yaradığını felan bilmiyorum. Söölemeye kalksam dilim donmez. Sadece televizyonda haberlerin sesini açtıydım. O sırada bu haptan konuşuyomuş spiker kız. Baban evvela kafama rakı şişesini savurup "Niye açıyon lan televizyonun sesini, ne demek istiyon kevaşe" diye bağırmaya başladı. Esasen niye dayak yediğimi de tam olarak anlayabilimiş diilim. Yalnız vururken arada bi "Al sana Viyagra!" diye bağırıyodu. Eh ben de kendimi savunmak zorunda kaldım haliyle.

* * *

Sıdıka... Sıdıkacım... Hadi kızım aç gözünü... Hadi bebeğim. Hadi bak, hemşire ablan pansumana geldi...

- Innngh... Ahıı... Dokunma bana anne, sen bi alçaksın.

Ööle deme yavrucum anneye, mecbur kaldım da yaptım. "Yanağındaki "S" cırmığı Sıdıka'nın baş harfi" demesem baban beni çok daha kötü hırpalıycaktı. Sen gençsin yavrucum, bünyen daha çabuk toparlanır. Hayır vallahi bi ara abin Samim'in üstüne atıyim diye de düşündüm ama onun cırmık atıcak kadar uzun tırnağı yok, mecburen seni seçtim evladım. Cidden çok üzülüyorum bak. Şimdi anlamıyosun ama anne olunca beni daha iyi anlarsın bi tanem...

- Ooooo...

"Oooo" yapıp da ağzından buhar çıkarına gız enişteye... Çıkıl şu gapının önünden de, içeri giryin, dondum dışarda.

- Gel içeri gel, buyur enişte, kötü bi niyetim yoktu valla... "Oooo, kimler gelmiş" demek suretiyle sana sevinç gösterisinde bulunucaktım o kadar. Hayrola, hangi rüzgar attı seni megapolümüze?

- Gaatil olmaya geldim.

- Şetaret Hala'mı arıyosan, bu kez buraya kaçmadı. Belki de kaçma operasyonunu henüz tamamlamamıştır, otobüsü Bolu Dağı'nda takılı kalmış olabilir. Sen şööle otur biraz ısın, halam gelince eğer haala ısrarlıysan, işler cinayetini gidersin. İhihihi...

Gülme gız enişdeye... Turneye çıkmış gukla tiyatrosu muyun len ben, her geldiğimde hakkıdı hikkidi gülüyon. Hem bu sefer Şetaret icin gelmedim, başka birini vuracın.

- Umarım ben diilimdir, eğer ööleyse yok yere kan davası çıkar. Babam beni kendisinden başkasının öldürmesine çok bozulur. Kendisi kızar diye intahar bile etmiyorum ben ihihi...

Yok seni öldümeycin. Ecük daha vır vır edeesen, dilini goparmaknan yetinecin. Bi laf deyoz bin lafla cevap verya garı. "Tee, Sinop'tan galkıp geldin, yorulmuşsunduu, al bi bardak ıccak çay iç enişde" deyen yok. Geçmiş garşıma ha babam de babam çene yarışdırıyo garı...

Tamam tamam şimdi sallarım sana bi iplikli çay. İyi de, sen daha haala kime bozulup da vurmaya geldiğini söylemedin. Yoksa çete işi mi kız enişte. Devlet sırrı felan gibi bişey de, benim bilmememem mi gerekiyo. Açık sööle, bi takım yerlerden öldürme yetkisi mi verdiler sana da...

- Gizlisi saklısı felan yok gız. Her akşam televizyona çıkıp Tarkan şeklinde göbek atıyo beni dolandıran adam. Herkes clanıya adamı. Saadet zincirinin en birinci halkası. İsmi Zeki soyadı Zede... O adam dolandudu beni.

- He gene dolandırıldın yaani sen. İyi de enişte bu kaçıncı oluyo. Kaç banker, kaç mütaahit, kaç kooperatif dolandırdı seni, bi de zincirlere mi karıştın. Pes derim de başka bişey demem.

Başka bişey demezmiş. O çeneni hiç dutabili misün gız sen, ibibük.

Hadi ben "ibibük"üm de sen nesin enişte yaa. Gidip de nası dolandın yine zincire felan. Hem zincir sahibinin dolandırıcı olduğu açıkça ortada. Baksana adamın adı bile faul. Zeki Zede ismi hiç güven telkin ediyo mu insana... Resmen hakketmişin. Adamın adı bile "Ben dolandırıcıyım" diye bağırıyo... Zeki Zede de, bankerzede, dövizzede gibi bişey...

Eşyekyin ben Sıdıka...

Estağfurullah diyebilmeyi çok isterdim enişte...

- Salakyın da. Oküz de deyebülürüz benim üçün.

Tamam o kadar abartmayalım. Peki polise felan gittin mi? Hani geçen dolandırıldığında adamın bürosuna gidip, faks rulosu, para sayma makinesi, püro kesme makası,

manda derisi sümen takımı gibi eşyalara el koyduydun. Bari gidip bulalım da yine ööle yap, hiç olmazsa paranın bi kısmını kurtarmış olursun.

- Bulemeyanki adamı. Gaybolup gitmiş. Hangi daşın altına sığdıysa şişgo vampir. Gabahatin böyüğü bende, eşyekyin ben. Bi hiçyin... Sistemde gariyer yapıp lamborciini arabalaa alacakdım, garıların orasına burasına dikilmiş mumları üfürecektim... Hiçyin ben, bi hiç... Atın beni denizlere...

* * *

Ben geldiim. Naaber gız, enişdesinin düğme burunlu yeğeni. Çitos çıtırdak çerezi...

- Helal sana enişte yaa, hap bööle neşeli ol. Nooldu peki? "İbübük" lükten çitos çıtırlığa nası terfii ettik? Keyfin yerinde olduğuna göre Zeki Zede Zincirine kaptırdığın parayı geri aldın galiba.

Sittir et o zinciri. Şimdik bi adam buldum ben, orda gaybolttuğum parayı misli misli geri çıkartacam... Yepyeni bi zincire girdim. Eskisi gibi diil güvenilir insanlar. Adama 2450 mark veriyosun, sana, kendini getirdiğin için anında 250 mark geri veriyo. Eskiden iki kişi daha bulup götürmeden üç fenik bile geri vermiyolardı.

Demek 2450 mark veriyosun, sana anında kendini getirdin diye 250 mark geri veriyolar... Eh, artık ben sana ne diyim ki enişte... Gerçi içimden dalga dalga salak deme arzusu geliyo ama biyerde büyüğümsün.

- Alay geç bakalım sen enişteyle. Sistemde gariyer yapıp zengin olunca soracın ben sana, ibübük...

Sıdıka kız hayırdır inşallah. Ben var ya beş gecedir aynı rüyayı görüyorum. Bu gece deney yapiim diye salonda yattım. Yine aynısını gördüm...

Bence sen daha henüz görüceen rüyanın tanıtımlarını izliyosun anne. Asıl rüyayı bugün yarın görürsün merak etme...

Kız kimseye sööleme de S-300 füzesi görüyorum ben rüyamda...

- İhihi... Nası yani, gerçekten es üçyüz füzesi mi görüyon rüyanda anne... İyi de niye kimseye söölemiyoruz?

Kız, kadın kısmısı rüyasında füze görür mü? Laf çıkar... Ayıptır söölemesi canı bişey çekiyo zannederler... Halbuki haberleri seyredip yatıyorum ondan oluyo heralde... Bi kere daha bööle olmuştu Susurluk Skandalı ilk patladığında da aynı rüyayı üç kere üstüste gördüydüm. Karanlık suratlı adamlar alıp abini götürüyolardı... Figür suçlusuymuş.

Yanlış görüyomuşsun sen o rüyayı anne... Henüz figür suçu diye bişey yok. O fikir suçudur.

Manyaklaşma kız... Tamam rüya dediğin azcık saçma

olur da, okadar diil artık... Abinin fikri mi var ki suçu olsun... Erkek çocuğu,, başını belaya sokmasın diye fikirsiz yetiştirdik onu biz... Eööö. Du bakiim... Fitbol, karı kız, araba... Üç Üç etti di mi? Üç tane fikri var... Ondan da zarar gelmez adama...

Bi de sayısal loto var şu sıralarda. Herkes gibi abim de olan aklını onunla bozdu... Bu durumda toplam dört fikri var ki. Abim için fazla bile... Esasen madem fikirsiz yetiştirmek için bi çaba sarfettiniz. Bari bebekkken bıngıldağına iki üç kez çekiçle vursaydınız. Hepten gerizekalı bi birey olurdu. Tam sizin ve bazı yöneticilerin istediği gibi...

Kız ööle ukela ukela konuşma anneyle edepsiz. Bütün gün evde dizimin dibinde oturmasan örgüt üyesi felan zannedicem seni... Bidaha ööle yöneticiler hakkında ileri geri konuştuğunu duymiyim diline ateş ederim...

Tamam bu konuyu kapatalım anne... Türkiye seninle gurur duyuyo Safiye Saka... Naapalım, düşünürlerimizle sanatçılarımız ve bilimadamlarımızla gurur duyamıyoruz, geriye bi tek ateş edenler kalıyo...

- Hadi hadi çok konuşma. Canım isterse dahi cüce Selimcan gibi bi oğlan doğururdum ben. Kendi ağzınla söölüyosun bak, bu memleketin kimlerle gurur duyduğu ortada. Kara jipli, beli silahlı kıl topağı ayılar, şarkı söölediğini zanneden malak karılar, teptikleri topla kafası aynı zeka düzeyine sahip bazı fitbolcular cemiyetin en saygın üyeleri... Zekii bi abin olsaydı bu yaşını göremeden ya kendini vururdu, ya da hapisaneye veya akıl hastanesine ziyarete gidiyo olurduk... Bak şimdi ne kadar mutlu. Fener bi gol atınca dünyalar onun oluyo.

Stao Bükreş beraberliğinde mahzunlaşmıştı ama... İhihi... Yenilgileri ise anlatamiycam. Peyniri elinden alınmış deney faresi gibi ızdırap çekiyo yavrucak...

- Dalga geç bakalım sen abiyle... Allaha bin şükür sağlıklı

bi çocuk... Parasını da kazanıyo az çok... İstediği kadar peynir alır kendine...

- Maşallah... İşte ben de onu diyorum bebekken bıngıldağına sert bi cisimle vursaydın daha da mutlu ve sağlıklı olurdu yavrucak...

- Çok konuşma kız. Kendisi anormal diye kıskanıyo abisini. Alpay Cansel aşkını izlemeyi reddeden, Mahzun-Seda-Erdal Acar üçgenine ilgi göstermeyen başka bi ev kızı var mıdır hayatta acaba.

Eh bu konudaki hassasiyetimi kabul ediyorum anne. Naapiim katlanamıyorum bööle paçozluklara... Milyar dolarlık kameraları stüdyoları toplayıp beynimizin kıvrımlarına bööle şeyleri kaydetmeye çalışıyolar. Biz bu geyiklere takılıp kalıyoruz ama, eloğlu Mars'tan el sallıycak... Az soona...

Peh... Farklı ya bizim kızımız... Entel ya... Sıdıka Saka...Öölesine bi insan... Kaltak...

Eh bana manyak muamelesi yapıyosun ama. Sen de "öölesine bi insan" sayılırsın kız anne. Rüyamda es üçyüz füzesi gören ben miyim?

- Hele bi gör... Rüyana girer de kırarım ben senin o kafanı, edepsiz karı...

Ama çok saçma anne yaa. Niye bana vuruyosun ki. Durduk yere füze krizi çıktı fakiranemizde...

- Bak hala ne diyo. Sus kız bi duyan olucak. Füze füze diye kriz geçiriyo kadın diycekler. Sus dedim bu cemiyetin aklı orasında. Herşeyden kötü bi mana çıkarırlar şimdi...

Sıdıka, ben karar verdim ikramiyeler bize çıkarsa, sosyeteye girmiycem. Kız baksana bizim sosyetenin kuyumcusundan terzisine mafya işine bulaşmış. Alayı birer ikişer göz altına alınıyo. Allah korusun zengin olunca bize sahte yüksük satarlar, dikindiğimiz elbisenin içine heroin felan doldururlar. Yok yok, katiyyen girmem ben bu memleketin sosyetesine.

- Hihihi... Hele bi parayı bulalım da başka bi memleketin sosyetesine gireriz olmazsa...

Nası giricen kız başka memleketin sosyetesine. Dil bilmiyoruz bişey etmiyoruz. Hem girsem bile soonadan kendi sosyetem gözümde tüter benim.

- Aman anne ne diyosun sabah sabah yaa. Böööle bi geyiği ben başlatsam, "Ööle ipe sapa gelmez kelimelerde bulunma anneye" şeklinde mânâsız bi uyarı cümlesinden hemen sonra yemiştim kafama terliği.

- Naiiiiiiiiiiiiin.... Naiiiiiiiin...

Ne? Nein?

Siren çalıyorum Sıdıka... Hihihi... Terlik saldırısı... Al

bakiim şunu kafaya...

- Dur kız atma. Dur yapma diyorum...

Artık çok geç Sıdıka. Saldırıyı ancak başkanın bizzat kendi sesiyle verdiği telsiz emri durdurabilir. Fırlatmaya hazır, alfa, yanki, zulu... Fayr. Hepi ramadan... (Şangır...)

Tebrik ederim anne. Bravo. Hedefi şaşırıp babamın Fenerbahçe amblemli kültablasını kırdın. Artık kendin için siren çalmaya başlasan iyi olur. Çünkü akşama baba saldırısı var. Hepimiz biliyoruz ki babam o kültablasını çok sever. Kulübe olan hizmetlerinden ötürü bizzat eski başkan Metin Aşık'tan almıştı. Akşam iftardan soonra içtiği tek sigarasını söndürmek için sarı lacivertli bi ortam aradığında kıyamet kopucak. Sen orta derecede türkçe bilen evli ve iki çocuk annesi iyi bi kadındın Safiye Saka. Söz veriyorum ilk çocuğumun adını sırf senin anını yaşatmak için Okşan Safiye koyucam...

- Hakkat mi kız? Tamamen kırıldı mı o kültabağı? Bir basü badelmevt mümkün diil mi? Yapıştırsak felan hayata dönmez mi?

Maalesef... Senin saldırı sirenini ben duydum ama bu zavallı kültablası duyup kaçamadı. Artık o paramparça. İstersen terliğini iade ediyim de çıplak ayakla dolaşma. Yoksa kültablasının kırıkları senden intikam alır...

Ooo yooo... Yir şimdi baban beni Sıdıka. Kız bizim memlekette federal koruma programı var mı? Yeni bi kimlik ve yeni bi yüzle başka bi eyalete yerleştirirler mi ki beni? Ne olsa, başkanın emriyle attım o lanet olası terliği.

Eheh... Valla ben seni anlıyorum anne. Televizyonların topu bir olup yerli dizileri yayından kaldırınca, geriye kalan amerikan filmi repliklerinden zehirlendin ondan böle saçma sapan konuşuyosun. Ama babam bu durumu anlamıycaktır. O yüzden bu lanet olası duruma yerli bir çözüm düşünsek iyi olur.

- Nası yerli çözüm yaani kız? "Durulama sırısında kendi-

ni bulaşık beziyle astı" filan mı diycez. Ööle desem bana şahitlik eder misin Sıdıka. O vakit ben de seni serbest bırakırım, Noel tatilini Uludağ'da geçirirsin. Babana Sinop'a halasıgilin yanına gitti diye yalan atarız...

Valla benle beraber bir sosyete terzisi, mafya kaynanası, çete kuaförü filan bile şahitlik etse, babam uyanık adamdır, yemez böole şeyleri. Bence söole suçunu çek cezanı.

- Yaa demesi kolay. Bakalım arttık bünye kaldırıyo mu o eşek babanın vurdu kırdısını. Şimdi "sen üstleniver, gençsin, anacığın dayak yemesin, fizikman sen daha sağlamsın" desem kabul etmezsin... En iyisi abinin üstüne atalım. "Gizli sigara içerken kırdı kültabağını" deriz. Abin koca ninja. Bünyesi en sağlamımız o. Kendini koruyabilir. Yediği dayağı antenmana saysın...

* * *

- Sıdıka, kızım. İyi misin yavrucum... Hadi aç gözünü, üzme anneyi. Biliyorum şimdi içinden diyosun ki " anneciğim, ne kadar da alçaksın, niçün olayı benim üstüme attın?" açıkliyim yavrucum. Bak sen uzaktaydın görmedin ama ben yakından olayı dakikası dakikasına izledim. Baban abine çok fecii girişti. Ayıptır söölemesi hayalarına felan vuruyodu. Bu durum karşısında Saka Ailesinin bekâsı, ikibinli yıllarda da soyadımızın devamı içün, olayı senin üstüne attım. Mecburdum kızım. Abin erkek, hayalarına tekme yerse soyadımızı sürdüremez. Oysa sen kafana aldığın bi kaç darbeyle en fazla aptal olursun. Aptallara hayat daha kolaydır.

- Naiii

Sarhoş Otobüslerinde

Yaalaan yaalan başkası yaalan... Dünyaada ölümdeen başkasıı yalaan... Nirinooommm...

Sıdıka kız... Kız sööleyip durma şu şarkıyı "ölüm ölüm" dedikçe yüreğim ağzıma geliyo vallahi... Şurda "binmişiz alamete gidiyoz kıyamete" zatcn...

- Ay pardon vallahi dalmışım anne... Şehirlerarası bi otobüse binince aklıma otomatikman Candan Erçetin'in "Yalan" adlı klibi geldi... Hani onu da otobüste çekmişler ya...

Banabak kız, o Candan Erçetin'inki hangi firmaydı acaba? Keşke biz de ona binseydik... En fazla elliyle gidiyodu o otobüs... Baksana bu firma şöförlerinin alayı sarhoş, adı bile bi tuhaf: "Güzelmarmara Seyahat" Şarap ismi gibi... Sarhoş kocanın elinden Sinop'a kaçalım derken sarhoş sürücülerin eline düştük... Allahım sen koru yarabbim...

- Aman anneee. Durduk yere iftira atma elin kaptan şöförüne... Valla kendisi bende gayet direksiyona hakim bi insan izlenimi uyandırdı. Hem dikkat ettiysen omzunda üç tane apoleti var. Beyefendi üst düzey bir ağır vasıta şöförü olmalı...

- Sen dalga geç bakalım Sıdıka... O şöförde yüzde yüzyirmibeş promil alkol çıkmazsa bana da Safiye demesinler.

Ehihi... Nerden biliyosun bakalım Safiye Sultan? Yoksa yanında alkol tesbit cihazı mı var. Ver bi kere de ben üfliim...

Üflemeye felan ne gerek var kız? Duruşundan anlarım ben sarhoş adamı. Baban gibi profesyönel bir ayyaşla yıllarımı geçirdim. Bak bak bak. Kız o muavinin elindeki ne? Kavun diil mi? Vallahi üskatta içiyolar ikinci şöförle. Oh oh... Zıkkımlandıkları yetmiyo, bi de meze dilimliyolar yanına...

- Dur hemen panikleme anne yaa. Belki bu firmanın adeti budur. Demin de karşı yönden gelen bir otobüse alevli meyva tabağı ikram etmişlerdi.

Kız ağzınla söylüyosun işte... Eskiden aynı firmanın otobüsleri karşılaşınca en fazla uzun farları yakıp selamlaşırlardı... İşi alevli meyva tabağına kadar götürdüklerine göre... Allah bilir şu tavandaki düğmeye basınca da dansöz çıkıyodur...

Kurcalamasana anne şu düğmeleri. Valla boşa panikliyosun sen. Son günlerdeki sarhoş otobüs şöförü haberleri moralini bozmuş. Şöför bişey içseydi görürdük heralde.

Kız alenen ortalık yerde içicek diiller ya. Bak yola çıktık çıkalı kolonya servisi yapan olmadı. Kesin kaptan olucak o ayyaş içti bütün kolonyayı... Muavin de mendil emiyo heralde, demin dişlerinin arasında beyaz bişey gördüm...

Ay resmen otobüs yazıhanesinden "Paronoyak yanı" bileti almışım. İyice abardın sen de anne hee. Bırak kuruntuyu da hadi rahatla azcık.

Kız nası rahatliyim? Sen bilmezsin bunları. Bi defasında abingille yine bööle bi sarhoş şöförün arabasına binmiştik. Adam mola yerinde iki duble daha içip kafayı iyice bulunca, aklına eski sevgilisi düştü. 50 yolcuyla beraber çekti otobüsü kadının kapısına. "Naagehan, ben ettim sen etme, köpeğin olayım affet" diye başladı yalvarmaya. 50 yolcu

yalvar yakar zor ikna ettik kadını da, öölelikle gidebildik memlekete... Kız bana bak, bu şöför sızdı sızıcak valla. Hadi git de şununla iki laf et, herif düşüp kalmasın direksiyonun tepesine...

- Saçmalama anne benim şöförle ne gibi bir ortak mevzuum olabilir ki...

Kız git de konsomatristlik yap demiyoruz ya... Arkasından yaklaşıp tok bir sesle "Çalışmalarınızı dikkat ve hassasiyetle takip edeceğim" desen yeter... Adam zaten sarhoş, duyunca kimbilir ne zanneder... Hadi, mola yerinde ben kahve yapıp ayıltırın onu... Hadisene kız...

* * *

Anne... Haklıymışsın yaa... Kaptan zil zurna sarhoş. Mola yerinde, sen tuvaletteyken otobüse ikinci katın camından girmeye kalkıştı... Yedek şöför de önden 23 koltuğun bütün kusma torbalarını bizzat kendisi doldurdu... Ahiiy durum çok fena. Naapcaz şimdi anne...

- Horrnzz. Nea? Hankı? Ne kibi... Bir ne?

- Anne, bak ne diycam. Bolu Dağı'nda "çişim geldi" deyip otobüsü durduıyım ımı? Durup da dağ havası alırsa ayılır belki adam. Oksijen iyi gelir belki haa, ne dersin?

İhijjoksicenn. Boşver kız. İyps. Üzıne tatlı canını patla okşıcanmı. Ay... Okşa patlıcanını... Ahahhayyy... Hüo... Ekiki...

- Ay ama sen sarhoşsun kız anne...

- Ehinhihin... Mola yerinde bi ufak rakı aldım kız... Başka türlü dayanımıycaktım Bunu içince korku felan kalmıyo insanda vallahi... Al bakiim bi duble de sen götür. Hüoop muavinnn! Koçum, bi su kap da gel bakiim ordan ablana... Yaalan yaalan ölümdeennn başkasıı yalaaan... İyps...

Ne o abi, kaç gündür sesin soluğun çıkmıyo. Aniden patlıcan sıcakları bastırıp, beyninin bi taraflarıyla oynadı galiba. Resmen bitkisel hayattasın yaa...

Fekat ben insan yiyen bi bitkiyim Sıdıka; tepemde gereksiz yere konuşupta kendini yedirtme bana... Hayır bişey diil, cesedin yüzünden ev kokucak. Çekil git başımdan da klimasız bi ortamda gebertmiyim seni...

Aman iyi be, bi hatrını soralım dedik, herif açtı ağzını, bu sıcakta lav saçtı ortalığa. Tabi canım, suçun büyüğü bende. "Şunun şurasında, abimizdir, zorunlu bir genetik yakınlığımız var, bi derdi varsa konuşup dertleşelim rahatlasın" dedik, bilmeden yaz siestası yapmakta olan bi ayıyı uyandırmışız.

Bak Sıdıka, bir aşk cinayetinin arefesindeyim. Sevgilimi onun sevgilisini ve kendimi, yalnızca sevgilimi, yalnızca kendimi, yahut sadece sevgilimin sevgilisini, sevgilimle onun sevgilisini, kendimle sevgilimi veya kendimle sevgilimin sevgilisini öldürmek üzerine altı ayrı cinayet tasarım var. Şimdi gereksiz yere kızkardeş alternatifini de sokmaya-

lım araya. Kafam karışıcak.

- A. aaa. Vay başımıza gelen. Neler konuşuyosun ööle aabi yaa? Ciddi diilsin heralde? Hem nerden buldun o tabancayı. Ver bakiyim sahici mi, atın ve avradın da var mı? Ay resmen hakiki vallahi. Hakkat, nerden buldun bunu aabi yaa?

- Saçmalama Sıdıka. Buralarda tabanca bulmak, soluklanıcak bir ağaç gölgesi veya park yeri bulmaktan daha kolay. At bulmak bile fazla zor sayılmaz. Fakat gelgelelim, avrat bulmak zor işte. Bi kızı seviyosun riyakar çıkıyo. Gözü yükseklerde bi fettan, bi şıllık, bi aşirfte.

- Aşifte... Aslında bööle de diildir tam doorusu. Ü' ylen... Aşüfte...

A... Atüş... fe... Aşirfinti. Şırfınık bir kaltak... Veya her neyse. Öyle yani. Kısaca ben o kızı mecburen öldürücem Sıdıka.

İyi de niye? Kız da sana mı silah çekti. Yoksa kızcaazın alnında insanı ateş etmeye teşvik eden hedef tahtası şeklinde bir et beni mi var?

Yok yaa. Seviyorum O'nu ben.

Haa, tamam o zaman. Yani sen şimdi diyosun ki, "ben kızı vurup öldürürsem , o da beni sever" Fakat bu teorik olarak imkansız. Bana kalırsa sen kızın solunumunu durdurma ve bilincinin açık kalmasına gayret et. Ölü bir insan senin sevgine karşılık veremez.

- Sadece yaralıyim mi diyosun yani...

Saçmalama abi. Ben o silahı bırak diyorum. Olur mu bööle bişey yaa. insan "seviyorum" diye birinin karşısına silahla çıkar mı?

- Haklısın Sıdıka. Ben iyisi mi gidip öbür lavuğu vuıyim. Kıza niye dokunuyorum ki. O'nun aklını çelip çay bahçesinde bira içirttikten soona eve götüren öbür lavuk. Şimdi de alıştı tabi kız, ayrılmıyo lavuğun dibinden... Bana "Tipim diilsin, maçosun" demeler. "İstediğimle arkadaş olurum,

benim de iradem ve düşüncelerim var" şeklinde ters konuşmalar. En iyisi ben gidip o parlak ibişe sıkıyim iki tane.

- Soona da git hapislerde sürün. Ne o, bi kızı sevdin. Böylelikle hem kızın, hem senin hem de o "parlak ibiş" dediğin çocukcaazın hayatı söndü.

Banabak len, sen nerden biliyon o parlak ibişi. Niye "Çocukcağız" mağız şeklinde okşayıcı ve kadife hitaplarda bulunuyosun elin hıyarına. Benim yatağın altında bunun mermileri olucak Sıdıka. Git yatağımı topla, hem de iki tane mermi getir. Sıkıcam baldırına...

- Kararlısın, bi beş on yıl da benim için yatıcan yaani abi.

Kızım ne beş yılı ne hapsi yaa. Ben gasteci felan miyım çat diye hapse tıksınlar. Diyelim ki ööle bişey oldu, adam vurdum, cinayet işledim diye bi kolaylık gösterirler elbet. Şööle sınıra yakın bi cezaevinde lüks bi otele yerleşir, lobide gelip giden şarkıcılara bulaşırım...

Yazık aabi sana yaa. Bak bi kere şunu anla. Birini sevmek, onu mutlu görmek demektir. Ona acı çektirmek kendi hapisanene veya mezara sokmak olucak iş değil. Sevmek, aşık olmak, yaşayan insanların işi. Bakma sen gazetelere. Aşkın cinneti olmaz. Delirip beylik silahıyla kurşun saçanlarınki aşk felan diil, başka türden bi çaresizlik.

Kız, lise iki psikoloji kitabı gibi konuşma insanla. Onu vurma bunu vurma. Naapıcam ben o zaman? Kendimi vuruyim baari. Hem sevdiğim kaltak da mutlu olur. Ben ortadan kalkınca vurpatçaloy, gününü gün eder o parlak ibişle... Ama baştan bozulur bi. Pişman olur belki de... Keşke sevseydim Samim'i der. Oh olsun, ceza olsun kaltağa. Madem sevmedi kendini benim katilim gibi hissetsin. Ben gidiyorum Sıdıka, elveda... Gidip şu yatağın altındaki mermileri alıp namluya sürücem. Soona elveda sevgisiz dünya...

* * *

Kızım sen manyak mısın, çocuklar gibi niye kitledin kendini odaya bu saatten soona. Hem yanlış odaya kitlenmişsin. Orası seninki diil, abinin odası.

- Kasten yaptım anne. Abimin odasına kitlenmem gerekiyodu. Çünkü kendisi bu odaya girip de yataan altındaki şeyleri alırsa kötü olaylar cereyan edecek... Sahi nerde o, sesi soluğu çıkmıyo. Kendine bişey yapmış olmasın?

Kızım, abin evden çıkalı dört saat oluyo. Kevser diye bi kız aradı telefonda... Ne zamandır aramıyomuş. Abin, aazı kulaklarında babangilin yeni gömleğini giyindi süslenip parfümlenip fırladı.

Alo nassın Sıdıka? Kenar ben. Ama eskisi diil, yeni bi Kenar'ım. Alo cevap versene... Alo... Alo orası Sıdıka diil mi? Cevap versene Sıdıka. Hayır yani "Yeni Kenar'ım" dediysem, paniğe kapılma hemen, yabancı birisi diilim. Şimdi sen "aa, bu yeni Kenar da kim? Yabancı birisi, ben namuslu bir ev kızı olarak yabancılarla konuşmamalıyım" diye düşünüyosundur. Ama o kadar da yeni diilim yani. Senle bi geçmişimiz var Sıdıka, telefonda da olsa bazı şeyler yaşadık biz. Ortada bir yaşanmışlık bir paylaşılmışlık var, bi yanımla yeniyim fakat bu şey anlamın.....

- Salak!!!

- Oh yaa bi an için beni tanımadığını zannetmiştim. Eee, görmeyeli nassın Sıdıka? Gerçi bu "görmeyeli" lafı saçma tabii. Ben seni yeni halimle görmedim. Dolayısıyla eski halimdeyken gördüklerim sayılmaz...

Yine ne diyosun sen yaa fıçımın Kenar'ı, hangi frekanstan konuşuyosun?

- Haksızlık etme kendine Sıdıkam yaa. Neren fıçıya benziyo, o kadar şişman diilsin. Yani, biraz basenlerin geniş

olabilir, ama yemeği gösteren salça, kadını gösteren ise kalça buyrulmuştur. Sahi Sıdıka sen de selülit var mı?

O soruna yanıt veremiycem de bizde telsiz telefon var Kenar. Şu anda elimde telefonla abimin odasına doğru ilerliyorum. Az sonra bu telefonu abimin kulağına dayıycam. İstersen konuşmaya devam etmeyebilirsin. Yok eğer bu geyiği sürdürüceksen selülitle ilgili sorularına abim yanıt verir ve sokakta seni ilk gördüğünde gerçekten yepyeni bi Kenar haline gelirsin. Hem böölelikle birbirinizi paralamış olursunuz, arada ben kafayı dinlerim...

Yok yok Sıdıka ber zaten yeniledim kendimi, abini karıştırmayalım, kendimi yeniledim ben. Beni bi de bu halimle denemek ister misin? Biliyo musun Sıdıka, saçlarımı sarı yaptım, ben artık civciv kafayım.

Bu pek büyük bi değişiklik sayılmaz Kenar sen zaten kuş beyinliydin. Ayrıca kafanın dışında yaptığın bi takım değişiklikler beni ilgilendirmiyo. İçini değiştir diycem ama bu olanaksız. İyisi mi sen semt değiştir Kenar, burdan taşın ve telefonumu da unut.

- O eski Kenardı zaten Sıdıka. Sen taşındı farzet onu. Ben yepyeniyim Sıdıka, gıpgıcırım, sıfırım.

- Sıfır olmak yok olmak demektir Kenarcım. Ama sen hâlâ telefonun öbür ucundasın.

- Çok ön yargılısın Sıdıka. Bi kere bile görmeden nası hakkımda bi karara varabiliyosun? Halbuki yeni Kenar'ı bi görsen, önyargılarının hepsi önyargıtay tarafından bozulur. İhiih. Farkında mısın Sıdıka demin bi espiri yaptım ben, hem de hiç bi yere bakmadan tamamen kendim bulup anında yaptım. Hissedebiliyo musun farkı. Bak kızlar kendilerini güldüren erkeklere verirlermiş. Yani randevu olarak...

Sana bi ruh doktorundan randevu almak lazım Kenar. Yettin artık ama yaa. Çekil git telefon hattımızdan ve hayatımdan !...

- Ama Sıdıka bak espiri de yaptım daha naapiim ya?

- Git... Mars'ta su bulunmuş diyolar hadi git de onu iç.

- Bak Sıdıka beni şu yeni halimle bi görsen kendin yalvarıcaksın, oracıkta bana kalbini vererek işe başlıycaksın...

- Bak Kenar çok ciddiyim kazaen karşıma çıkarsan o civciv kafandaki saçları yolar seni Fanta Almanya imajıyla mahallenin ortalık yerine salarım. Kafanın dışını sarıya griye boyasan üçgen beşgen sakal bıraksan noolucak ki? İstersen Leonardo Di Kapriyo ol, o donunda gelişmiş şiddet dolu beynini değiştirmedikçe hiç bişey farketmez...

Yaa o Leonardo denilen o lavuğa da neden bayılıyonuz bütün kız milleti olarak annamıyom ki? Karı suratlı tüysüz ibibik. Görürsün bak top çıkıcak soonadan o sarı geyik...

- Hüüo, kim geyik lan, ne topu? Kimsin olm sen.

- E, ben yeni Kenar da sen kımsin Sıdıka, niye ööle boru gibi bi ses tonuyla konuşuyosun...

- Ne Sıdıkası len şimşir? Ne geziyo kızkardeşimin adı senin ağzında. Sıdıka kızım kim len telefonunun öbür ucundaki ibiş? Niye dayadın benim kulağıma sabah sabah telefonu. Neyin yenisi kimin kenarı bu herif? Hüoo? Orda mısın şimşir?

Abi burnumu bırakır mısın. Ya bıraksana. Sen deli misin, niye ööle gözüne kara bez bağladın?

Eöö sen misin Sıdıka? Hımm... Evet sensin. Bu burun senin. Babamınkinin altında bıyık oluyo genellikle... Hüaaa... Bu ne... Bu ne be? Iyyyş.

Çaydanlık. Elimde çaydanlık vardı abi. Şimdi ise sol ayağının yaklaşık 20 santim açığında duruyo.

- Evet hissediyorum.

- İyi de, hissediyosan niye bastın demlik poşetlerine?

- Ööle birdenbire olmuyo Sıdıka. Yavaş yavaş herşeyi hissetmeye başlıycam. Gözlerimi kasten bağladın. Bi süre bu şekilde dolaşıcam. Böylelikle diğer duyularım gelişicek. Televizyonlarda izliyoruz, ninjalar felan hep bööle antremanlar yapıyo. Askerde de gözü bağlı tüfek söktürüp taktırıyolar. Bu bi nevi deney yani. Hadi şimdi götür şu çoraplarımı banyoya at, demlere basınca ıslandılar.

Sen niye götürmüyosun abi? Gözün kapalı diye, beni reklamlardaki Kâmuran'la karıştırdın galiba.

- Ehu ehu... Çok komiksin Sıdıka. İstersen senin gözleri-

ni de morartmak suretiyle kapatabilirim, abiye saygı ve sevgi gibi bi takım hislerin gelişir.

- O diil de abi, bööle dolaşmak sana yaramış. Şovmenlik yönün felaket gelişmiş... Metin Şentürk gibi espiri üstüne espiri yapıyosun. Her gece Televole'ye çıkarırlar şimdi seni.

- Bana bak Sıdıka senin ağzını yırtarım; ahirete kadar, hiç bir dudak okuma uzmanı ne dediğini anlayamaz...

* * *

- Kız Sıdıka, bak sarı lacivert turşu kurdum. Hadi annem git de bi koşu eve noter çağır, turşunun patentini alalım. Yola çıkartırsak elalem görür ortalığı sarı lacivert turşu sarar.

Ay saçmalama anne, kesin daha önce aklıevvel bi karı çıkıp yapmıştır. Baklavasını simidini pişmaniyesini alayını yaptılar. 150 programdır her Televole'de gösteriyo. Sumağı, susamı, süs kabağı hepsi yapıldı. Ayrıyetten kediler kuşlar cümle hayvanat dile gelip takım ismi söyledi, senin turşunun kimse yüzüne bakmaz. Haybeye noter masrafına girmeyelim bi de.

- E, dolma yapsam. Yanına da cacık.

Yaa git işine anne yaa. Her şeyi filli boyayla boyayıp sarı lacivert yapabilirsin, ne var ki bunda? Daha başka bişey bul da Televole kameralarını alarma geçirelim... Albino bi Karafatma bulabilirsek normal karafatmayla yanyana bi kibrit kutusuna koyup Süleyman Seba'ya satabiliriz. Tıkırdadığı zaman mors alfabesiyle "Ali Şen Başkan Fenerbahçe şampiyon" diye mesaj veren bi faremiz olduğunu da ileri sürebiliriz.

- Terlikle senin kafana iki kısa bi uzun vursam mors alfabesinde ne anlama gelir Sıdıka?

* * *

- Alo Sıdıka, benyin ben Şetaret Halan. Bu sabah derenin üst yanındaki bostanda Reha Muhtar'a benzeyen bi patatis buldum... Onu deyceedim sana. Gız aynısı o adam. Gaşı gözü vaa resmen.

- Hala sen de iyice yedin kafayı haa. Geçen hafta da Seda Sayan'a benzeyen mısır buldum dediydin.

Enişden yidi o misiri. Ama bu patatisi sakleyan, Sinop Seyahat'in gargosuynan sana yollasam, bi medyaya satabilii misin. Yüzde on veerün sana da...

- Halacım özür dilerim kapatmak zorundayım. Sabah beri bööle denyoluklarla uğraşıyorum. Bi de seni kaldıramıycam çok özür dilerim.

Gapatma gız bak ne deycin. Bizim burda Erbakan'ın "Sakallı Gorumaları"na benzeyen bi tiftik keçisi vaa burda... Ayrıyetten "Feee, Beheheeeee" deye meeleya. Ganal Dee'nin veyaa Şov'un Televolesine satabiliimüyüz bu keçiyi... Sütü de vaa... Aloov... Alov deyaaan... Gız bana bak cezaevindeki Haluk Levent'e yün çorap ördüm bi de. Önümüz gış... Çorabı gameraların eşliğinde gotürüp veesem deyan. Sarılıp ağların bi de... Gıız... Örtmüş telefonu galtak.

Kız dökmesene suratını şu evin ortalık yerine. Üç gündür binerden dörtmilyon parça felan düştü yüzünden. Ramazan vakti depresyon günahtır hem... Sana diyorum cadı, somurtma anneye...

- Hareketim şahsii diil anne, içimden ööle geliyo. Yani bi düşünsene "ev kızı" olma statüm bile elden gitti. Babam ve abim ekonomik kriz nedeniyle işsiz güçsüz, günlerdir evdeler. İki "ev herifi" bir olup hayatı bana zindan ediyolar. Bu ev artık bana dar geliyo. İzninizle, ekonomik kriz geçinceye kadar bi müddet içime kapanıcam...

- Çık kız içinden çabuk.

Israr etme anne kapalıyım...

Edepsize bak, biz senin yaşındayken ramazan vakti sahura kadar açık kalırdık.

Yaa nereye çıkıyim içimden anne yaa. Babam salonu kapmış vara yoğa hır çıkarıyo, abim desen mobil rahatsız, evin içinde dip köşe beni kovalayıp kıllık yapıyo. Neymiş efendim, "Oruç kafayla biraz sinirli oluyomuş insan" mışmış...

- Oruç kafa deme abiye...

Kendi diyo ööle... "Abicim, sıkılıyosan azcık dışarı çık, köpeği gezdir, ülkeyi seçime götür" felan diyorum, yok... Ööle mamruk gibi dikiliyo tepemde...

- Nereye gitsin kız çocuk bu ekonomik kriz vaktinde. Cebinde üç kuruş parası mı var. Görmüyo musun memleketin halini, işsizleri bile işten çıkarıyolar.

Nası yani? O dediğin hangi şekil anne? İşsizleri bile işten çıkarıyolar bir ne demek? Hallüsünasyon musun sen anne yaa?

Kız, Bedriye Abla'nın beyi Buhran Abin var ya. O her sabah Sirkeci'ye İş ve İşçi Bulma Kurumu' na gidiyodu. O'na bile "Artık gelme sen buraya" demişler. Yazık kız, zati bir yıldır işsizdi adam, iyice şeetmiş kendini... Yani anla artık sen vaziyeti. Memleket ölmüş de ağlayanı yok.

Canım orası ööle tabi. Bak gaste yazıyo bugün, mafya bile tetikçilerini beşer onar işten çıkarıyomuş. Ünlü Baba Cartlak Kerim 25 tetikçisine yol vermiş. Mafya' da bile bıçak kemiğe dayanmış artık.

Oh olsun eşşoğleşeklere adım başına çete kurup soyarsan tabi batma noktasına gelir memleket. Şimdi neyi soyucak bakalım hayv... Ay töobeler töobesi. Ay, ne diyom ben oruç aazımla. Kız hep senin yüzünden, çete mete diye mevzuu açıp asabını bozdun, dilini çözdün insanın... Hadi yürü git yine içine kapan, günaha sokma anneyi.

Tamam ama, soonadan gelip ufacık bi fikir alışverişi için açtırmak yok kepengleri. Özellikle babam "Top patladı mı... Hükümet en son kimdeydi, uzaktan kanal arama hangi tuşta" gibi incirlik üssünü doldurmayan muhabbetlerle bana eziyet etmesin.

Kız naapıcan az idare ediver işte adamı. Bi erkek için işsizlik kötü şey tabi. Boşluktan ne dediğini naaptığını biliyo mu bakalım. Ööle kendi kendine bi takım uyduruk tami-

ratlar, akla ziyan geyik mevzuuları da bulmasa deliriverir maazallah herif. İhihi, hiç unutmam annemin bi lafı vardı böyle durumlar için... "Boş kalan bakkal sıkıntıdan teraziye koyup tuzlarını tartarmış" diye... Böyk... Ay kız ne dedim gene ben?

Tekrar edemiycem anne. Bi de benim oruç sakatlanmasın şimdi...

- Hep senin yüzünden cadaloz. Ev şeytanı.

İhih... Tamam canım üzülme sen. Alttarafı, söylediğin bi halk deyimi. İşsizlikten bunalan yurdum insanına tam oturuyo. Bakkalın bu hüzünlü durumu yekten küfür sayılmaz, muhtemelen günah diildir. Şu sıra bütün KOBİ'ler aynı şeyi yapıyo zaten...

- Onlar kim kız?

Küçük ve orta boylu işletmeler. Krizden en çok onlar etkileniyomuş...

Nası yani, gaste mi yazıyo. Şimdi o kadar adam birden şeylerini tartıyomuy... Töybe. Kız bi sus... Konuşturup da mütamadiyen günaha sokma insanı...

Ehu... Ben naapiim yaa, kendi kendine söylüyosun... Esasen çok komik bi kadınsın sen anne yaa... İhihihi... Gel bakkim kaçma da mıncıklasın seni bi kızın... Gel şuraya gel... Korkma ifrahata kaçmadan gıdıklıycam...

- Elleme kız anneyi... İçime kapadım kendimi ben. Öbürtürlü olur olmaz konuşuyorum... Kı... Ya elleme dedim. Kapattım içime kendimi ben...

Ulan heriflerdeki icraatın güzelliğine bak be. Dövdün mü böyle profesör felan dövcen, "Gecekuşu" bilmemne yaralıycan, nâmın yüriycek... Bak dört kişi bi İTÜ Profesörü'nü dövmüşler gasteler hep onnarı yazıyo. Bize düşmez ki makam mevkii sahibi bi lavuk. "Ne bakıyosun lan uyuz" diye hır çıkartıp iki uçan tekme çakıyım allahı şaşsın...

- Ay abi hakkaten senin içinde bir çinli var. Rahatsız bir çinli. Herif yok yere karete yapmak için makam mevkii sahibi birini arıyo.

Rahatsız çinli deme kız abiye... Gerçi klasik bir aile içi şiddet olayı, sıradan bir kızkardeşe darp mevzuusu olur ama yine de döverim seni.

- Sen böyle bir ev magandası olarak da yeterince ünlü bi insansın abi. Ayrıyetten bilim adamı, balerin, devlet sanatçısı, arkeolog felan dövmen gerekmiyo.

Esasen, bi tarihte, topuğumla bi dişçi lavuğun hayalarına girdiydim. Kendisi henüz profesör diildi ama Diş Hekimliği Fakültesi'nde yardımcı doçentmiş. Köpek dişime kanal tedavisi yapıyodu, canımı yaktı. "Yavaş lan artis" diye

bağırdım buna, soona bi gömdüm tekmeyi... Hafif alkol de vardı biliyo musun, kendimi kaybetmişim, yerden yere vurmuşum adamı...

- Nea hafif alkol mü vardı. Dişçi koltuğuna alkollü oturulur mu kız abi?

- Lan direksiyona alkollü oturma, dişçi koltuğuna alkollü oturma... Eee nereye alkollü oturucaz biz. Neyse alkol muhabbetini kapatalım. Mübarek üç aylara girdik ara verdim alkole...

Tövbeler tövbesi. Al buyur burdan bakalım. Mübarek taymingi de hayatta atlamaz ayı... Hadi ayyaşlık statünü geçici olarak hizmet dışı bıraktın diyelim. Peki bu mübarek zamanlarda yok yere hır çıkartıp adam dövmeye kalkışmak nooluyo?

Ne yok yeresi kızım. Bi artislik bi ukelalık yapıyolar ki yiyiyolar yumruğu. Okuduk yazdık diye bi afra bi tafra. Haddini bilicek herkes Sıdıka, ööle her doçont, bilmem prof olan; her kıçı kırık kitap yazan kalkıp vatan millet delikanlısına ukelalık edip hot zot konuşursa, ayağına kurşun sıkıp kafasına odun indiricek helal süt emmiş mert bi insan evladı bulunur. Hepten de sahipsiz diil ööle bu alemler.

- Bişey diyemiycem valla abi. Sana bi harf öğretmeye kalkışanı dövüp kırk gün komaya sokmaya yeminli bi halin var... Naapiim ki "Türkiye seninle gurur duyuyo" Tuhaf ama... Koca Mevlana'nın torunları, kim olursa olsun, aklına yatmayan insanın, kafasını gözünü kırıp topuğuna bi tane sıkmaktan yana olur mu hiç?

Kızım bırak, Nostalji 3 kasedi çalma insana. O devirler eskidenmiş. Şimdi boş dolaşan yok... Kim kimin topuğuna önce sıkarsa. Alem bööle oldu artık... Yanlış bi ortamda, çizmeyi aştın mı, bıçağı sokaayiler adama. Yaa... Ehu ehu ehu....

- Olur mu aabi ööle şey yaa. Cümle dünya memleketi bilimadamıyla sanatçısıyla gurur duyuyo. "Ehu ehu" diye gü-

len ve esasen kışı uykuda geçirmesi gereken mahlukatlarıyla gurur duyan pek kimse yok...

- Yok yaa... Nobeli bulan adam niye dinamiti de bulmuş o zaman. Hem ikide bir sanatçı sepetçi diyip duruyosun da, kızım Mahsun Kırmızıgül Seda Sayan'a Etiler'de bir gece klübü önünde yumruk atmamış mı? Ses sanatkârı diil mi onnar?

- Eh sen şimdi sanatçıdan onu annıyosan bilimadamı olarak da Alman Emre'den başkasını bilmiyosundur. Hani var ya reklamlarda sifon çekerekten felan bi takım bilimsel kalite kontrol araştırmaları yapıyo...

- Bak seen... Niye bilim adamlarını tuttuğun şimdi anlaşıldı... Bana bak kızım bi daha seyredilmiycek o reklam... Çünkü herif onun bunun pantolon fermuarını açıp kapıyo... Bi tanesinin içinden ters bişey çıkar, sen şahit olursun, akabinde de ölü olursun.

- A aavv... Tamam abi bu konuşma burda bitmiştir. Ömrümüz olursa, yüzelli yıl filan soona, sen daha uygar bi insan olunca konuya devam ederiz...

Dur bi dakka... Aslında bi düşündüm de Sıdıka. Sen bilgi ve kültür olayında nedensiz yere sınırlarını zorlamış bi kardeşimizsin. Sende adeta bir sanatçı ve bilim adamı hissiyatı tesbit ettim. Bu durumda bi yerden profesör bulup dövüceeme seni dövsem diyorum.

- Ama.. Ama aabi...

- Sizi şööle komaya alıyım. Buyruun...

Kız Sıdıka, o gasteye bakıp da ne kikirdiyosun yine... Bana bak, hap felan mı veriyolar yoksa gasteyle beraber. Şuna bak şuna... Yere yıkılıcak hakırdamaktan. Kız mânalı mânasız gülüp durmasana, haplanmış umumhâne karıları gibi.

Ehinohoho... Ay sinirlerim boşandı... Çatliycam, billahi çatliycam... İhihi... Ay hohho...

- Git başka yere çatla kız, halıyı daha yeni yıkadık...

Ay tamam tamam sakinledim... Ama gülünmiycek gibi diil ki anne yaa. Baksana gastede ne yazıyo: Tansu Çiller, Trabzon'da halka "Sevgili Samsunlular" diye seslendi. Karadeniz ile Akdeniz'i şaşırıp "Sizi Akdeniz'in incisi yapacağız" diyen Çiller, "Ebedi" ile "Edebi" sözcüklerini de karıştırdı ve "Bu ezan edebiyete kadar inleyecek" dedi... İheheh...

İhihi... Kız otobüs tutuyo galiba bu kadını, her indiği yerde tuhaf tuhaf konuşuyo. Bi kere de Karabük'te "Sevgili Karagümlüklüleer" diye bağırdıydı.. İhihihi...

Eh gülün bakalım Safiyaanım. Allah neşenizi arttırsın. Demin biz azcık güldük diye "Haplanmış umumhane karısı" olduk... İnsan öz kızına ööle bi laf sööler mi anne yaa?

Bana kalırsa, tığla kulak karıştırırken, kendini bozdun yine sen. Ağzından çıkanı kulağın pek duymuyo galiba...

Eh evin içinde hakkıdı hikkidi bağırarak gülen bi cadı varken duyamadım tabi ne dediğimi. Her anne ister evladının yüzü gülsün diye. Ama sen de azcık ölçülü ol be kızım. Ne o ööle, doping iğnesi vurulmuş at gibi arsız kişnemeler...

Bu ayıpçı lafları hep babam ööretiyo sana di mi? Yoksa sen hayatında haplanmış kerane karısıyla doping yapılmış atı nerde görüceksin?

- Ne demek istiyosun kız sen carastol...

- O ne o, en son dediğin... İlaç ismi mi?

Hayır efendim "carastol" romence'de "kaltak" demek... Püh... hay kafama tüküriyim... Tabii yaa tabiii....

Nooldu anne ya? Niye benden vazgeçip kendi kafana tükürmeye karar verdin...

Tabii yaa tabii... Hakkaten nerden biliyorum ben romence kaltak demeyi felan... Hay teneşirlere gelesice Zekeriya hay... Demek bu yaştan soona haplanmış romen kadınlarla düşüp kalkıyo... Püh... Püh benim kara talihime... Boyuyla iki evladından da utanmıyo ibiğine zıçtığımın kart horozu...

Dur anne dur yaa hemen adamın günahını alma. Ben ööle demek istemedim. Babam ööle laflar sarfediyo olabilir ama O da arkadaşlarından duyuyodur...

Hanım arkadaşlarından di mi... Hırf... Sarı sarı romen arkadaşlarından... Hırf... Ühün....

- Hay çenem kopsaydı.... Kız ağlama anne yaa... Erkek arkadaşlarından duymuştur... İş yerinde kaavede felan bahsi geçiyodur... Aaa... E, ağlama ama Safiye Sultan... Bak ne diycem, belki bi önceki yaşamında Romanya'da yaşayan bir manavmışsındır sen... Bu carastopol lafını ordan biliyomuşsundur... Hıı? Olamaz mı? Hadi gül bakiim kızına azcık...

Hürf... Yok... Bi önceki yaşamımda attım ben at... Bu

doping iğnesi işini de ordan biliyorum... Akşam gelsin o nalet baban, nası çifteliycem onu nası çifteliycem... Ühüüü... Hüüüü...

- Haydaaa. Hoşgeldin paranoya...

Kız sen de hoşgeldin paranoya, merhaba televole filan diyip durma anneye... Hornigörl...

- Nasıl? Hornigül ne yaa?

- Bak kız bak... Ne dedim duydun mu? Hornigörl... İngilizce "Azgın karı" dedim... İngilizce de biliyorum. Allah kahretsin. Demek ki resmen yetmişiki milletin karısıyla birden oynaşıyo herif... Of anam anam... Başıma bu da mı gelicekti... Hüüü... "Babaaan agaaa olmuuuş kööyeee, bense kapıdaaa bir kööleee.....

- Anne lütfen.

- Sus kız carastol... Hüüü....

Nası şimdi yaa. "Rüşvet için çocuk bakmak" bir ne demek anne?. Benim bildiğim, rüşvet dediğin, "işini bilen memurlara" zarf içinde nakit olarak verilen bir miktar paradır. Ya biz salağız ya o memur işini felan bilmiyo.

Salak deme toptan Saka Ailesi'ne! Yavrum, bizim nakit para olarak rüşvet verim gücümüz var mı ki? Babangile kendisi teklif etmiş o memure hanım, "bi sürü yuva, dadı bilmemne parası veriyorum, beleşe bizim çocuğa bakın, ben de sizin dosyayı öne alıyım, yoksa 21 inci yüzyıla kadar, işiniz biraz zor hallolur" demiş...

Vay be benim memurum işin bokunu çıkarmış. İnsan el kadar çocuğunu dosya arası rüşvet malzemesi yapar mı yaa. Ana kalbi diye de bişey var hayatta.

- Aman zaten çocuk da onun diilmiş ki. Fi tarihinde rüşvet olarak almış o bebeği. Çocuğu olmuyomuş bunun. Kocası mutluluğu başka yerlerde aramasın falan filan diyerekten, iş takibi yapan bi vatandaştan rüşvet olarak bebek almış.

Niye vatandaşı mağdur ediyo ki... Belki kabahat kendisinde diildir, beyinin çocuğu olmuyodur. Bi doktora gön

derseydi adamı, belki suç kocasındadır...

Benim anladığım kadarıyla suç sistemde Sıdıka. Hem zaten, bana kalırsa, bu karı, kocasını da rüşvet olarak almış olabilir, "Bana bi nikah kıy senin işini hallediyim" diyerekten. Alem bööle bişey artık kızım, yolsuzlukcu kısmı gemi azıya aldı. Arena'da görmedin mi Kumaraneler Kralı Ömer Lütfü Topal, içanadolu bölgesinin bi kısmını maaşa bağlamış. Bak bana, bakayım sana, yapayım seni kral, edeyim seni dük, ver haracımı baron ol dünyası...

- Eh orası öyle de çocuk şeysi başka bi olay yaa. Tamam, çivisi çıkmak üzere bir çeteler devrinde yaşıyoruz ama bu dönemde doğan çocukların ismini "Rüşvetgül, Avantacan, Suistimalsu" filan diye düşünemiyorum. Bi düşünsene, rüşvetçi adamın biri çocuğunun adını "at bi çorba parası" koymuş... Hihihi... "At bi çorba parası, gel yavrum buraya, dişlerini fırçala, soona da yat..." İhihi...

Gülüyosun da kızım, herkes biliyo ki bu işler bööle. Yok ööle, burası bööle... Herkes tuttuğuna "at bi sakal" diyo, çıtırır çıtırır kesiyo haracını...

İhihhi... İyi de güzelim, siz hiç işinizi bilmiyomuşunuz. Babam da memuriyet yaptı vaktinde. Şööle müsait bi dosyaya taş koyup, "sizin işiniz hayatta olmaz arkadaşım" diyerekten bana bi koca bulsaydı. Şimdi ne güzel "Eksik evrakcan" adında minik bi torun evin koridorlarında koşuşuyo olurdu...

Ciddi misin Sıdıka, yani sen kabul edersen... Bak, emekli felan ama haala dairede nüfuzu vardır babanın... Haber salalım Sitibank'tan Hakan tipinde bi çocuk gelirse, baban taş koydurtsun dosyasına... Bi kaç ay işini yokuşa sürerler, ondan soona allahın emri, sistemin yardımıyla kurarsın yuvanı...

Sen ciddi misin peki anne... Ağzından çıkan yayını kulağınla izleyebiliyo musun? Herkes böyle bi ucundan katı-

lırken, nası sistemden şikayetçi olunabilir?

İyi ulan kendin gibi bi tane çulsuz bul "Didaktik" koyun çocuğunuzun ismini. Ona buna ders verip ukalalık yaparsınız. Tencerenizde haysiyet haşlar, izzeti nefis kaynatırsınız. Vallahi şu dolaptan bi gram beyazpeynir bile vermem, yaptığım kekleri torunların ulaşamıycağı yerlere saklarım. Herif sana bakamayınca tıpış tıpış dönersin gene sistemgilin evine...

- Galiba ben de bir eksik evrak neticesinde evlatlık olarak alındım. Kesinlikle sizin çocuğunuz olamam... Ben de babamın yediği bi rüşvetim di mi? Haydi anne artık hakikati söyle. Gerçek annem babam hayatta mı?

Gerçek baban da anan da hayatta kızım. Allah ömür versin sıhhat ve afiyetteler. Hele anandan, sıhhat fışkırıyo... Ayı boğar alimallah, kodu mu otutturur. Hele bi terlik atar hiç bi zaman hedefini şaşırmamıştır... Şööle saçından tutup suratına bi dirsek atsın, tadından yenmez... Gel kız buraya cadı, sen bi daha anneye babaya sisteme kötü konuşucan ımı haa... Kaltakıntı karı!

- Bin yaşasın devvletiim... Bin yaşasın milletiiim... Sıdıka kız, devamı nasıldı bunun...

Yetmişbeşinci yıla erdi cumhuriyetim... Bizler cumhuriyetin sahibi, bekçisiyiz...

- Zormuş kız, nası ezberliycek millet onu. Ben yine bildiğim marşı sööliyim en iyisi... Çıktık açık alınla oon yıldaa her saavaştaaan...

- Marş sööliyerek büyük bir ev temizliği yapmamızın belli bi nedeni var mı anne? Yoksa Orgenaral Safiye Saka 98 Planlı Sonbahar temizliklerinden birini mi gerçekleştiriyosun? Sahi, misafir filan mı gelicek, nedir bu böole dip köşe olayı?

Baban sana tebliğ etmedi mi Sıdıka. Kendisinin asker arkadaşı Fevzi Çavuş ve karısı yemeğe geliyo. Anlıycaan yine toplu şekilde babangilin askerlik anılarını dinliycez.

Yaa şu babamgilin askerlik anılarını Muazzez Ersoy Nostalji 18 diye bi kasede okusa da çeşitli aralıklarla takıp onu dinlesek. Yıllardır aynı şeyleri anlatıp dururlar, bari bi kasette topluca dursun şunlar.

Yavaş konuş kız, baban bi duyarsa anında öldürür, daha sonra cesedinle düet yaparak doldurur o kasedi.

Ama yalan mı anne yaa. Yıllardır aynı şeyi dinle allah dinle. Hem adamın amma da çok anısı varmış yaa. Askerliğini anı komandosu olarak mı yaptı nedir?

- Maazide bir anı olarak kalmak istemiyorsan sus artık Sıdıka. İyi bir ev kadını beyinin ara sıra içince annattığı askerlik anılarını cankulağıyla dinlemekle yükümlüdür. Örflerimiz böööle. Ben gençken babanın tüfek ve kasatura numarasını bile ezberlediydim.

- Peki madem herşeyi biliyosun sööle bakalım, karavanada fasulye ve bulgur pilavı çıktığında biz buna ne ad veriyoruz.

Zorlu ikili. Mercimek çıktığı zaman ise "karaşimşek" denir... Arzederim...

Pes vallahi. Peki mantarlı filaminyonla böbstrogonof çıktığı zaman ona ne deniyo?

- Alay geçme kız anneyle. Ööle şey çıkmaz asker ocağında. Bak bi de sırtarıyo pispis. Kafana vurdum mu şunu gözünü revirde açar en aşşa 20 gün terlik istirahati alırsın... Cadaloz!

* * *

- Alo Zekeriya. Benim Safiye... Karın.

- Niçün?

Valla ben de anamgil, "Seni Fodulların ortanca oğlu Zekeriya'ya istiyolar" dediğinde "Niçin yaa köyde benden başka kız mı yok" diye sormuştum. Ama kısmet böööleymiş, soonadan evlendik işte, senin karın oldum. Hatta Samim ve Sıdıka adında iki de çocuk dünyaya getirdik.

O'nu sormuyorum salak kadın. Niçin, niçin beni telefonla arıyosun? Evde diil misin, bir nerdesin sen...

- Eh tabi, dün gece iki adam başbaşa verip askerlik anıla-

rına ööle bi daldınız ki. Biz karılar toplanıp evi terkettik farkında bile diilsiniz.

- Naası yani? Hanki?

- Senin Fevzi Çavuşun karısı Münevver Hanım Kütahya'ya gitti. Bense plaka numarası senin kasatura numaranın son iki rakkamıyla aynı olan şirin bir karadeniz ilimizdeyim...

- Sinop'a tüydünüz gene haa? Hiç unutmam Safiye askerde Sinop Ayancıklı bi çömezim vardı benim. Çömez dediğim alt devre yani... Baktım çocuk çaylak, bölükte ezilecek, kanatlarım altına aldım onu. Bak dedim toprağım... Haa bu arada aynı memleketten olan erat birbirine "toprağım" diye hitap eder. Bak dedim buna, "ne en önde gidiceksin ne arkaya düşücen" Her işte ortalarda ol, dikkat çekme. Eğer arkada kalırsan SS kuralı işler. SS dediğim de şey demek, ya seve seve ya...

- Aaa. Ay yeter artık ama Zekeriya. Tamam harfi harfine biliyorum ben o anılarını senin. Bak bisürü şehirler arası telefon parası giricek hem...

Telefon dedin de... Arasıra yazıhanedeki telefondan memleketle görüşürdük. Hiç unutmam, telefonun üzerinde dikkat düşman dinliyor olabilir diye yazardı. Santraldeki çocuk İskenderun'lu ama Sinop'tan gelin almış bunlar. O yüzden beni hep idare eder, "kayınço" derdi bana... Dağıtımda "kuaförüm" demiş ama alıp bunu santrale vermişler.

Hay dilime tüküriyim. Daha anı komasından çıkmadan niye aradım ki şu herifi... Yettin ama artık sen Zekeriya, elveda!

Alo... Kapattın mı kız... Yozgat Yerköy'den bi çavuş vardı, bi gün içtimaada "Kapatsana yakanı Sinoplu, ne bu böle yaka bağır açık" diye gürledi. Ben de kapalı zannediyom, meğer parkanın düğmesi düşmüş. "Kapalı komtanım" dedim ben buna. "Alay mı geçiyon Sinoplu, neresi kapalı" diye bi celallendi bu...

Sıdıka kız, bak sana ne diycem. Bi baksana güzelim yaa...

- Ay az yavaş kız abi. İnsan genç bi kızın odasına girerken kapıyı felan çalar... Dingonun alırına girmeden önce bile bi kez danışmaya uğranıyo artık.

İyi o zaman danışma memuru hanım. Dingo'nun ahırına girip Sıdıka adlı bir öküzle görüşmek istiyorum. Kendisine abisinin geldiğini iletir misiniz?

Çok naziksin abi, şu anda nerene teşekkür ediceğimi tam olarak kestireıniyorum. İyi... Sööle bakalım sabah sabah odama dalıp bana öküz demeni neye borçluyuz...

- Bi genç kız olarak bazı fikirlerine ihtiyacım var Sıdıka.

- Hay Allah biraz önce danışınadan arayıp abimin geldiğini söylemişlerdi. Bir yanlışlık olmalı. Çünkü nüfus kayıtlarında benim abim olarak gözüken Samim Saka, asla, bir genç kızın fikirleri olabileceğini bile düşünmez.

- Sabah sabah ne kızım bu çene, yeni pil takılmış enarjayzır tavşanı gibi... Kırk yılda bi işimiz düştü, bi kamyon laf sööledi karı... Hadi uzatma Sıdıka'cım. Bak, bi ince işimiz

var, azcık yardımcı ol... Bi kız arkadaşla buluşucam da ne giyiceeme tam olarak karar veremiyorum.

Vay kim bu talihsiz kız?

- Laf sokmayı bırak da cevap ver Sıdıka. Hadi sööle ne giyicem ben? Yoksa cenazen için koyu renkte ayrı bi kostüm seçmem gerekicek... Hadi kızım yaa, süründürme insanı... Mesela şu gömlekler... Hangisini giyiyim bunların...

Bu... Bunu giy, sen esmersin, açık renk kontrast verir, yüzün gözün ortaya çıkar...

- Ehih... Açık renk giyiyim de mi.... Şööle bakışlarım, jest ve mimiklerim oraya çıksın, yakıp yıkiyim azcık... Hatta yalayıp yutiyim...

- Ama altına bence kumaş pantolon giyme abi. Kot daha iyi durur.

- Kot... Evet kot... Makul... Şööle dar bi kot iyi olur tabii. Başka yerlerimiz de ortaya çıksın icabında...

- Aslında var ya abi, saçını şööle yanlardan kısacık kestirsen diyorum. Belki ince zincir gümüş bi kolye de takabilirsin. Aksesuar olarak küçük çerçeveli bi güneş gözlüğü de olabilir. Yüzünde de güzel durur gerçi ama tam olarak takman da gerekmiyo. Şööle saçına takıp ittirirsin gözlüğü. Aklıma gelmişken gömleğini de sakın pantolonunun içine sokma, kemerinin gözükmesi şart diil. Kotun üstüne sal gitsin... Eööö, ayakkabı olarak ta koyu renkli spor bişey seçersen tam olursun...

- Ne olurum? Kim olurum? Kim ulan o çocuk?

- Kim, kim yaa?

- Senin az önce tarif ettiğin şimşir kim?!!

Saçmalama abi... Kimseyi tarif ettiğim felan yok. Sen sordun "genç kız gözüyle nası olur" diye biz de sööledik...

- Birisi bu birisi, eşgal tarif ettin sen bana...

- Git işine abi yaa. Biz de soru sordu diye cevap veriyoruz. Belli hır çıkartmaya gelmişsin buraya... Hiç heveslen-

me hır şu anda banyoda çıkamaz...

- Bak bak cadıya bak. Nasıl da lafı uzatıp konuyu dağıtmaya çalışıyo. Allahtan Mevzuu kısa. Şöyle ki: Kim huleyn o çocuuk???

- Len yok ööle birisi be. Aaa... Sen sordun diye tarif ettim ben onu.

Kızım sorduysak hayal ettiğin birlikte olmak için yanıp tutuştuğun erkeğin robot resmini çiz demedik di mi? Yok efendim ayakkabısı şööleymiş, gözlük takıyomuş, kolyesi varmış. Bana bak Sıdıka o lavuğu da seni de keserim şerefsizim. Derhal unut o çocuğu katil etme beni.

- Ne diyosun sen aabi yaa? Sordun diye, sana insanlık olsun diye söööledimdi ben. Kimsenin eşgali felan değil o, hayal ürünü, fiktif bişey.

- Bak haala konuşuyo fikfik felan diye. Çabuk danışmayı ara Sıdıka, bi süre bizi rahatsız etmesinler. Seni parçalarken dikkatim dağılsın istemem.

- Abi lütfen, bak vallahi yok ööle birisi.

- Artık farketmez Sıdıka bi süre soona sen de olmıycaksın zaten. Senin işin bitsin soona da o eşgalini aldığım şimşiri parçalıycam. O küçük çerçeve gözlükleri felan yutturucam lavuğa...

Dımbıdıdımbıdı bımbıdım... Ar geliiir Osman Aga ar geliiir Safiyeme de karyolaa dar geliiir.... Ar gelir Osman Aga ar geliir Safiyeme de karyola dar geliiir... Dömbidi dömbidi dımdırrığırığı ğıım dömbidi dım... Kır atımıı bahçeyee bağladım, Osman'ı gurbetee yollaadım. Kır atımı bahçeye bağlaadığım Osmanı da gurbete yolladım, Osman gurbetee gidin ceeeğeğeğe üç gün üç gece ağladıım. Ar gelir Osman aga ar geliir Safiyeme de karyoola dar geliir.... Dömbidi bönbidi dömbidi....

Pardon amca şu son kısmı bi daha alabilir miyiz... Lutfen...

- Hön? Hanku? Dönbidi?

- Hayır dönbidili kısmı diil. Safiyeli bi yer söölüyodunuz hani demin. Yataklar felan dar geliyo şeklinde. Hoş bi prozodisi akıcı bi tamperemanı vardı. Hani kreşedolu nakarat yaa... Dırınım... Safiyeme de yataklar dar geliiir...

- Bana bak topsakal, sarı kafa ibibik; yolarım o kaşındaki halkayı senin. Safiye Saka benim karım olur, üstelik senin anan yaşında... Naapcan Safiyenin yataanı felan? Bas git işi-

ne, halkalarını birer ikişer yolup da tetanozdan gebertmiim seni... Bak haala dikiliyo... Len bana bak, zıçarım o sarı gözlüğünün beyaz çerçevesine guguş. Makara yapcak başka adam bulamadın mı, kenar mahalle transpotiki...

- Baba bi dakka yaa. Lütfen hocam bi yanlış anlaşılma var net olarak. Biz Safiyaanımın yatağıyla diil türküyle ilgileniyoruz. Tanıştıriim arkadaşım Börtüken, bas çahyo bizde, Tufan bateride, Kerem var klavyeci, ben de vokal Volkansun... Biz Grup Abyssodia'nın elemanlarıyız...

Memnun oldum, ben de Zekeriya Saka... O deri pantolon pişik yapmıyo mu yaz vakti... Herneyse beni ilgilendirmez zaten. Hadi şimdi daalın tükkanın önünden. Git başka yerde gezdir grubunu...

İyi de Zekeriye amcacım şu türküyü bi kez daha okusanız ne zararınız olucak ku? Grubun istikbaali size bağlı. Hem kaynak kişi olarak adınızı yazarız singıla... Zekeriya Saka Emlak ofisi olarak kasedimizin sponsorları arasında da anarız

Çek len şu postalını burnumun dibinden, teke! Yarebbim ne kabahat işledim ben yaa... Şurda neşe içinde tabureme oturmuş, şarkı türkü soöliyerek tükkanımın kepenklerini boyuyodum, başıma topsakallı zebaniler musallat eyledin... Sahi, deri pantolon bi derece de, kavrulmuyo mu o postalların içinde ayaanız. Bütün grup giymişsiniz, pek seviyosunuz belli. İyi iyi, askere gidince onsekiz ay bolbol giyersiniz... Çok sevdiğinizi annarsa sabaha karşı 3-5 bot nöbeti de yazar size çavuş... Ehehe... Hişt! Len... Dayanmasana olm kepenge, kendini boyıycan salak...

- Ah... Lanet olası... Herneyse. Bak hocam. Biz bu türkü işinde ciddiyiz... Laçin, Atena, Ayna olayları ortada... İşi türküyle bitiriyolar. Bariz bi türkü trendi var. Şimdi bu sizin ekşın türküye bateri klavye felan, elektro bi zemin döşeriz, ver elini zirve... İşin maddi boyutu da var tabi... Prestij Ai-

lesiyle İdobay Ailesi zaten sıcak bakıyo... Şahin Plakçılığın sahibi Hacı abi de adeta bir baba gibi, elimizden tutmaya hazır. İş senin şu türküyü bize öğretmene kaldı bi tek... Abyssodia Grubu ve plakçı ailesi size her anlamda bunun karşılığını ödiycektir, bilmem anlatabilio muyum? Lanet olası, tinerle çıkar di mi bu boya...

* * *

Dırıdom dömbidi dömbidi, Osman Aga Osman agaa baksanaaa neler de söölicemm ben sanaaaaaa. Eee, soonası nasıldı Safiye Teyze...

Dur çocuğum sööliycem de zihnimi toparlıyamıyorum... Anneannem bağda fındık toplarken söölerdi bu türküyü bize. Ama belli bi yaştan soona bunuyoz işte, unutuyo insan...

- Aksi gibi Zekeriya Amca da saadece bir kıtasını biliyo. "Belki hatırlarım" dedi diye akşama kadar dükkanın önünde takıldık. Beklerken, kendisine yardım olsun diye kepenglerini boyayıverdik, ama çıkaramadı türküyü bi türlü...

- Zekeriya amcanıza da ben öğrettiydim çocuğum, ondan önce kesin ben hatırlarım da şimdi kafam dağınık biraz. Aklım ev işlerinde... Siz çamaşırı bitirince ütüye başlayın, bi kısmınız da bahçedeki otları yolsun. O arada muhakkak hatırlarım ben. Haa bi de şu cep telefonunu yine versene Almanyada'ki İfakat Halamların da bi hatrmı sorıyım. Hem belki İfakat Halam biliyodur o türküyü...

E, veriyim de... Cep telefonumdan köydeki bütün yakınlarınızı aradınız. Hatta Foça da vatani görevini yapmakta olan yeğeninizi, Antalya Belek te tatil yapan diğer akrabalarınızı Afyon Şuhut'a gelin giden Sakine Hanımı felan.... Hiç biri hatırlayamadı...

- İyi de evlaadım bu çok değerli bi türkü, ööle herkes bil-

mez... Valla sizsiniz diye söylemiyorum, ööle Atenya yok efendim Laaçin felan zottirik bi grup istese hayatta vermezdim şurdan çıkmak nasip olmasın. Ne olsa bizim köyün malı. Ööle her isteyene verilmez... Vallahi sizin top sakallarınıza ısındı kanım. Hakkaten çok kişilik sahibi çocuklarsınız. Hiç biyerde görülmüyo şimdi bu sakallardan. Kızım Sıdıka söööledi, sürüden ayrı özgün bi haliniz varmış.... Hadi siz çalışadurun, daha dam aktarılıcak. Kiremitler sökülebıl, takılebıl... Daha çok işimiz var, şeker felan ezecez...

- Peki peki... Lanet olası... Şeytan diyo git blackmetal yap, hiç bulaşma şu tüberkülozlara...

- Homurdanma evlaadım... Bak iki bukle daha geldi aklıma... Osman Aga Osman Agaaa, neler söyliyecem benn sanaaaa, Safiye de gızınıı ver baanaaa, damat olayığığım ben sanaaa. Hobaaa... Dömbidi dömbidi döm döm... Ama daha gerisi var bunun, esas güzel yeri de orası... Slogan... Ağıza takılıcı... Hadi yavrum siz işinize bakın... Hadi topsakal kakınım ibişler hadi... Eliniz iş tutsun azcık... Ne birbirine tapanca sıkıp duran kara jipli, mafyadan bozma, sarı metresli, "müzik aileleri", ne de iki arada bi derede, suratına şeytan işemiş, kara esvaplı, halkalı oğlanlar yazdı bunları... Bin yılın türküsü len bu... Kolayla üstüne konup zıplamak yok ööle...

- Bişi i mi dedin teyze...

Yok bişey evlaadım. Hadi hep beraber. Ar gelir Osman Aga ar geliiiir, Safiyeme de karyolaa dar geliiiiir... Hobaaaa...

4 19 26
29 35 39

Alo, kimsin? Safiye Saka gilin gapsama alanına giriya mu bu telefon. Aloo ben Şetaret... Ses veesenize be... Hatta galyın mı gidyin mi? Aydınlatıveen beni... Gapadacın bak...

Kapama... Alo... Alo Şetaret Hala, ben Sıdıka... Kusura bakma kedi telefonu devirdi de... Şükür sesini duyduk yaa. Ne zamandır aramıyodun?

- Gız araycın amma, enişden olacak ibibük evin telefonunu sokağa götüryo, "gontürlü telefon işine girecin" dedi. İsteesen "manyak" de enişdeye... Sen bilüüsün.

- İyi, peki, diyim baari. Manyak eništem... Niye götürüyo telefonu sokaklara bakiim.

Hay ağzına saalık gız. Ben dayak yiirin deye direkman manyak deyemeyan enişdengile. Bi başgası deyince içime su serpilyaa...

Hihihi... Bu da iyi. Sen şimdi sırf enişteme ikinci ağızdan manyak dedirtmek için mi aradın bizi yani. İstersen annemle abimi de çağıriyim, koro halinde söyliyelim, ferahlarsın...

Yok gız, sırf ondan aramadım. Enişdengilin bi ricaası

vaa. Sayısal loto oynamak isteya kendisi. Bizim bu Sinop'ta oynenamaya. Enişdengilin yerine siz oynayıvericekmişsiniz. Şimdik ben bazı rakkamlar bildürecin.

- Haa şimdi anlaşıldı. Demin de Bitlis Mutki'den babamın asker arkadaşı aradı. Akşam otobüsüyle oynanmış kupon yolluyomuş... Ondan önce de annemi ODTÜ Mimarlık'tan eski bi kız arkadaşı arayıp şimdi oturduğu Artvin'in Ardanuç ilçesine APS ile loto kuponu yollamamızı istediydi.

Dalga geçme len halaynan. Annenin ODTÜ Mimarlık üniversitesinde nerden argadaşı olyomuşmuş. Yalancı mimarcı...

Valla annem de anlamadı ama, kadıncaaz annemi dinlemedi bile. "Kupon kupon" diye yalvarıyodu. Bi başka numarayla karıştırıyodu heralde. Ses etmedik, "tamam kardeş tamam" deyip kapadık telefonu.

- Gız bana bak ibibük. Bana da "tamam tamam" deyip telefonu gapatır da guponu yatuumazsanız, ahrette iki elim yakanızda olu bak. Gonuşman bi daha sizle...

- Olur mu ööle şey hala sen bizim birinci dereceden akrabamızsın. Yurdum taşralı insanının sayısal Loto oynamaktan mahrum bırakıldığı şu günlerde bir İstanbullu olarak sana yardım etmiicaz da kime edicez. Hadi sen sööle rakkamları...

- Onüç, onsekiz, yirmibeş, oniki, otuzüç, kırkbir. Gız bana bak paralel telefondan noter dinleya onagöre... Bizim golona para çıkaasa üstüne yatmak yok..... Öhö... Öhö... Duydun mu noter öksürdü...

Enteresan... Daha önce hayatımda hiç noter öksürüğü duymadıydım. İhihi...

- Şunları da yaz... Dört... Ondokuz... Yirmialtı... Yirmidokuz... Otuzbeş... Otuzdokuz... Bunlaa noterin tercihleri enişdeninkinden ayrı... Sinop noteri dedi bunları... Diyor bunları. Noter diyor ki...

- Ehehe... Bak seen... Peki noter beyin tercihlerini de yaz-

dım... Gelelim sanaa senin düşündüğün rakkamlar var mı Şetaret Hanım?

- Yok gız benim neyime... Sen noterinkileri yaz tamamdır.

* * *

- Alo buyrun Saka malikanesi. Taşra illeri için her türlü sayısal loto hizmeti itinayla verilir. Sinoptan arıyorsanız bir numaralı tuşa... Bitlis Mutki'den arıyorsanız iki numaralı tuşa....

- Sıdıka gız şu noterin oynadığı golon vaa ya. Sil onu...

- Hala sen misin?

Yok ben noteryin. Yani Şetaretyin de noter adına arayan. Amaan yalan söóleyemeycin. O ikinci dediğim benim golonumdu Sıdıka amma sil onu. Yanlışlıklan dutaa mutaa, enişdengilin gururu incünüü. "Burda ben duraaken garı başına nası loto duttudun lan galtak" deye dövee gapının önüne goyverüü...

Olur mu hala? Nası koyuyomuş seni kapının önüne. Tutarsa üç trilyon kazanıcan. Hesaplara göre, ikramiyeyle, bakıcısıyla beraber 48000 doberman köpek alır, hatta tam techizatlı ufak bir koruma ordusu kurabilirsin. Enişlem kılına bile dokunamaz...

- Dokunu gız ooo. Rakı makı içürüü, pavyona götürüp romen garı buluverüü, adamların aklına gireee, goruma ordusuynan bi olup beni döveele... Birinlen baş edemeyan, bi de goruma ordusu çıkarma benim başıma... Sen sil o golonu... Vaz geçdim...

- Ama hala...

Yanıt veeme halaya... 65 yaşında bi gocagarıyın ben... Sıçyın lotosuna. Bu yaşdan soona başımı belaya gomayın... Ölüp gidiveerün, üç tirilyonu romenlernen yir gurt yiyesi enişden...Sil o golonu...

- Aman da bidi bidi... Hanimiş de hanimiş Gu.. gu.. guguş...

Sıdıka kız, kime "bidik godoş" felan diyosun sen bakiim. Bana bak ne o elindeki, nerden kopardın o şeyi?

- Agu.. Öhö.. Eöö. Bu.. Bu şey bir sanal bebek anne. Japonlar halk arasında "Tamagotçi" diyolar. Biyerden kopardığım felan yok. Elifsu'nun bebeği bu. Oyuncakçıdan almış. Bi kaç günlüğüne bana bıraktı. Yalnız baştan sööliyim de bir yanlış anlaşılma olmasın. Bu katiyyen gerçek bi bebek diil ve Elifsu bunu kimseden peydahlamadı. İçinde sadece minik bir bilgisayar var.

Tamam tamam anladık. Araba fuarındaki boyalı stand kızları gibi teknik bilgi vermene gerek yok. Biz de televizyon seyrediyoruz o kadar, haberimiz var. İyi de, sen niye bakıcılık ediyosun elalemin bebeğine. Elifsu'nun pilli piçine dadı mısın sen?

Yok teyzesi yok, sanal süt annesi oluyorum ben bunun... Elifsu'nun vakti yokmuş, iyi bakamamış, depresyona girmiş zavallı bebek. Şimdi ben bi kaç gün şefkat tedavisi

uygulıycam.

- O yaşta depresyon olmaz kız. İshal filandır, salak karı anlamamıştır. Ver bakiim şunu... Atsana bi...

- Nası "Atsana bi" Ne diyosun sen anne yaa. Al avcuna da dooru dürüst tut şu bebeği. Düşer müşer, elektronik bıngıldağı örselenir.

- Bak bak cadalozun konuştuğu lafa bak. Görmemişin bi bebeği olmuş, tutmuş orasını burasını sündürmüş. Senin yaşın kadar evlat büyüttüm kız ben... Boyuyla iki evlat anası olarak bebek tutmayı senden daha iyi bilicem heralde... Ver bakiim şunu...

- Ay çekiştirme anne... Al işte düştü. Pisst, Topik kaçıl ordan, bebek o, yenmez. Sana diyorum salak kedi... Yaa anne naaptın yaa... O kadar da söööledik düşürme diye. Bi de "Boyumla iki evlat büyüttüm" diyo. Ben neyse de, abimi bebekken en aşaa on kez kafa üstü düşürdüğün çok belli.

- Üstü kapalı bir biçimde gerzek deme abiye... Hem o kadar telaşlanıcak bişey yok. Naapalım tamogotcik efendi düştüyse... Çocuk dediğin düşe kalka büyür. Neyse, bak bişey sinyali veriyo ekranında.

- Karnı acıkmıştır soldaki düğmeye bas. Yavaş... Yavaş kız anne abanma düğmeye kırıcan. Eöö, yani yemek ters yoluna gidicek boğucan çocuğu.

Solak mı bu? Niye soldaki düğmeye basıyosun yemek yerken. Bak bak geri çıkardı yemeği. Hişt, yut bakiim edepsiz... Bunun anası da böööleydi. Armut dibine düşmüş tabi. Bu Elifsu karısını bebekken gazı var da ondan huysuz zannediyoduk. Meğer kaltakmış da ondan anaya babaya eziyet ediyomuş. Büyüyünce ortaya çıktı. Kız Sıdıka, bu tamagotcikin sopa tuşu hangisi? Onu da göster. Biraz terbiye edeyim ben şunu...

- Saçmalama anne, ööle dayakla eğitim filan olmaz. Hem Elifsu bebeğini bize dövün diye emanet etmedi ki. Hadi bı-

rak da dooru dürüst bakiim şuna. Hem bana bak kız anne. Belki ilerde sanal kreş açarız. Bööle alıp alıp da bakamayan bi sürü insan var.

- Aman onların da alayı manyak. Daha alırkenden biliyolar bakamiycaklarını yine de alıyolar. Sorumluluk geliştiriyomuş, peh... İnsanda biraz sorumluluk olsa bakamiycağı bebeği almaz. Kız, ormandaki ayılara tamagotçi versen onlar bile daha iyi bakarlar vallahi.

- Orası ööle tabi. Bugün, Tarzan'ı maymunların; Tarkan'ı ise kurtların büyüttüğünü unutmamak lazım. Ayıların bakıp büyüttüğü bir sanal bebek kimbilir nasıl olur. İlahi kız anne. İhihi... Ne tuhaf bi örnek verdin. Nerden de geldi aklına. Ahu hu...

Sen de votkalı gazoz içmiş pavyon karıları gibi gülme kız çocuğun yanında. Kötü örnek olucan bebeğe.

* * *

Anne, Elifsu'nun sanal bebeğini gördün mü? Sabahtan beri bakmadığım yer kalmadı. Abim filan anahtarlığına takıp kahveye götürmesin çocukcaazı. Sana soruyorum anne. Bi bildiğin varsa açıkça söole lütfen. Babam felan mı bastı üstüne yoksa.

- Eöö.. Kem... Köm... Kömürlükte... Evet, kömürlükte sizin tamagoncik. Yemeğini yemeyince, ceza olsun diye oraya kitledim onu.

Anne bu çağda ööle cezalarla, diil sanal, normal bebek bile büyütülmez. Ay, hakkaten teessüf edicam yani. Nerde şu kömürlüğün anahtarı ver de çıkariyim bebeği ordan.

Ehö. Bırak yavrum anahtarı filan. Sana bir hakikati anlatmak zorundayım. Yavaş yavaş alışsan iyi olur. O sanal bebeği kaybettik Sıdıka. Vadesi o kadarmış. Daha doğrusu bi kaza oldu. Bu tamagoncik ikide bir altına ediyodu. Ku-

kusuna çakmak tutayım,biraz korkutayım dediydim, hemencecik alev aldı. Ehö... Kümesin oraya gömüverdim. Kızın ağlamasana. Oncacık pilli şey için göz yaşı dökülür mü? Kız banabak, Allahın gücüne gider daha büyük bi dert verir başımıza. Bak ben sana yenisini alıcam onun söz...

Alo Sıdıka. Benim sevgilim, Kenar. Cep telefonumun kartını değiştirdim de onu söylüycektim. Yeni numaramı veriyorum Sıdıka, yazsana. Yaz bi kenara. Yaz kızım.

Mute... Kes sesini Kenar. Zaten moralim bozuk...

- Moralin mi bozuk? Nen var Sıdıka... Nen kızım...

Lan sözde beni adım adım takip ediyosun. Geçen haftaki HBR Maymun'u okumadın mı sen. Hani benim bi tane sanal bebeğim vardı...

HBR Maymun mu? Yoo... Eskiden bi tek Gırgır okurdum Sıdıka ama dağılınca bıraktım. Mizah dergisi okumuyorum artık.

- Iyyy. Artık şüphem kalmadı, sen her konuda tam bir geyiksin Kenar.

- Evet Sıdıka. Sen başkasından çocuk sahibi olduğuna göre ben artık boynuzlu bi geyik sayılırım... Nası yapabildin bana bunu Sıdıka...

- Başkasından çocuk sahibi mi olmuşum. Bana bak doğru konuş kırmıyım cep telefonunun kalbini... Yani kartını... O kart kalbi onun biliyosun...

- Senden hiç beklemezdim Sıdıka. Demek Hülya Avşar gibi hamile hamile medyalara, maymunlara çıktın bi de. Yazık, oysa entel bi kızdın sen. Bebeğin babası kim Sıdıka, Zekeriya amcanın haberi var mı durumdan?..

Güne sabah yataktan beyin üstü düşerek başlamış gibi konuşma Kenar. Yok bebeğin babası filan. Hayır babamın kulağına gidicek, uğraş dur ondan sonra.

Neee? Bebeğin babası yok mu? Kusura bakma Sıdıka ama sen kötü kadın olmuşsun. Bu şartlar altında ilişkimizi daha fazla yürütmenin bi anlamı yok. Elveda Sıdıka. Cep telefonu numaramı da sil... (Çat)

- Aaa... Resmen suratıma kapattı herif telefonu. Nerde lan bunun yeni numarası. Keşke yazsaymışım bi Kenar'a...

HHH

Alo. Sıdıka. Benim ben... Kenar. Aramamı beklemiyodun di mi. Esasen ben de çok düşündüm, artık seni aramalı mıyım diye ama...

- Saçmalama Kenar. Ben senin aramanı hiçbir zaman beklemedim. Sen yıllardır kendi kendine çeşitli zaman aralıklarıyla arayıp duruyosun işte...

İffetsiz ve toplum dışı bir kadın için, fazla ukelaca konuşmuyo musun sen Sıdıka...

- Ne diyosun lan sen?

- Ne diycem Sıdıka.. Babası belli olmayan bir bebekle, ortada kalmış bir kız olarak, hala temiz hislerle seni arayan bir erkek olduğu için sevinmelisin... Herneyse... Ben çok düşündüm Sıdıka. Seni olduğun gibi kabul ediyorum. O bebeği nüfusuma almaya hazırım... Eğitimini filan dert etme. Gerçek babasından farksız büyüteceğime emin olabilirsin... Dilersen bi miktar nafakayı derhal gönderebilirim.

- Eksik olma be Kenar. Hakkaten mert bi delikanlıymışın, fekat o bebek bir oyuncaktı. Hem zaten artık yaşamıyor. Yandı...

Sıdıkacım biliyorum, gururun yüzünden bööle "bebek yandı" filan diye konuşuyosun. Ama aşkta gurur olmaz Sıdıka... Bak ben nası yendim gururumu, yeniden nasıl aradım seni...

- Ah Kenarcım yaa. Kadrolu salağım benim... Hiç duymadın mı televizyonda felan yaa. O bebek bir oyuncaktı diyorum.

Burda bir oyuncak varsa o da benim Sıdıka. Benle bir kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyorsun.. Kukla ettin beni kendine.

Bilgisayar yavrusu, sanal bebek.. Tamagotçi... Bunlar bişey ifade etmiyo mu sana.

Evet, Sanal biraz tuhaf bi isim ama mühim diil Sıdıka. Benim ismim de Kenar. Eöö şey, yavrumuzu telefona verebilir misin Sıdıka. Bi sesini duyayım. Öhö, alo Sanal, yavrum...

Yandı diyorum be anlasana. Acımız var, açıp durma aynı konuyu...

Ne yandı mı? Ne kadar kabiliyetsiz bir kadınsın Sıdıka... Daha oyuncak bir bebeğe bile bakamayıp yakmışsın. Ertesi gün evlenip kendi çocuğumuzu yapınca da aynı haltı yersin sen. Ööle her bebeği yakarsan ben soyumu nasıl devam ettiricem... Artık senle işim olmaz Sıdıkaanım. Kendine başka bir salak bul... Elveda...

- Selam Sıdıka. Bak taniştiriim, bu sanal erkek arkadaşım Sonırıza. Hişt, Sonırıza bi selam ver bakiim Sıdıka'ya... Sonırıza tipik akrep... Arzulu, hırslı ve lider yaradılışlı... Maço bi yanı var ama ölçülü bi romantizim tadı da barındırıyo bünyesinde...

İyi güzel , pek hoşmuş Elifsu'cum da, bu sanal yaratıklarını ikide bir bize getirip durma. Geçen "Klara" adlı sanal bebeğini bana bıraktığında nooldu biliyosun. Annem, "Tamogotcik'i terbiye edicem, bidaha altına yapmasın" diye elektronik kukusuna çakmak tutup yaktı bebeciği...

- İhihi... Kız bunun kukusu filan yok, "Sanal erkek arkadaş" diyorum sana... Biliyosun onlarınkine kuku denmiyo... Pipi desen, ööle de denmez. Olayı daha büyük boyutlarda düşün... Ay hihih.. hohhon... Neyse, utandırmiyim seni hadi... Bu Sonırıza aslında Ezginar'ın sanal erkek arkadaşıydı ama...

- Nooldu, Ezginar, sanal boyfriendi Sonırıza'yı terk mi etti? Yoksa şimdi ikinizle birden mi çıkıyo ihihi... Yaa yoksa tenhada cilvelenip kızın sevgilisini elinden mi aldın.. Ay hi-

hihi... Kızım siz iyice cinssiniz Elifsu bee..

Yok ööle diil de. Ezginar çocuğa ilgi göstermeyip ikibuçuk kiloya düşürmüş. Bana geldiinde zayıflıktan "vik vik vik" diye düdükler çalıyodu...

Nası yani, Ezginar'dan ilgi göremeyince, aşkı başına vurmuş yemeden içmeden mi kesilmiş çocuk? Delirtme beni Elifsu, nası yaa ikibuçuk kilo? Kullanma talimatı felan yok mu bu Sonirıza'nın. Harakiri yapmasın oğlan kendikendine. Sebebi olmayın kız çocuğun... Sanal felan, intahar edip ölürse günahtır gene...

Aşktan filan diil yaa. Ezginar salağı buna yemek vermeyi unutmuş. Tıpkı sanal bebekler gibi; bunla da "ilişkiyi sürdürmek için" belli zamanlarda ilgi göstericen, yemeğe felan çıkıcan. Kız oruçluyken yemek olayını kendikendine ayarlamış, iftardan iftara yemek vermiş buna... Eh elin Japonu ne bilsin iftarı felan, bünyesini ona göre üretmemiş ki aletin... Neyse işte, az kaldı bozuluyomuş sanaloğlan...

Uhuhuaaahu... Kızım hanginiz sanalsınız anlamıyorum ki ben İhihihi... Nerde yaşıyosunuz, siz bir kimsiniz yaa?

- Aman eleştirel karı... Buna da bi laf annat , bi sene diline düş... Neyse fazla uzatmayalım da al oğlanı götür odana... Bi kaç gün sizde kalsın...

- İhiihi... Çocuğa bi sorsaydık yaa. Bakalım benle kalmak istiyo mu ihihihi... Hayır, ciddi diilse, ben ööle gel geç ilişkilere şeedemem.. Ay hihihi....

Yok kız, ciddi diil... Sadece arkadaş olaraktan. Canım istemiyosan odana almazsın. Yatarken salonda bi yere bırakırsın, televizyonun üstüne felan... Hayır bizde kalsın diycem ama... Benim ayrı bi sanal boyfriendim var, onla ciddiyiz. Yanyana aynı evde kıskanırlar birbirlerini. Az toparlansın, ramazan ertesinde geri veririz Ezginar'a...

* * *

Abiaaağ... Kız abi gerçekten ruh hastasısın sen yaa... Lan niye vurdun neden, nasıl yaa... Niçin çekiçle ezdin elalemin sanal şeysini be! İyice tımaraneye döndü bu ev, birini çakmakla yaktılar birini çekiçle kırdılar... Yeterin be yeterin artık...

Baarıp durma Sıdıka yaa. Esas sizin o Sonirıza dediğiniz sanal erkek arkadaş şeysi ruh hastasıydı be.. Top kızım o çocuk. Televizyonun üstünde duruyodu, "Naaber moruk, nası gidiyo" gibisinden düğmesine bastım, bi de ne göriyim, ekranında bana gül buketi uzatıp, "seni seviyorum felan" diyo... "Hoop hop nooluyoruz, ne diyon baba sen yaa" dedim... Baktım hala öpücük felan yolluyo... İlkten, "git oğlum" dedim, alıp çaktım divanın üstüne... Soona dalmışım, donla banyoya gidiyorum.. Seninkisi kanepeden doğru arkamdan "vik viik"falan şeklinde laf atıyo... Kendimi kaybetmişim, kaptım çekici kırdım lavuğu...

Yaa cidden anlamıyorum abi, hanginiz sanalsınız, nasıl kızsınız, nasıl erkeksiniz, nasıl arkadaşsınız, nasıl insansınız. Siz bir kimsiniz yaa?

Ben nası ve kim olduğumu biliyorum da, sen birazdan kim olduğunu hatırlayamıycaksın Sıdıka, kapıcam yine çekici... Sus diyorum kız, viik vik zırlama, örs gibi bakma insana, geliyo kafaya çekiç...

- Bühüoaa... Dlikanlı olunmaz, delikanlı doğulur... İhihihi...

Gülme gebertirim Sıdıka. Allah belamı versin atarım arabadan aşşa ölükanlı olursun. Sırtarmasana kız...

Ay ama nası gülmiyim ki aabi yaa. Bi sürü para verip eşek kadar yazı yazdırmışın arabanın arkasına, adam "delikanlı" yazarken e harfini unutmuş. Yazdırdığın arkadaş dilimizi bilmiyen bi delikanlıydı galiba. Ama herneyse canım, o kadar da kötü bişey diil. En azından içeriği anlaşılıyo. Neticeten "arabada delikanlı var" demek işte... Yalnız bişey sööliycem, trafik kanununa göre arabaların arkasına, diğer sürücülerin dikkatini dağıtacak şeyler yazdırmak suç. Ceza keserler valla...

- Hiç bi polis delikanlı diye bi adama ceza kesmez bu bir, ikincisi dikkati dağıtıcak bişii yazmıyo orda. Arabanın arkasına havuz problemi yazdırtsam haklısın, milletin çözücem diye dikkati dağılabilir. Ama neticede, e harfi eksik, özlü bi söz yazıyo orda.

Hayret valla, sen havuz problemi şeysini nerden biliyosun abi. Arabayla bi okul servisine, gezici kütüphane oto-

büsüne felan mı çarptın.

- Biz Karadeniz çocuğuyuz kızım. Denizi de biliriz havuzu da...

diyosun.

- Hıı, ööle diyorum, yalnız sen deme artık... Artık bi sus da, arabada sessizlik ortamı tesis edelim.

- Sessizlik dedin de abi, benzincide sesli harf çıkarması var mıdır, sana bi "E" alsak. Çok pahalı bişey de diildir. Çarkıfelek'te görüyoruz sesli harfler ucuz oluyo. E çıkartması alalım da delikanlının eksik bi tarafı kalmasın...

- İyi fikir, benzincide bi duralım ben sana "çıt çıkartmaması" alıp bi yumrukla ağzına yapıştırıyım Sıdıka.

- Lan cadı olunmaz cadı doğulur yaa. Karının çenesi dursa eli ayağı durmuyo. Hayuret bişey yaa... Kızım oynamasana şu teyple. Deli mi dürtüyo durduğun yerde bi rahat dur yaaa.

- Issız biyerde dur da ağzımı egzost borusuna dayıyıp intihar ediyim baari abi. Konuşma dedin hiç olmazsa teyp çalalım istedik, ne var şimdi bunda... Bak bak şizofrene bak, Tarkan kasedi dinliyo. Tatü Fikret'i konvoyla askere uğurlarken bunu mu çaldınız. Ben sizden hiç olmazsa bi Serdar Ortaç dinlemenizi beklerdim. Çocuk hiç olmazsa silah altında şu an...

- Boşuna beni makaraya sarmaya uğraşma Sıdıka. Bunlar medyanın çırkın kışkırtmaları. Tarkan sadece bakaya durumdadır bugün. Sibel Can ise kazandığı paranın haracını yemek isteyen şer çevreleri tarafından boy hedefi haline getirilmiştir.

Vay be herif toplumsal teşhis felan da koyuyo. Doğru sööle abi sosyoloji profesörü Emre Kongar'ın arabasına felan mı çarptın? Ne kadar hasar var adamın arabasında kaskosu var mıymış?

- Kimsenin arabasına felan çarptığım yok güzelim... Biraz derinlemesine bakan herkes görüp anlayabilir bunları. Yalnız umutsuzluğa kapılmamak lazım tabi. Elektronik medyadaki çeşitlenmenin doğal sonuçları bunlar... Bir kanallı televizyondan bilmem kaç özel kanala geçince, medya, satış için kendi starlarını yarattı. Bir gecede meşhur ettiği gibi bir gecede de "hain" deme hakkını görücek tabii ki kendinde. Ama dediğim gibi bu bir geçiş süreci. Biz sıradan insanların elinden, umudumuzu koruyarak şu hengamede aklımızı yitirmemeye çalışmaktan bakaca birşey gelmez.

Olamaz kız abi, neler konuşuyosun sen bööle. Buldum, kesin Posta Gastesi dağıtım kamyonuna çarptın sen... Demek o reklam doğruymuş. Hani var ya insanlar kendilerinden beklenmiycek bilgiler şakıyıp "Posta okuyoz da ondan" diyolar. Demek doğruymuş.

Ahah... Yok, reklamlardaki Garanti'den Aylin'le Sitibanktan Hakan'ın arabalarıyla bi zincirleme kazaya karıştım...

- Ay, olmuş bu, fenâfillah makamına ulaşmış herif. Espiri felan da yapıyo...

Espiri bir yana da Sıdıka. Bu yoğun trafikte hakkaten birazdan bişeylere çarpıcam. Gel kaçalım şu trafikten, ara yoldan Taksim'e dalıyim, bi sinema yapalım... "Gemide" ye gittim geçenlerde. Ama bi daha giderim senle... Ööole güzel bi film ki... Bak, diyorum sana, umutsuzluğa kapılmamak lazım, iyi şeyler de oluyo hayatta. Herşey ille de bi grup manyağın elinde diil... Yaptıkları işlere harbiden yüreklerini koymuş güzel insanlar da var...

* * *

Hüoo... Lan kızım kalksana, söğüt gölgesi mi bura. Hüşşş... Sıdıka... Evet güzelim biletler yandı, geldik, hadi,

ufaktan terkedelim şöför mahallini. Kime diyoz kızım, kalksana. Len dombay... Bak kitler giderim şerefsizim arabayı... Lan...

- Hınen... Kın... Abi... Geldik mi? Höniy?

- Yok gelmedik... Hadi kalk hadi... Lan bu salağı da araba mı tutuyo nedir, iki metre bile yol gitsek her seferinde zonk diye uyuyo. Bak son defa söölüyorum Sıdıka. Valla gözünün üstüne bi korum, "sur borusu" ötmeden bi daha uyanamazsın bu sefer.

• - Terbiyesiz... Bi bayanın yüzüne karşı pat diye "seksen kilo" denir mi? (Konuşan teraziyle kavga)

• Ay abi zaman zaman sen mi daha akıllısın yoksa "akıllı bilet" AK-BİL mi daha akıllı şüpheye düşüyorum... *(Niyeyse Samim'in teşekkür ettiği konuşması)*

• İçerde kaldığın sürede bir uygarlık kurulabilirdi abi... *(Samim'le tuvalet önü klasiği)*

• Sevgili **patlıcanlar**, yaralarınız en kısa zamanda sarılacaktır, bu konuda bir şüpheniz olmasın. Bu münferit hadiseyi herkes gibi ben de kınıyorum. **Acımız büyüktür**... Devletimiz yanınızdadır. *(Mutfakta patlıcanları "acısını almak" için tuzlu suya koyarken bir yandan da teskin konuşması)*

• Cık, böyle olmaz... Okuyup bir an önce kendimi kurtarınam lazım... Bu evde yangın merdiveni bile yok... *(Gece konuşması; gerçeği farkediş- Yaş 8)*

• Jine kam komon şiti of bite.... Dırınınım Cineeee... *(İlk "yabancı müzik" mırıldanması-1983)*

• Jineeeee... Layf iz nat di noooo noon, ta ra ra ramın... *(İstek üzerine bis yapması)*

• At B4 hamlesine karşılık Fil C3'ten D4'e... Şah... *(Kendine kendine satranç oyunundan)*

• - Hayat felsefesini elindeki kağıttan bakıp okuyan biriyle evleniceğimi düşünmüyosunuz heralde... *(Kendisini istemeye gelen ilk talibi hakkındaki görüşü)*

• -Kız sen sabah sabah niye ütüyle kovaladın abini..

Valla ben de bilmiyorum. Bugün biraz sinirliyim... *(İlk muayyen günü)*

• - Dayagonal mı? Yuh öküz! Senin kullandığın Türkçe'yi ben üç yaşımda kullanıyodum be... *(TV seyrederken aniden Hakkı Devrim'leşmesi)*

• - Heyt be ne kültürlü karıyım. Yanlışlıkla uzaktan kumandanın üstüne bile otursam TRT 2 açılıyo... *(Kumandanın üstüne oturmasından pay çıkarması)*

• - Yuh artık bu kadar da olmaz ama... Kesin kasap yerinde yoktu, ehliyeti dükkanın önünde bekleyen kedilerden aldı bu şoför... *(Trafik Canavarı'yla karşılaşma)*

• - Hıh, bu masal **hiç gerçekçi değil** bi kere... Ben cadının yerinde olsam prensesin nabzını kontrol etmeden bi yere gitmezdim... Ayrıca gökten **üç elma** düştü dedin ama ikisinin düştüğü yeri söyledin. Öbür elmaya nooldu? Arama çalışmaları sürüyo mu? Hi hi...

Ted sus bakıyım, ukela şey. Yum gözünü, uyu... Sana masal okuyanda kabahat... Kaltak... *(Kendisine ilk ve son kez masal okunması)*

• Ühü... Ben yaz tatilimi komada geçirdim öğretmenim.. Babamın eli biraz ağırdır da. O yüzden anlatıcak bişeyim yok... Ama isterseniz ailem yaz tatilini nasıl geçirmiş onu anlatabilirim... Fakat? Herkes neden gülüyo...*(İlkokul 2. sınıf ilk gün ilk ders)*

• - "Şahane Cumartesi" annesi noolucak...

• Ay Zekeriya bu kız evden kaçıcak galiba... Bugün bana **"uzayda hayat var mıdır"** diye sordu...

- Saçmalama lan, ne kaçması... Daha altı yaşında...

Ne biliyim işte... Ben her ihtimale karşı gözü korksun diye "yok" dedim. Sorarsa sen de öyle de... *(İlk yanlış bilgilendirime)*

• Aaa terbiyesiz... Ben de ciddi bi çalışma yapılıyo zannedip istatistiklere katkım olsun diye üflediydim... Eşşek!! *(İlk telefon sapığı deneyimi)*

• -Ühü... Benim fasulyem yok öğretmenim. Annem "Nimetle yazı yazılmaz günah, q harfi gibi kambur kalırsın sonra; ayrıca baban akşama piyaz istedi" diyerek fasulye vermedi... Fakat? Herkes neden gülüyo?

• - Anne çok korkuyorum, bu gece aranızda yatabilir miyim...*(Örövizyonda Çetin Alp'in Opera'sını izledikten sonra)*

• Kızılcıklar oldu mu selelere dolduuu muu... Çıkıçık çık.. Gönderdiğim çoraplar ayağına uydu ise bir, uymadı ise iki tuşuna basınız... Operatöre bağlanmak için lütfen bekleyiniz... Hi hi.. *(Kendi kendine şarkı söylerken)*

• Ulan analar neler doğuruyo yaa... Gel ablanın kucağına... Tööbe yarabbi... *(Bred Pitt ile ilgili içinden konuşması)*

• "Her boku biliyorum" *(Kurşun kalemle ilk duvar yazısı çalışması. Kızlar Tuvaleti)*

- Neremi neremi...

- Sülaleni sülaleni... *(Abisiyle kavga öncesi düet)*

• Sen içerdeyken ben, kafamı dinledim... *(Serdar Ortaç içerdeyken İbrahim Sadri'nin şiirine nazire olarak)*

• "R"

(Çarkıfelek sırasında sessiz harf olarak)

• Sen içerdeyken ben, az daha altıma ediyodum... *(Abisiyle tuvalet önü konuşması)*

• Yaa sen git de kendi kız arkadaşına çiz ööle kocaman döt...Terbiyesiz şey, dört göz... Japon... *(Çizeri Latif Demirci'yle telefon konuşması)*

Dup Dup Çedene

Eksik Bakla

Gizli bahçenizde
Açan çiçekler vardı,
Gecelerde ve yalnız.
Vermeye az buldunuz
Yahut vakit olmadı.

Behçet Necatigil,
Sevgilerde, 1955

Devlet efkârlandı mı bilemem ama bir devlet sanatçısı een efkârlı şarkılarından birini söylüyor. Müsteşarlar kederli, özel kalem, elem içinde... Umum müdür melül, hüzünlere sıra numarası veriyor şavalak sekreter... Ben, bir vergi mükellefi, bir sıradan vatandaş sıfatıyla şarkıya gözlerimi dolduruyorum. Devlet sanatçısı nakaratı okurken, ilerde tuhaf ışıklar yüzüyor, renkler dağılıyor, gizli yazışmalar oluyor aklımın kuytu köşelerinde... Kendi yazdıklarımı bir ben okuyup, dilime ulaşmadan imha ediyorum sonra. Bişey söyliycem sanıp yüzüme bakıyor, zaten şu sıra

gözlerime bakmakla mükellef. Ben "ciddi konuşamam" biliyor, o yüzden gözlerimden cevap bekliyor. "Bugün git yarın gel" diycem ama farkındayım; bugün gidicek O ve bi daha gelmiycek.

* * *

Hep gözlerime, baktığım yerlere bakıyor diye, bi keresinde, aniden göz kapaklarımı ters çevirip "böööö" demiştim kendisine. O da bana "manyak şey" dedi. Sonrasındaki tartışmamızda anlatabildiğimi sanmıştım. "Kızım, öylesine bakıyorum ben sağa sola. Otobüslerin üzerindeki yazılara, akıp giden binalarda asılı tabelalara, kel bir amcaya, fodul bir kuruyemişçiye, sevimli bir çifte, kurnaz bir dilenciye, öölesine bakıyorum. Bazen sadece yüzlerini izliyorum, bazen dudaklarını okuyup birbirlerine ne dediklerini anlamaya çalışıyorum. Ama bu elimde olan bişey diil. İşimle ilgili heralde, ya da söölediin gibi, sadece manyağım.

Bu kez o başka biyerlere bakıyor. Dikkatini mevzuuya çekmek için Turan Abi gibi "Deformasyoğn pofesyöneğğll" diye bağırdım. Hemen bana dönüp işaret parmağını burnuna bandırarak pis pis güldü...Turan Abi'yle olan muhabbeti hatırlamıştı. Abi, başarılı bir estetik cerrahtı. Zaman içinde, insanların yüzlerine; alınyapıları, burunları, elmacık kemiklerine filan bakma gibi tuhaf bi huy edinmişti. Bunun bir mesleki deformasyon, işiyle ilgili bir refleks olduğunu söylüyordu. Başına neler neler gelmişti bu yüzden. Asistanlık yıllarında bir kafede eşini beklerken, burnunun kemerine dikkatle baktığı bir adam tarafından yanlış anlaşılmış, adamın "Ateşin var mı genç, saatin kaç" diye açmaya çalıştığı muhabbet çirkin bi mecraya doğru akmaya başlamıştı. Turan Abi, muhabbeti kesip, adama yalnızca mesleki nedenlerle baktığını açıklamak için " Bakın arkadaşım ben bir

estetik reekonstüriktif cerrahım" diye başladığı cümle, elini tutmaya çalışan adam tarafından, "farketmez güzelim modern bi çagda yaşıyoruz, anlayışla garşılıyorum ben böole şeyleri, olabilir yani" diye kesilmişti. Turan Abi'nin bunları anlattığı gece hep birlikteydik, böyle bir seri komik olay anlattıktan sonra, beni işaret edip "Bu salak benden beter" demişti. "Bir yere oturduğunda kendisininki dahil, beş masayı aynı anda gözetleyip dinler, bildiğin casus, hep kayıt halinde dolaşıyo, radar kulaklı pezevenk."

Hiçbir zaman anlatamadım ama. Radar kulaklarım sık sık "Beni dinliyo musun... Aklın başka yerde... Arka masadaki kızı tanıyo musun... En son ne dedim... Şu anda ne düşünüyosun?" cümlelerini duydu. İşin kötüsü bazen anladığı yanılgısına kapılıyordum. "Şu an ne düşünüyorsun sevgilim" konulu karikatürleri kesip bana gösteriyor, "Cevat'ın kız arkadaşı Roksi'de seni gözleriyle yidi, sanki bi yıldır çıktığımızı bilmiyo... Öğlen dergiyi aradım bi kız çıktı kimdi o?" diye maral (dişi geyik) cümleleri kurup kendisiyle dalga geçiyordu. Böyle yaptığı zamanlarda gerçekten anladığını düşünüyordum. En azından deniyordu yani. Ben de denedim ama. Aynı masada otururken haplanmış gibi sabit bakışlarla gözlerimi gözlerinden ayırmayıp asla camdan bakmadım. Günde 25 kez işyerine telefon ettim. İşyerinden tanıdığı diğer çiftlerin yanında elele oturup "hayatım" neyin şeklinde hitaplarda bulundum. Olmadı ama. Ben yine aklıma gelen bi cümlenin peşine düşüp olay yerinden gitmişken yakalandım. Büfede sosisli yerkene, O'nu kasa önünde unutup, duvara asılmış, palmiye desenleriyle süslü "peygamber efendimizin veda hutbesi" ni okumaya daldım. Taksim parkında O aşkımız için bir çingeneye bakla falı baktırırken, "bakalım çingene naapıcak" diye baklalardan birini arakladım... Ben muzip bi velet edasıyla olucakları beklerken, çingene eksik baklalarına bakıp taa o zamandan

söylemişti aslında: "Bu karagözlü oğlum seni pek sever, çok da iyi kalplidir lâkin aklı bi karış havada."

* * *

Eksik baklanın lanetine bulanmış çingen kehaneti geldi çattı işte. Biraz önce devlet sanatçısı, durak önü kasetçi dükkanından dooru en hüzünlü şarkısını icraa ederken, O, son cümlelerini söyledi. Mutsuzdu. Kendisini bi türlü özel hissedemiyodu. Kimseyi değiştiremezdi, biliyodu. İstedikleri, benim nefes almamı engellemek gibi bişeydi, anlıyodu. Ben bu kez söyliycektim. "Tamam işte, yani, arada bi sürü detay var ama söyleyemesem de biliyosun, benim için çok önemlisin, şimdi olmaz, gidip beni yalnız bırakma" Hepsini söyliycektim. Şarkı bitsin diye bekliyordum heralde. O hala gözlerime bakıyordu, ben de kulağım şarkının son nakaratında onunkilere bakıyordum. Sonra, durağın arkasındaki pasajın ağzında geyikleyenlerden bir küçük esnaf büyüğüne "Aaa, bak abi, bak bak, Japon uçağı geçiyor" dedi. Acayip gülüştüler. Nasıldı yani lan, ne gibi bir Japon uçağı? Kafamı gökyüzüne kaldırdım. Çok yükseklerde bir jet uçağı gidiyordu. Uçağın arkasında bıraktığı duman izleri başlangıçta çift sıra düz çizgiler halindeyken, bi ara paralellikleri bozulup Japon alfabesindeki harflere benzeyen şekillere dönüşmüşlerdi. Hehe, duman izine bakıp Japon uçağı dedi herif yaa...

Gözlerimi ve aklımı milyon karış havadan indirdiğimde O yanımda değildi. Epi topu beş saniye sürmüştü oysa. Hareket halindeki belediye otobüsünün camında belli belirsiz seçebildiğim yüzüne baktım. Gözleri yerde, hiç kaldırmadan, öylece kayıttan çıkıp gitti.

Islak Kibritler

"Kalleş kelleni ödlek bedeninden ayırmaya geldim... Korkak kelleni kalleş bedeninden ayırmaya geldim" Ya da buna benzeyen bir cümle... Saat sıfır beş itibarıyla, bunları işiterek uyandım. Bir gece önce çalarsaat niyetine kurulan bilgisayar, bu çeşit laflar sarfederek muhtemelen saçma sapan geçicek bir günün ilk haberini veriyor.

Kerem... Cins arkadaşım benim. Hayatını bööle şeylere adamış alçak. Malkoçoğlu filminden seçme diyalogları bilgisayarının uyarı sesleri bölümüne kaydettiğini söylemişti. Ama sabahın köründe bu diyalogla uyanıcağımı düşünmemiştim. Ankara'dan döniyim ilk işim, o hıyarın bilgisayarını Sayın Çakıcı'nın piyasaya arzettiği kasetlerin en mafya diyaloglarından doldurmak olucak.. " Alattin dersin, o anlar.... Alattin dersin, o anlar..."

"Şehirlerin şehri" Aadi İstanbul. Ankara'ya gidiceğimi duyup kıskandı. Gün doğarken Boğaz'ın olan güzelliğini sergileyip aklımı alıyor. Aslında, şehrin bi ucunda oturup, yalnızca sabah bi yerlere yetişmek zorundayken arkadaşların evinde kalıcaama, ben de şuralarda bi bekar evine kiracı

girsem diyorum. Tek oda yeter. Diyorum ama, ödüm patlıyo benim Taksim'in arka sokaklarından. Biliyorum, bi dalıp gidersem kimse bulup da çıkaramaz beni buralardan... Yok ama, sıra sıra barlara felan değil, daha arka sokaklara, kederli gölgelerin dolaştığı diplere karışır giderim ben. Sarı, mor ışıklı kurnaz taksiciler, "weekend, thanks god friday" triplerine kapılmış, yok yere bunalım sahibi, badigard yalakası eblehler, bitirim değnekçiler, protest sosyete...

Biri mi ağlıyo? Evet, öyle olmalı. Ben Kerem'in mutfağından Cihangir manzarasına dalmış, tek tek sayarak içlerinde henüz sırlarını çözemediğim bi geyik grubu bulmaya çalışırken, birisi hıçkırıyor. Martılar ağlar mı peki? Pis pis gülenleri oluyo gerçi... Erol Taş'ın, üzümü salkımıyla yutup tavuk butu dişlediği sahnelerdeki gibi "kııah kııah kııah..." Yok ama martı felan diil, resmen hıçkırık bu... Mutfağın önündeki küçük balkonun kapısını açtım... Soğanı var herifin yaa... Kerem, balkon kapısının koluna bir file içinde kuru soğan asmış. Ne pişiriyo bunlarla acaba bu salak... Kapının kolundan kurtulan file yere düşünce bir kaç soğan yuvarlanıp balkondan aşşağı uçtu. İlk iş, onların düştüğü yere baktım.

Kafamı kaldırdığımda O, henüz aşşağıya, düşen soğanlara bakıyordu. O... Ağlayan... Tam karşı binada, hafif çapraz ve biraz daha aşağıdaki bir balkonda, iki eliyle sıkıca demirlere yapışmış öylece duruyor... Kafasını kaldırmadan ağlamayı sürdürdü... Bi ara iyice eğildi, katılarak ağlarken, uzun siyah saçları boşlukta uçuşuyor... "Düşüceksin!" diye bağırdım... Tek harekette başını kaldırıp gözlerimi buldu. Tatilya' da babasının elini bırakıp da kaybolmuş çocuk gibi; bi sürü yaşla birlikte, korku, telaş, çaresizlik, ööle bişeyler akıyo gözlerinden. Eliyle saçlarını düzeltirken, düşük bir ses tonuyla, "Merak etme yapmam ööle bişey, hadi sen işine bak, gir içeri" dedi. Ses tonundan sabahın körü olduğunu

hatırlayıp, aynı tonla "İyi ya yapma zaten ööle bişey, değmez yani, hayat herşeye rağmen güzel, öğünk böünk" kendime inanamayaraktan bööle bişeyler dedim... Köprü şovuna çıkanlara diyolar bu laflardan. "Atlayıp da başımızı belaya koyma bacım" gibisinden, mekanik, yasak savarcasına... Ööole bi öfkeyle baktı ki... Çenesi titriyor, yine ağlıycak. Önce O içeri kaçmasın diye atik davranıp, hızla mutfağa daldım. Yere diz çöküp, bulunduğum yerden mutfak kapısını ayarlayarak, camdaki yansımasından onu gözetlemeye başladım. Ters bi durum olursa aniden fırlayıp müdahale edicem yani. Nası olucaksa. Balkonda yere oturdu avcunun içine çektiği kazağının koluyla gözlerini siliyor... İyi, en azından oturdu... Bi ara kafasını kaldırıp bizim balkona doğru bakmaya başladı... Sesini duydum sonra... "Bana baksana, orda olduğunu biliyorum, bak bişey söoliycem sana. Hoop, o kapının camından ben de seni görüyorum salak" Sobelenmiş gibi gülerek kafamı aşağı uzattım. Ama o hiç gülmüyor. Elindeki tek dal sigarayla kibrit kutusunu sallayarak... Ordan kibrit çakmak gibi bişey atsana, bu kibritlerin hepsi ıslak" dedi... Ama bu çok saçma yaa... Dün biz de ıslattık vasati kırk çöpü... Kerem kelle olup üstüne rakı bardağı devirdi. Fırının çakmağıyla bir sigara yakıp yeniden balkona çıktım. "Tut" diye yanık sigarayı atarken mevzuu olsun diye: "Çok saçma ama, bizdeki kibrit de ıslak, dün gece üstüne rakı devirdik. Soona bütün gece fırının çakmağıyla yaktık sigaraları" Gamzeleri var. Güldü. Ama çok kısa sürdü, yine çenesi titriyor. "Hadi ama yaa, yapma artık, niye üzüldün ki bu kadar" dedim. İçeri doğru giderken "Söyledin ya" dedi. "Bazen bütün kibritler ıslak oluyo. Diyelim ki kendini yakıcaksın, onu bile beceremiyosun" Kapının tülleri arasına karışıp kayboldu.

Kerem kötü sızmıştı onu uyandırıp anlatamadım. Bi ara naapıcaamı iyice şaşırıp karşı balkona bi kaç soğan attım.

Belki sesini duyup dışarı çıkardı. Otobüse giderken geri dönüp, o balkona ait olabilecek bi kaç zile bastım. Apartman sakinleriyle anlamsız bir kaç konuşma... Sonra Ankara...

Döndüğümde "Adı Fahriye" dedi Kerem. Taşındılar ama, bi Erzincanlı'ya gelin gitti. Hakkaten de ne şirin komşumuzdu" Ardından kendisine bi buçuk kilo soğan borcum olduğunu söyledi. Derken, makarayı bırakıp "oğlum buralarda her cama çıkıp ağlayan manyağa bakarsan hayatın kayar" diye bi hayat dersi verdi. Sonra, cebimizde henüz kuru kibritler, aşşa inip rockbarlara karıştık. Geç saatlerde, kelle olmuş, kusmakla ağlamak arasındaki bin kederli yüze baktım belki... Onunki yoktu.

Birisi Denizi de Alıp Götürsün

Deniz uzaklaşıyor gitgide
Uçurumlar akan ırmak o deli
Yok şimdi
Yalnızlığın damarını besliyor
Kirli yoğun kandırılmış suyla

Biz mi? Biz değiliz, önceki dün bugün başka
Dokumuzu değiştiriyorlar hızlı vuruşlarla
Tutunamıyoruz ilgilerimize, sevgilerimize
Ve aşka
Deniz uzaklaşıyor

Gülten Akın,
Telezaman, 1992

Geyiğin bini bir para, bir dolunay vakti, deniz kenarında oturmuş gökyüzüne bakıyorduk. Ay tam tepedeyken Tolga, "Aydan da bize bakıyorlardır şimdi" dedi. "Belki de kalkıp gelirler bu gece, keşke soğan yemeseydik." Gülüştük... Sonra, birer "yolluk" alıp, biz masadakiler aya gitmeye karar

verdik, rakı kadehleri bir kez daha doldu.

Aya ilk varan ben oldum galiba. Başım masanın üstüne düşeli epey oluyor. Aslında ben masada dönen geyiği can kulağıyla dinliyor, hatta arada bir başımı masadan kaldırıp gökyüzüne bile bakıyorum. Ama beni musluk çağırıyor. Arkadaşlık süper, ortam nezih ve romantik... Esasen beni dalgaların çağırması, yıldızların yol göstermesi felan gerekiyor. Ve fakat, basit bir musluk çağırıyor işte. Ben o musluğun altına başımı sokup, elimi yüzümü yıkamak istiyorum, o kadar...

* * *

Alakart ve tabildot ne demek? Yakamoz bir nedir? Öğlen uykusuna yatmazsam beni inzibatlar mı alıp götürücek gerçekten? Çadırın önündeki ipe astığımız mayoları kim çalıyor, inzibatlık müessesesi buna engel olucağı yerde niçin küçük çocukların öğle uykusu gibi sıradan bir işle uğraşıyor? "Kerhanacı" bir küfür, tamam da, ne anlama geliyor? Ayda hayat var mı?

Öğlenleri, assubay çadırlarının önündeki ortak tuvalette, zorunlu öğle uykusundan zaman çalmak için, uzun uzadıya ellerimi yıkayıp lavoboda biriktirdiğim suyla kendimce oyun oynarken, bunları düşünürdüm. Öğle vakitleri, askeri dinlenme kamplarındaki en sıkıcı zamanlardı. Annemin iddasına göre, çocukların öğle uykusuna yatması kamp komutanının bir emriydi. Yoksa inzibatlar gelip kızıyodu. Zaten öğlenleri, tabildot dağıtıldığı sıralarda denize girmek yasaktı. "Bi güzel yıkayıp denizi temizliyorlardı" Annem bu temizlik işini söölerken bana belli belirsiz gülerek anlatıyodu. Şaka olduğunu biliyimdi yani. Aslında ben inzibatların öğle uykusuna karıştığının da bir şaka olduğunu hissediyordum. Kamp komutanı bu işle niye uğraşsındı. Fakat kaldığımız çadırın komutanı sıfatıyla babam konuya direkt

müdahale edebiliyordu. Lavobo önünde yaşamın anlamını arama seanslarım biraz uzayınca babam tepeme dikilip: Eee, hadi ama, hergün aynı haltı karıştırıyosun keranacı, yürü bakalım uykuya" diye tartışılamaz bir emir verip beni çadıra yolluyordu.

Çadırın, branda ve güneş yağı esansı karışımı tuhaf bir kokusu vardı. Rüzgarda pencerelerin branda kapakları yelken gibi pıtı pıtı dalgalanırken, ben sabahtan yakalayıp bir şişeye attığım küçük kumbalıklarına bakarak uykuya dalardım...

Akşamları güzel olurdu ama. Hemen her gece "caz" denilen müzikli eğlenceler yapılıyordu; kampın yazlık sinemasında sonunu bi türlü göremeden uyuyakaldığım filmler, dondurma, çekirdek, közde mısır, iskelede gitar çalıp, durmadan gülüşen abiler ablalar, bi de Tülay. Tülaylar bizim mahallede oturuyorlardı ve babası babamla aynı filoda görev yaptığı için genellikle aynı dönemde "askeri dinlenme tesisinden istifade ediyorduk" Mahalledeyken de ara sıra Tülay'la oynuyorduk ama kamptaki olayımız bir başkaydı yani. Büyükler "caz"a ya da sinemaya felan gidip kendi işlerine dalınca, salıncaklar, kumsal, iskele biz haşarı veletlere kalıyordu.

Ben öğle uykusundan yırtmaya, Tülay ise bikinisinin üstünü artık işlevine yaraşır bir biçimde ama hafif utanarak giymeye başladığı yıllarda, bizim için kamp geceleri daha da bir keyifli olmaya başlamıştı. Akşamları, gündüz asla olmayacak tuhaf biçimlerde saçlarımızı tarayıp, "caz"ın ön saflarındaki masalarda yer kapmaya koşuyorduk... "Sse.. See... Sesss" Asker abinin mikrofon başında yaptığı bu ses denemesinin ardından "Tümen Orkestrası" her akşamki açılış parçasıyla programına başlıyordu: Kuumsallar boyunca hep...p ayakizlerimiz var...ar...ar... Deniz bilee silmemiş aşkımıza hürmeten...ten..... Başlangıçta, büyüklerden tek tük dans edenler olurdu. Sonra pist kalabalıklaşır, ergen

çiftler, çalan müzikle asla ilgisi olmayan, türlü çeşitli salınımlara başlarlardı. Önceleri biz Tülay'la dans edemiyorduk. Bu işin tuhaf bir hiyerarşisi vardı. Belli bir yaş döneminde kızlar birbirleriyle dans ediyor, çok kısa bir dönem ergen çift statüsüyle kız erkek dansı oluyor, biraz daha büyüyenler, cazı falan boşverip başbaşa gitarlı kumsal eğlencelerine katılmaya başlıyorlardı... İyiden iyiye büyüyenler ise, "dinlenme tesislerini" hepten ailelerine terkedip bambaşka ufuklara yelken açıyorlardı...

Vakti gelmişti biliyordum. Artık Tülay kız arkadaşlarıyla dans etmeyi bırakmış, göz kapaklarının üstüne yerleşen bilemediğim tuhaf bir renk ve yalnızca caz vakti, geceleri saçlarına gelen mor ışıltılı dalgalarla masada oturmaya başlamıştı. Ve fakat ben, hazırlık aşamasında, kozalak biçimli şişesinden üstüme "pino" marka parfüm boca edip, "Tursil 76" deterjanı tarafından itinayla ağartılmış bembeyaz tişörtümü giymeme rağmen (Beyazlar, orkestra slov çalarken tavanda yanan mavimsi bir ampulün altında fosforlanıp, ışıl ışıl parlıyorlardı) gidip kendisini dansa kaldıramıyordum. Şu 66'ıncı Mekanize Tümen Komutanlığı Küçükçekmece Dinlenme Tesisleri'nin ağzı dili olsaydı da söyleseydi yani. Ben kaç kez Tülay'ın saçlarını yolmuş, kendisinden cırmık yemiş, şiddetli kum ve su savaşlarına girmiştim. Ama bu iş başkaydı işte. Testesterondan östrojene, bilinmez kimyaların, türlü çeşitli renk ve kokuların, insanın aklını alan tılsımlı çağrıların işiydi...

Becerdim ama, Tülay'ı dansa kaldırdım. Gerçi kendimi gaza getirmek amacıyla "lök" diye kafaya diktiğim, asker abiler tarafından gizlice, inceden votka katılmış kolanın bu işte epey bir fonksiyonu oldu tabii. Ama bu durumun verdiği salaklıkla, dans esnasında asla partnerimin ayağına basmış diilim. Onun yerine babasının ayağına bastım. Mustafa Amca kızının bu ilk dansını yakinen gözetlemek mak-

sadıyla olsa gerek, kendisi de eşini dansa kaldırmış, çevremizde elli santimlik devriye daireleri çiziyordu, oldu işte bir kaza... Ama bu durum moralimizi bozmadı. Kozalak ve zambak kokuları birbirine karıştı, assubay gazinosunun tavanındaki rengarenk ampuller kainatın en gizemli elektiriğiyle yanıp söndüler, Tülay'ın bilmediğim tuhaf renkteki göz boyası beyaz tişörtümün omuzuna ilkgençliğimin ilk izlerinden birini bıraktı. Mamafih, Tülay'ın babası, bu omza baş yaslama işini derhal tesbit edip durumdan vazife çıkarmak suretiyle anında müdahale etmekte bir an dahi gecikmeyecekti tabii. Güleç bir yüzle yanımıza iyice yaklaşıp "Müsaade et bakalım delikanlı, azıcık da ben dans ediyim kızımla, bakalım ne kadar büyümüş" dedi. Karargah planının diğer bir parçası olan anne ise, "E, ama ben kavalyesiz kaldım şimdi" diyerek dansın geri kalan bölümünü benimle sürdürdü. Tülay'la babası gülüşerek dans ettiler. Ben ise kadın daha bu yaşta votka içtiğimi anlamasın diye, Tülay'ın annesiyle, hiç konuşmadım, gülmedim, hatta üç dört dakika boyunca nefesimi tuttum.

Dans bitiminde bizim masalardan gelen alkış eşliğinde otururken annemin sevgi gösterisinde bulunmak için "Aman da benim oğlum koca delikanlı olmuş" gibisinden bir geyik silsilesi altında beni yanaklarımdan öpmeye kalkıştığını hatırlıyorum. Dakikalarca tuttuğum votka dolu nefesim kadının suratına patlıycak diye korkarak kendisini itip gazinonun çıkışına doğru koşmaya başladım. Annem bu deparıma bir anlam veremediğinden arkamdan "Hemen de utanır eşek" diye bağırdı. Kumsalda, nefesimi dolunaya verdim. İçimde anlatılmaz bir coşku, kozalak kokusu onda kalmış, zambak bana sinmiş, dolunayda, yanağımı omzumdaki lekeye bastırdım...

Aradan geçen bir kaç yıl boyunca günler günleri kovaladı, kara ve hava kuvvetleri planlı tatbikatlarından bir kaç

tanesini daha icraa etti. Biz her yaz Tülaylar'la "asker ailelelerine 20 gün müddetle tahsis edilen çadır yahut motellerden" istifade ettik. Gerçi, mahallede hatta okulda da görüşüyorduk, okulun "kim kiminle çıkıyor" listesinde adımız birlikte geçiyordu, arada mektuplar, derste bulsun, "aklı uçsun" diye kalem kutusuna gizlenmiş sarı güller, fotoğraflar, anket defterleri filan uçuşuyordu. Ama hiçbirisi kamptaki günlerimizin yerini tutamazdı. Bi kere olay yerinde deniz ve mehtap vardı, orkestra mütemadiyen "Kumsallar boyunca hep"i çalıp ilkgençliğimize fon müziği yapıyordu. En önemlisi artık Tülay'la ben, caz dan, kumsaldaki gitar muhabbeti çiftlerinin arasına "terfii etmiştik" Tülay'ın annesi arada bir "hırka getirdim yavrım" diyerek kontrol amaçlı devriye görevini icraa ediyor, onun dışında olayımıza yıldız kümeleri ve o vakitler henüz hayatta olan Marmara Denizi'nden başkaca kimse karışmıyordu. Yakamozlar hadiseye kayıtsız, uzaktaki deniz feneri fevkalade efendi, martılar bu tarafa bakmıyorlar, asil hayvanlar. Ne kadar seviyoruz peki? "Kumsaldaki cümle kum taneleri kadar."

Ne var ki hayat, memur çocuklarına hep aynı aşk öyküsünü yazar. Öğretmen evlerinde, ordu sitelerinde, garnizonun çeşitli yerlerine dağılmış, yol su elektirik lojmanlarında, biyerlerde biyerlerde daha, ille yaşanır bu öykülerden. "Herkese çıkan acılı bir tabildot yemeği gibi."

Annelerimiz tabildot kuyruğunda konuşuyor. Annem Tülay'ınkine "Malatya iyi yermiş ayol, doğunun Paris'i diyolar, iyi yere çıkmış sizin tayin." dedi. "Lojmanları felan da güzelmiş hem. Bloklar iğde ağaçlarına bakıyormuş." Afferim o lojmanlara. Ne kadar da rahat konuşuyolar. Ama normal tabi. Memur aileleri bir kaç tayin emrinden sonra alışıyolar böyle şeylere. Tülay ağlamış bütün gece. "Hep olur" dedi annesi... "Kolay değil okulundan muhitinden ayrılıyo çocuklar..." Unuturmuşuz ama. Öbür tayin gelince de

başka arkadaşlar için ağlanıp sızlanılırmış... Bu başka ama lan... Anlamıyosunuz... Bu seferki başka...

Votkalı kola içtim yine ben. Yıldız kümesi, bir bulut kümesiyle saklambaç oynuyor, martılar müteessir. Deniz fenerinin eski efendiliği kalmadı. Yakamozların hadiseye niye kayıtsız kaldığını ise anlıyorum artık. Belki de soonadan olucaklara üzülmek istemiyorlardır. Arada neler konuştuk söylemiycem. Onlar bizim sırrımız. Hem olayın geçtiği yer itibariyle askeri bir sır bile sayılabilir. Yalnız Tülay "Siz yakınsınız, günübirlik felan gelirsiniz yine kampa, buralarda başkalarıyla denize girerken beni unutma emi" gibisinden ilk aşkımıza final bir cümle sarfetti. Çok kızdım... Neydi yani, nasıldı yaa, biz o kadar da eşşoğleşşek miydik, nasıl unutayımdı ki? Fazla bişey söyleyemedim ama... Dilimi votkalar düğümlemişti zaten. "Sen yokken naapıcam ki ben denizi" dedim. "Madem sen gidiyorsun, birisi denizi de alıp götürsün buralardan"

* * *

Şimdi, bu başka bir deniz... Kenarında ne kadardır oturuyorum acaba? Tolga tepemde dikilmiş, sırıtarak bana bakıyor. "Nedir hocam, denize karşı oturmuş gizem mi yapıyoruz" dedi. "Lavoboya diye kalktın, gidiş o gidiş. Gece vakti bi yerlere düştün zannettik, ne çabuk kelle oldun lan" Aklımsıra, henüz ayık olduğumu kanıtlıycak akrobatik bir hareketle yerimden kalkmayı denedim... Olmadı ama... Tolga "Dur len dur" diye gülerek koluma girdi. Sonra masadakilere doğru seslendi, "Ben arkadaşı yerine götürüp gelicem" Kendime göre, ben de seslendim birilerine: "Birisi denizi de alıp götürsün buralardan."

(....)

- Fenasi Bey var ya...

- Hangisi?

Fenasi Bey... Hani Taym Dergi'sinin "Önemli kimseler" anketinde dereceye giren arkadaş. Bunun bi de Feciisi diye abisi varmış. O'na beşyüzbin oy çıkmış. Bugünkü sıralamada birinci olmuş diyolar. Tayın Dergisi röportaj yapmak için fallik fallik adamı arıyomuş...

- Muhuhua... Olm dur bi lan, ara ver...

- Gülme arkadaşım, ben gaayet ciddiyim. Ayrıca bu Fenasigil'in soyadı sanıldığı gibi Kerim diil, Terim... Fatih Terim'in akrabasıymış. Hepten de boş biri diil yani. Terim soyadı bugün bizi Avrupa Kupalarına sokmuş önemli bir soyad. Dolayısıyla bu kadar oy alıp yükselmesi doğal. Bakma sen bizim kalbimiz kötü de herifin soyadını yanlış okuyoruz.

- Olm delisin lan sen.

- Ben niye deli olıyım aabi. Asıl üşenmeyip oraya Fenasi adıyla katılan arkadaş sıradışı, hin bi insan... Adamın mesaisini saygıyla karşılamamak elde diil... Yalan mı yani? Dur

bakalım ama bu daha başı. Yakında bu ankete Sevgi'yle Oya'nın Arzu'yla Kaya'nın da katılmasını bekliyorum ben.

- Aabi, harbiden feciisiniz lan siz. Olm nerden buluyosunuz bööle şeyleri. Net olarak manyaksınız yaa.

- Hocamın konuştuğu şeye bak şimdi. Çalarken zilin üstüne bakmadın mı şef? Burası sebze hali diil. Biz mizah işindeyiz arkadaşım. Bu derginin bütün odalarında gün boyu bööle şeyler konuşuluyo. Geçim dünyası işte. Bi kaç komiklik bulcaz da eve ekmek götürücez. Mecburen, hayaatımız bööle şeylerle geçiyo.

- Leyleğin ömrü laklakla geçiyo diyosun yaani.

- Leylek haa. Bak şimdi hemen bi espiri yapamıycam buna. Gerçi aklıma "levrek" le ilgili bi takım laf oyunları geliyo ama. Dediğim gibi hemen olmaz. İstersen sen önden beyazpeynirle idare et, ben ızgarayı yakiim levrek hazır olunca oturup beraber takılırız.

* * *

Leylek haa... Geyik ziyaretçimiz dedi... "Leylek" dedi. Ben o lafa takılı kaldım. Beynimin bi tarafında bi bantlar döndü. Birisi yönetmene "duralım Uğur'cum" dedi, gözümün önünde ölü bir leylek görüntüsü donup kaldı...

Kamera bizi az uzaktan görseydi, olayda bir klip estetiği vardı. Gün batıyordu, seninle kumsalda gülüşerek yürüyorduk. Ortam göründüğü kadar romantik diildi ama. Sen, kaldığımız pansiyonun anahtarını, çıplak ayakla kumsalda koşuşurken, trilyonlarca kum tanesinin ortasına düşürmüştün... Anahtarı bulabilmek umuduyla kumsal boyunca ileri geri voltalanıp dururken, uzaktaki kamera seni sevgilisine deniz kabuğu toplayan şirin bir kız sanardı. Gerçi bana göre de öyleydin. Gözlerini kumdan ayırmadan homurdanırken yüzünde gittiği anaokulunun demirbaş oyuncak ayısını

kaybetmiş minik bir kız çocuğunun ifadesi vardı. Aramaktan bezip kumun üstüne oturduk soona. Ben seni güldiriyim diye, kapıyı filmlerdeki gibi kredi kartıyla açabileceğimden söz ederek "Nakit olmasa da para her kapıyı açar" demiştim. Sen gülmedin ama. Ufak bir çığlık atarak ayağa fırladın. Oturduğun yerde ellerinle kumu karıştırırken büyük bir kuş ölüsü bulmuştun. Soona uzun gagasından tanıdık rahmetliyi: ölü bir leylekti... Sarıldın... "Leyleği havada görmek çok geziceksin demek, ölüsünü görmek bir ne acaba?" diye sordun. Öyle güzel baktın ki. Uzaktaki kamera "Özel hayata saygı ilkesi" gereğince kendini kapatıp daha sonra olanları kaydetmedi.

Benim işim sözcüklerleydi, seninkisi notalarla. İkimiz de rakamları sevmezdik. Sen birkeresinde volkmeninden bana bir melodi dinletip "bak bu senin telefon numarana benziyo" demiştin. Telefon numaralarını tuşlardan çıkan sese göre ezberlerdin. Bu huyuna sana belli etmeden içten içe gülerdim hep. Ne de olsa üzerinde koca harflerle Şehit Turan Emeksiz yazan bir vapura, çaldığı düdüğün tonundan yola çıkarak "Bu vapur dişi, sesi öyle çıkıyor, görmüş geçirmiş eski bir İstanbul hanımefendisi" demek biraz tuhaftı...

Ama şimdi, mübarek sevgililer gününün arefesinde ortalıkta uçuşan milyon türlü "aşk, yürek, gırmızgül, anı, hasret, sevki" lafının arasında, bir geyiğin ağzından uçan, leylek sözcüğünün peşine takılıp gitmek de aynı derecede tuhaf. Durduk yere leylek getirdi seni bana. Az hüzün de getirmiş mi peki. Hayır. Güzeldi. Hayat arada bi yalnızlara da güzellik yapar...

* * *

- Di mi hocam? Hayat arada bi yalnızlara da güzellik yapar. Yani geçmişte olmuştur bizim de bazi bir takım gönül

ağrılarımız. Olayın ille de şubat ayının ondördüncü günü cereyan etmesi gerekmiyo. Belki yaz sonuydu... Di mi ama... Biz buna kısaca "Sevgililer Dünü" adı veriyoruz...

- Sevgililer dünü haa. Çok iyi yaa, bu da güzel...

- Ne zannettin yaprak. Güzel tabi... Güzeldi...

Olmazdı hakkaten... Niye olmazdı peki? Bi yığın nedeni vardı... İkimiz de biliyorduk. "Olursa mahvoluruz, yazık bize, kaldıramayız, bir sürü şey yanıp yıkılıcak" dedi. "Şimdi mahvolmuyoruz sanki" diycek oldum. Denmezdi ki...

"Fen ilerledi artık" dedim. "Yürü, gidip aldırtalım duygularımızı. Kelebek'te okudum, beyinde aşk merkezi bulunmuş, lazer sıkıyo adamlar oraya. Anında geçiyo herşey, ertesi gün denize bile girebiliyosun." Devam edicektim aslında, Ahmet Kaya'nın "Yorgun Demokrat" bakışlarını takınıp, Savaş Ay'ın şiir tonlamasıyla "Kafama lazer sıkar giderim" filan diycektim. Gülücektik... Yüzüne o türlü bakmayıp, o öksüz tavrımı takınmıycaktım yani... Üzülmeyelimdi. İkimizin elinden de bişey gelmezdi. Sürerse daha büyük problem olurdu. Şudur budurdu... Ama eliyle saçlarımı taramaya başladı manyak, eli kurşun gibi ağırdı.

Ben bön şimdi... Bön bön bakıyorum... Pause... Madem beni durdurdu, o bişey söölesin diye bakıyorum. Yani heralde ööle bakıyorum. Nası olduğunu bilemiyorum ki. Elleriyle durdurdu herşeyi. Bazen, çok ders çalıştığım gecelerin

ertesinde, sabah okula giderken dün gece hangi dersi çalıştığımı, neyin sınavına gireceğimi hatırlamaya uğraşırdım. Ama olmazdı. Soru kağıdını elime alıncaya kadar, beynim olan durukluğuyla kafasına göre takılır, benim bilemediğim başka yerlerde kendini gezdirirdi... Ondan oldu yine, herşey kesildi...

Yanağımdan kendi gözyaşlarını sildi. Sonra yeniden yüzünü yüzüme örttü. "Bi daha birbirimizi görmeyelim" böyle bi cümle yüzüyor aramızda. Ama hangimizin aklından geçiyo acaba. Benimki durduğuna göre O düşünüyor olmalı. Biliyorum, şimdi yüzlerimiz ayrıldığında, gözleri dolu dolu ööle diycek... Ama yüzünü ayırmadan bana "Sakın gitme" dedi... Ondan sonra akan konuşmadan bir kaç sözcük algılayabildim... Görüşmemek olmazdı. Tersine her dakika görüşelimdi. Aşk anca ööle ölürdü. Şimdi, herşey imkansızken, aramızdaki şey aşk şiddetinde cereyan ediyordu... Aşık Veysel demişti galiba, "Sever kavuşamazsın, aşk olur" diye. Buydu işte. Şimdi bitirmeyelimdi. Özetle, tabii ki tam olarak kavuşamazdık ama, kavuşmuşuz hiç ayrılmıycakmışız gibi yapıp mevcut aşkı hızla yaşamak suretiyle vakitlice öldürebilir, birbirimizi tüketir ve "normal hayatlarımıza" dönebilirdik...

Bir an "Normal Hayat" dediği öbür çocuk için üzüldüm. Sonra sırasıyla kendime ve O'na, derken O'nun hiç tanımadığı, vaktiyle benim "Normal Hayat"ım olmak isteyen başka bir kıza üzüldüm. Ardından, benim "Normal Hayatı" olmak için çırpındığım bir başka kız çocuğu, elinde gözlerinin rengindeki masmavi bi bayrakla katıldı hüzünler resmigeçidine. Bando, Sezen Aksu'nun delirmeden önceki halinden aşk şarkıları çaldı. Sonunda, hayatın bütünüyle anormal bişey olduğuna karar verdim...

Sonraki günlerde, vurduk patladı, bando çaldı biz oynadık. Bazen Şehvet Tiribününü selamladık, bazen susup bir-

birimizin gözlerinde uçuşan sırları keşfettik, uyuduk, içtik, küçük sevgi notları yazdık, şarkılar tuttuk. Normal Hayat cepten aradı bazen, hüzün başka bi paralelden dinleyip saatine baktı. Bi ara, çok mutlu bi anımda O'na "belki de öldüremeyiz" dediğimi hatırlıyorum. Olur a, belki o aşkı öldürmeyi beceremezdik. Nitekim koca Amerika Saddam'ı o meş'um süikastleriyle haklayamıyordu. Kezâ Kaddafi... "Biz de beceremeyiz belki" Güldü... Aslında ben de gülsün diye söylemiştim ama gülmekle yetindiğinde, gözlerinden "defin ruhsatı" için gerekli belgeleri birer ikişer toplamaya başladığını okudum.

Bir gece... 23 nisan şiiri ezberlemiş anaokulu öğrencisi minik bir kız gibi, tedirgin... Sigara bile içmeye kalkıştı... Öksürmesi bitince sööler belki diye bekledim. Yok ama. Söyleyemedi. Ezberini unuttu... Çok sevimli... Ellerini tutup, "Sen küçüksün, çabuk çıkarsın, istersen cinayeti sen üstlen" diye açılış yaptım... O kadar ama... Sonra bön ben... Pause. Onunsa bütün tedirginliği bitti. Bi sürü konuştu. Kendimi çok zorladım, ama söylediği hiç bir şeyi anlamadım. Bir ara tuvalete gittiğinde masadaki cep telefonunun ekranında "Normal Hayat" yanıp söndü. Dönüşünde telefonu çantasına koyarken, eğilip yanağımdan öptü. "Bişey söölemicek misin" dedi. Elimle okey işareti yapıp "Operasyon başarılıydı" gibisinden bişeyler geveledim. "Belki her katil gibi cinayet mahalline geri döneriz bi gün" dedi. Hayat, anca normale dönebilirdi oysa...

- Hah, sööle ne diycen?
- Gidelim burdan.
- Abi bu herifin hıçkırığı, h, ı, c ve k harflerinden oluşmuyo. Alkolün tesiriyle burnu kızarıp hıçkırmaya başladığında habire "Gidelim burdan" lafı çıkıyo ağzından. Burnunu tıka arkadaşım. Hiç nefes almadan bi bardak su iç geçer.

Çok iyi be güzelim, bak espirini de yaptın. Hadi şimdi, gidelim burdan.

- Oğlum iyi güzel de, insanlara ayıp oluyo lan. Kaçtır, ordan oraya dolanıp duruyoruz zaten. Hayır, "Nereye gidelim" diye sorduklarında biyer de söölemiyosun.
- Gidelim burdan...
- Hay ebenin yaa.

Bööle bi tane yeni huy edindim ben. Belli bi saatte garson masaya papağan servisi yapıyo sanki, sürekli aynı şeyi yineliyorum; "Gidelim burdan" Gerçekten içimden öyle geliyo ama. Gerçi nereye gidicez, noolucak, ben de bilmiyorum fakat oluyo işte. Önce çok çalışmaktan, yaş dönümünden,

"alkolün tesiriyle" filan sandım ama diil. Sabahın köründe içimde bir gitme duygusuyla uyanıyorum. Araba kullanırken trafik tıkandığında şehirlerarası otobüslere dalıp ööle mel mel bakarken yakalıyorum kendimi. Gökyüzündeki uçaklara ufuk çizgisinin oralardaki gemilere hatta Aygaz'ın zeplinine...

Trene baktığın da oluyo mu ööle boş boş.

Yok, metro inşaatına bakıyorum uzun uzun. Hakkaten büyük çukur açmış adamlar. Ne insan gömülür o çukura biliyo musun.

- Hoyt, sinirlendi bizimkisi.

Gidelim burdan.

Doğru dürüst hiç uzağa gitmediğimdendir belki. Hiç yurtdışına felan çıkmadım ben. Yok ama tam da öyle bişii diil bu. Gezegenin tümünde tur atsam yine çok farketmiycek. TGRT'de Uzay Yolu'nun yeni versiyonlarını pür dikkat izlemem bu yüzden olmalı.

- Gidelim burdan lala.

Ferman sizindir padişahım, lakin bi türlü söylemezsiniz, hangi cenaha gidelim. Mülkümüz içinde domestik bir seyahat mi emredersiniz, yoksa fetih midir arzunuz. Acem mülküne girelim mi?

- Gidelim burdan lala.

Bi koordinat verin be sultaanım. Hayır, orduyu hümayun mütemadiyen alarm durumunda. Yeniçeriler tedirgin, humbaracıbaşılarla sipahiler ikilem içinde, kimse nereye gidiceemizi bilmiyo.

- Gidelim burdan lala...

Meto kendi kendine tiyatro olayına girmiş, padişah-lala diyaloğuynan masaya komiklik yapıyo. Bunlara da miki olduk ha. Benim "gidelim burdan"ımla yatıp kalkıyolar...

- Aman bunlar bir ne komikliklerdir Meto yaa. Nasıl espirilerdir. Sitendap yapılan bi yere gidelim baari, seni de sahneye çıkarırlar belki.

- Olmaz ööle şey, ben padişahın şahsi stendapçısıyım, canı sıkılınca beni çaarttırıyo.

Yaa oğlum, git sen burdan Meto yaa... Harbi söölüyorum önce sen git. Senin bu espirilerin dar ediyo bana şu nezih ortamı... Döt lalası.

Şaka filan, bunlara da ayıp oluyo hakkaten. Benim böyle gecelerimde, "harbi arkadaşlarım" sıfatıyla peşimden ordan oraya gelip duruyolar. Yok yere sürükleyip duruyorum insanları. Öbür türlüsü daha saçma ama. "Deli Selim hareketi" yaptığımda daha da ayıp oluyo...

Deli Selim, Edirne Çingenesi bir müzisyen. Gırnatacı. Hani şu meşhur Mastika'nın bestecisi. Hatta kasedi bile vardı: "Deli Selim ve Arkadaşları" 1995 yılında öldüğü zaman kendisiyle ilgili bir yazı okumuştum. Netâmeli bir adammış Deli Selim. Mahcup, az sıkılgan bir hali varmış. Bir dost meclisinde otururken aniden sıkılır, bir konuşma filan yapıyosa, nebiliim yemek felan söölediyse, hepsini yarım bırakıp, kimselere haber vermeden dışarı çıktığı gibi bi taksiye atlayıp gidermiş. Gidiş o gidiş. Saatlerce beklerlermiş ki Deli Selim dönsün. Sonradan anlamışlar, bööle bi huyu var Deli Selim'in... Yazıyı okuduğum sırada bu durum çok dikkatimi çekmemişti. Ama sonradan bana bu gitme halleri geldiğinde, yaşamım boyunca okuduğum milyon türlü metnin arasından zınk diye seçip hatırladı beynim. Çok keyifli bişeydi lan. Hop, bırakıp, çıkıp gidiyodun. Gereksiz

vedalaşmalar, "kal" diye ısrarlar, katlanmak zorunda olduğun geyikler, sevmediğin müzikler, anlamsız ısrarengiz tartışmalar, fazladan içkiler, kalp kırmamak için izlemek zorunda kaldığım kötü filmler... Bu Deli Selim Hareketi hepsinin çözümü olabilirdi. Önce, bööle dilime vurmaya başladı: "Gidelim burdan... Gidelim burdan..."

Sonunda en kralından Deli Selim Hareketi yaptım bi kaç tane. Kendim için bile beklenmedik anlarda pıt diye kalkıp gittim. Ertesi günlerde "İyi geceler dedim duymadınız... O kalabalıkta kaybettim sizi..." gibisinden yalan olduğu çok belli bahaneler uydurdum. Meraklananlar oldu. Hareketin "Deli hareketi" olduğunu sezip bi süre rahat bırakmaya karar verenler oldu. Ama onlar üzerindeki etkisi hiç önemli diildi. Hareket o kadar özgürlük dolu bişeydi ki, hepsine değerdi... Metrelerce dipten suyun yüzüne çıkıp ilk nefesini almak gibi. Bu duyguya alışmaktan korktum. Sonra bunca delirmeye; o kalmaya alışmaların, ayak diremelerin, bi türlü koyamadığım noktaların sonundaki bir patlamanın neden olduğunu düşündüm. İçimdeki şey sonunda büyük bir gürültüyle infilak etmişti işte. Tüm bunları düşünürken, engel olunamaz bir öksürük nöbeti gibi yine o sözcükler ağzımdan çıktı: Gidelim Burdan...

- Bak ne diycem hocam. Sen hiç Çanakkale'ye gittin mi? Gidelim mi burdan oraya. Yoksa sesli harf mi satın almak istersin.

- Gidelim burdan.

- Tamam dur, kızların rakısı bi bitsin, kalkıcaz...

- Espiri yapmayı bırakıp yardım edin Memedali Bey... Gidelim burdan.

İnfilak... Tabi ya, aynen öyle... Gitmem gereken bir çok zamanda gidemedim ben. Kimi zaman O gitsin diye bekle-

dim. Söylenicek son sözleri diyemediğimden yüzüne o türlü bakmayı beceremediğimden. Bazıları hep yaralıydı, bir de ben bırakıp gidemedim. Evvel zamanda gitmişlerden, dönüşünün muhteşem olduğunu sanarak dönenler oldu. Zaten bi yere gitmediğimden beni yine bıraktıkları yerde buldular, kapılarımı kitleyip kaçamadım. Onlarca kez atılma durumuna geldiğim bir okulda inatla okudum. Beceremeyip de yenilir gidersem olmazdı. Kimi zaman, batan bir gemiyi en son terketmenin acıklı artistliğine özendim. Fareler önden tüydü, ben kendimi kamarama kitleyip o gemiye öyküler yazdım. Sonunda hayalet gemilerim oldu, ruhları çoktan gitmiş bir kaç tane de cesedim.

- Gidelim burdan lal... Haydaa... Lan kaşla göz arasında resmen gene tüymüş herif yaa. Hepten cins oldu lan bu, yeni yeni huylar çıkarttı salak. "Sıkılıyorum" diyo... Lan sanki biz sıkılmıyoruz... Biz sıkılmıyoruz sanki. Verin şurdan da cebini arayalım. Ama çok saçma yaa. Cidden çok saçma bi hareket...

Bir Işıklı Pencere

Sevdim ve gittim
boşluğun aktığı yöne
boğazımda bir lokma dirençle
deniz adamları sızarken içeri
günaçımı pencerelerden

Avuçlarımdan sıyrıldı karperçemleri
Küçücük fenerlerine sesimin eridi gecenin tınısı
Gözlerim salgın birer uçurum

Sevdim ve gittim
Yolum aydınlık olsundu
tırnaklarımdan doğan
akrebin oniki boğumu
umuduma ölüm sundu

Gitmek sevmek kadar yiğitlik değil
Kırmızının kırıldığı yerde gül biterken
Gecenin bittiği kente dönerim, senden de...

Kaan İnce, *Tını*, 1997

"Hiç, balığı deniz tutar mı efendi?" Bi süre durup kendi sorusunu yanıtladı: "Tutmaz" Rakısından alemlere inat bir yudum daha alırken, bana başıyla lokantanın kapısını işaret etti, "Hadi sen bak işine, sarhoş filan diilim ben. Sonra gelirim kendikendime..." Sööliycek bişeyler arıyodum, "Gitsene len!" diye azarladı. Sonra, hafif pişman, gülümseyerek önüme doğru rakı şişesini iteledi... "Hayır yani masadan kovmuş gibi olmasın, istiyosan otur. Ama çok kalma, soona seni çaarttırmaya da adam yollarlar bi tane..."

Bi ara gidip O'nu yalnız bırakmayı düşündüm... Ama sanki O da kalıyım istiyodu. Hem belli ki şimdi kalkmıycaktı masadan, belki sonradan ikna edip eve götürebilirdim. Kendime bardak, tabak yapmaya koyuldum. Baktım, sandalyesini masaya doğru çekiştiriyo. Sevindi... "Ayıpsın Kalfa Dayı" dedim. "Sen müsaade verdikten sonra, oturur içeriz beraber. Varsın, ikimizi birden merak etsinler... Olmadı, cep telefonu diye bişey var hayatta. Açar sööleriz: Biz Kalfa dayımla muhabbete oturduk, kimseleri çağırmaya göndermeyin, vakit erişince kendimiz döneriz"

* * *

Çocukken bi çok kez meyhaneye "Adam çağırmaya" gittim aslında. Ama bu benim için çok eğlenceli bişeydi. Bi kere, çağırmaya gittiğim adam benim babam diildi, komşumuzun beyi Tete Muhsin Amca'yı çağırmaya gidiyodum... Dolayısıyla dönüşte hır gür çıkan ev bizimki diildi. İkincisi, Tete Muhsin promosyonlu bi sarhoştu...Karısının eve celp emrini tebliğ eden kişi yahut kişilere, masadan pastırmalı börek, ballı muz gibi o vakitler bizim buzdolabında nadiren bulunabilen yiyecekler ikram ediyordu. Sonra komik adamdı Tete Muhsin, hep pancar gibi kırmızıydı, dürbün gibi gözlükleri, ince Ayhan Işık bıyığı, biriyantine bulanmış saç-

ları vardı. Çoğunluğu asker ailesi olan komşularımızın standart traşlı halleri düşünüldüğünde yakın çevremde görebileceğim en tuhaf suratlı adamdı. Üstelik, sarhoşluğunun belli bir aşamasında şarkı söölemeye başlardı ki; en komiği oydu... "Tenii baanaaaa, beniiğiği taaana, kavuşturtuun, yaarap ezeeelteeen. Tenii teeevmeek ne suutmuut kiii, bilmeeediiim, yaaandım....."

Tete Muhsin Amca'yı, bana gelene kadar meyhaneden toplıycak bi sürü insan vardı aslında. Daha Bakkal Salih'te ayaküstü kaşarpeyniriyle biraya başladığında kızı Neslihan gidip "Annem çaarıyo, misafir gelicekmiş" diyerek ilk davetini yapar, sonra sözkonusu uyduruk misafir için bakkaldan bi takım alışveriş yapıp parasını oracıkta babasından tahsil ederdi. Eğer iş büyüyüp de Tete Muhsin "Düzgün'ün Yeri Ocakbaşı"na doğru devam ettiyse, devreye bir erkek çocuğu olarak oğlu Cihan girerdi. Ama Tete Muhsin oğlunu yanındaki sandalyeye oturtup şiirler okutmaya, sulu biralar eşliğinde pastırma ve ballı muz vermeye başladığında, işin cılkı çıktı. Asuman Teyze, gecenin bir vakti bizim kapıya dayanıp, kadın başına meyhaneye giremediğini ifade ederek, kocasının ve herşeyden habersiz masum yavrusu Cihan'ın meyhaneden derdest edilmek suretiyle eve getirilmesi için babamdan yardım istemeye başladı. Bir iki babam gitti. Ama babamın nöbetçi olduğu bir gecede görev sırası bana geldi. Ben, yanıbaşımızdaki bu problemli aileden epey sıkılmıştım. Zaten azıcık görebildiğim babamın, bazı geceler bunların yüzünden meyhane köşelerine gidip gelmesine de içten içe acayip bozuluyordum. Ya benim babam da Tete Muhsin gibi pancar suratların arasına karışıp eve hiç gelmemeye başlarsa noolucaktı. Bu ruh hali içinde bana verilen görevi kimsenin beceremediği bir süratle yerine getirdim. Ben meyhaneye dalıp da " Soba devrildi Muhsin Amca, eviniz yanıyo" diye bağırdıktan üç dakika sonra, Tete

Muhsin, oğlu Cihan, Meyhaneci Düzgün ve 25 kişilik meyhane mürettebatı eve doluşmuştu.

Bu başarılı operasyonumu müteakip, bir kaç kez daha Tete Muhsin'i çağırmaya gittim. Ama artık hiç bir yaptırımım yoktu. İçeri girdiğimde Tete Muhsin gülüp "Bakın hele, yalancı çoban telmiş. Tüzgün, bi tabak al gel ortan" deyip beni sofraya oturttu. Operasyonu bir kaç dilim kuşgönü pastırmayla ballı muza sattım. Ne yalan sööliyim, çok eğlenmiştim. Masada dinlediğim laflardan hiç biri "Büyük lafı" gibi diildi. Hepsi benden bile çocuktular... Olur olmaz şeylere saatlerce gülüyorlar, yok yere hır çıkarıp küsüşüyolar, hatta bazen salya sümük ağlıyorlardı.

Asuman Teyze'nin meyhaneyi bizzat basması uzun sürmedi. "Sonunda kadın başıma beni de soktun ya şuralara allahın cezası ayyaş pezevenk" diya bağırarak kocasının üstüne atladı. Masadakiler çil yavrusu gibi dağıldı. Asuman Teyze araya giren Meyhaneci Düzgün'e "Seni de şikayet edicem ulan yuvayıkıcı, nursuz şişko" demeseydi olay bi kaçgün soona unutulurdu belki. "Ayıp oluyo ama hanım" dedi Düzgün "Kocanın sırtına silah dayayıp da zorla mı sokuyoz meyhaneye" O sırada Cihan'la ben dağılan masadan arakladığımız pastırmaları bir peçeteye sarıp cebimize koyuyorduk ki, Asuman Teyze'nin parmağı bize döndü... "Sıçmışım kocasına, gebersin o it buralarda umurum diil. Ama şu saabileri de sokup otutturuyon ya buraya. Cehennemde yanıcan lan yamuk. Şikayet edip hapislerde çürütmezsem"

Düzgün, bu "şikayet" işini ciddiye alıp, Tete Muhsin' i bi daha meyhanesine sokmadı. Asuman Teyzeler bi kaç ay sonra Samatya'ya taşındılar. Babam çok güldü bu işe. "Tavuğun darı ambarına tayini çıkmış" dedi. "Samatya dediğin yol boyu meyhane. Muhsin Efendi'nin arayıp da bulamadığı şey..."

* * *

"Meyhâneler kapısı bahtım gibi kapansın. Rindâne bâde içmek sensiz yasağ olaydı" Duvarda bu dize asılı. Harputlu Hayri Bey'in muhayyer bestesiymiş. Kalfa Dayı bi yığın şey anlatıp sustu. Tekrar mevzuu açılsın diye "Rindâne ne demek Kalfa" diye sordum. " Rindden gelir. Kalender, aldırışsız, hareketleri herkesinkine uymayan bilgili kişi demek" İç cebinden gözlük çıkarıp duvardaki yazıya bir daha baktı... "Sen gibi yani. Öylese sen bir rindsin" dedim. Benimle ve kendisiyle alay edermiş gibi güldü. "Orasını bilmem. Bildiğim, ben hep O'nsuz içtim. Hep çok uzaktaydım" dedi. "O" dediği, Hatice Teyze, karısı. Kalfa Dayı'nın şimdilerdeki büyük hüznü ondan. Sayfiye kentlerinden birindeki inşaatlarda çalışırken, içine bi sıkıntı düşmüş, boğuluyorum sanmış Kalfa Dayı. Telefon felan kâr etmemiş. Atlamış otobüse. Geceyarısı köye girdiğinde bir de bakmış ki evinin ışığı yanmıyor. Sabahtan fenalaşmışmış Hatice Teyze, hastanede direnmiş bir iki saat, sonra gidivermiş... Gelininin dediğine göre, daha o gün meyhaneye girmiş Kalfa Dayı. Kim, naaptıysa çıkaramamış. Meyhane kapandığında gidip bağlarda, bahçelerde, biyerlerde yatıp eve girmiyomuş... "Soonadan bi kaç kez geldi eve" dedi gelin. "Hadi bi de sen git. Çok sever seni, belki peşinden gelir."

"Neyleyim köşkü, neyleyim sarayı... İçinde salınan yar olmayınca." Bu şarkılar böyledir işte. Öyle nostalji kasetlerine istiflenmiş, Televole'ye fon müziği olmuş, en somurulmuş hallerinde bile, köşeden çıkıp ateş ederler, en onulmaz yerinden vuruverirler insanı. Duvara astığı şarkı sözlerinden belli, meyhanecimiz musiki mevzuuna derinden gönül vermiş. Geldiğimden beri çalan bir çok şarkıyı tam da dinlemedim aslında. Ama şimdi çalan çok vakitsiz. Fenâ dal-

dırdı Kalfa Dayı'yı. Başını masanın üstüne koyup öylece hareketsiz kaldı. Biriki seslendim duymadı. Sonrasında dürtüp "Gidelim burdan" dedim. Kafasını kaldırmadan. "Ben çok gittim" diye yanıtladı. Yine başı masadayken eliyle arayıp sigara pakedini buldu, tek sigara çekti, yakarken "Hep gittim. Bazen çalışıcak inşaat yokken bile gittim. Gizli gemilere bindim, uzak denizlerde, türlü yosunlara değdim. Sonra bir geceyarısı döndüğümde Hatice vardı hep. Bir sabah yine, "gidicem" derdim. "İş felan bahane, sığamıyorum ben buralara." Hiç sesini çıkarmadan gözleriyle "git" derdi. Döndüğümde kainatın en güzel çayı hep ocakta olurdu. Zambak kokulu yastıklara beraberce başkoyar, uyurduk sonra. Birgün evdeki ışığın yanmıycağı hiç aklıma gelmedi... Bilsem, son bir kez sarılmaz mıydım."

Etraf kötü dönüyor. İyiden iyiye sarhoş oldum galiba. Pancar suratlara karıştım ben, pancar suratlara... Kalfa Dayı'nın söylediklerleriyle doldum, aklımdan vedalaşmalar, helalleşmeler geçiyor. Azkaldı, ben de koyucam kafamı masaya... Derken, kapıda Mıstık Abi belirdi. Oldu işte, sonunda beni de toplamaya geldiler meyhaneden. "Böyle olucağı belliydi" diyerek gülüyor Mıstık Abi. "Nassın baba" gibisiden bir kafa hareketiyle Kalfa Dayı'yı selamladıktan sonra benim omzuma dokunup babasına "Ben alıp götüriyim çocuğu, uykusu gelmiştir. Sen de gelirsin birazdan" dedi. Kalfa eliyle "Tamam... Güle güle" diyerek başını masaya koydu. "Otursana Mıstık Abi, konuşuyoduk" veya buna benzeyen bi cümle sarfettim. "Olmaz" dedi. "Ben de oturusam, bizi çağırmaya gelen olmaz, sefil oluruz buralarda..."

Yolda, Mıstık Abi'ye "gelir mi hakkaten" diye sordum. "Belli olmaz" dedi. "Bazen, meyhane çıkışında, uzaklardan bizim eve bakıyo. Mahsustan annemin eski odasının ışığını yanık bırakıyoruz. İyice sarhoşsa annemin öldüğünü unutup, ışığa doğru, bir pervane gibi geliyo. Eve girdiğinde Bir

iki "Hatice" diye sesleniyo, sonra sızıp devrilince, götürüp yerine yatırıyoruz."

Eve vardığımızda Hatice Teyze'nin eski odasının ışığını açtıktan sonra yattık. Yarı uyur yarı uyanık düşler gördüm. Fonda "Ya evde yoksan" çaldı... Aklıma İstanbul'un ışıklı, ışıksız pencereleri, yanlış telefon numaraları düştü... Bekleyen var mıydı bilmem, uzaklarda, bir başıma uyuyakaldım...

Dup Dup Çedene

"Çedene'yi modernize ettim abi"

Faruk bu... Bişeyi bişey etmiş. Ben saat sıfır bir otuz itibarıyla arabayı içeri sokmuş, bahçenin demir kapısını örtüyoken, karanlığın arasında belirip böole bi takım laflar söyledi. "İyi bok yemişin Faruk. Gecenin bi saatinde ööle hırsız gibi adamın ensesinden yaklaşıp, bağırılır mı, salak" Herif fırçamı tınmadı bile. Zaten pek tınıcak durumda da diil, kafayı dümdüz etmiş, acayip sarhoş. Neyse, aslında anlamadığı da iyi oldu, pek alıngandır, tersledim zannedip fecii kırılırdı. Çocuğun işleri yokuş aşşa zaten, belki ondan içmiştir böole.

- Naaptın sen şimdi Faruk, demin pek anlamadım.

- Çedeneyi modernize ettik hocam... Hani var ya "Çıt çıt çedene de sar bedeni bedene"

- Hadi yaa, nası, güzel oldu mu bari.

Valla biz arabada dinliyoz çocuklarla "A bir" için muhteşem oynak bi parça. Gel bak bi arabaya en azından introyu bi dinle...

"A bir " dediği Faruk'un bi türlü çıkamayan kasedinde A

yüzünün ilk parçası. Ben bildim bileli, belki sekiz on yıl var, kaset hazırlıyo Faruk. İntro dediğimiz de parçanın girişi. Onun yüzünden her haltı öğrendim böole. Zirâ kendisi yıllardır bana "A bir azâbı" çektiriyo. Bak yine A bir parçasını değiştirmiş. En son dinlediğimde söz ve müzik: Faruk Şartekin'di. Kendisine ait bi parçayla başlayıp, ilk klibi de ona çekicekti. Şimdi Çedene'ye dönmüş. Haklı tabi çocuk; "Türkü patladı"

Caddenin girişine parkedilmiş bordo Şahin'e doğru ilerliyoruz. Yaklaştıkça "upsık upsık upsık upsık, dup dup dup" tınısında tekno ritmler iyice duyuluyo.

- Şimdi bu çalan çedene mi yani Faruk. Çıt çıt diil lan, dup dup çedene olmuş bu. Yimişin güzelim türküyü.

Yok be abi, saade introsu ööle. Bak şimdi bağlama takımı gircek. Sonrası bildiğin gibi. Haa bu arada, kayıt yapılırken seni aradım "abi, gel bağlama takımına" diycektim "öttür aleti" Senin cep hep kapalı be aabi, işyerinden de raatsız etmek istemedim.

Yalanını yiyim Faruk. Yaa, bu herif haala nası üne kavuşamadı anlayabilmiş diilim. Bak adam tavlamayı filan ne kadar da güzel biliyor. Arada "gel bağlamayı öttür" deyip benim gururumu okşamayı da ihmal etmedi. Oysa, el bilir âlem bilir ben ancak kendim dinliycek kadar bağlama çalabilirim. Faruk, bağlama dahil birçok müzik aletini, bi sürü insandan çok daha iyi çalar. Aslında, ben de biraz bu yüzden onun "A bir azabına" katlanıyorum. Şimdilerde piyasada boy gösteren bi sürü ayının arasında, çoktan başarıya ulaşabilecek kadar bilgi ve görgüsü var. Bu nedenle kendisini her seferinde büyük bir sabırla dinliyorum. Esasen o çalıp söylediklerini müzikal kulağıma doğru dinletmiyor tabii. Mesleğim yüzünden bi sürü tanıdığım olduğunu düşünüyor. Zaman zaman ööle bi çevrem olmadığını belli etsem bile, kendisini yeteneksiz buluyorum, yete-

rince ilgilenmiyorum sanıp bozulur diye fazla ileri gidemiyorum...

Bordo Şahin'in içi kesif bir sigara dumanıyla dolmuş. Mürettebat, bir kişi dışında alışılmış. Her semtte arabayı biyere çekip içinde yüksek volümlü müzik eşliğinde bira içen, her an bir uğurlama, gurur duyma veya galibiyet konvoyuna karışmaya hazır genç arkadaşlar vardır ya, işte bunlar, bizim mahalleninkiler. Farklı kişi ise; şu anki kısa layt içme modasının aksine, ısrarla uzun kırmızı marlboro içmekte olan ve daha önce hiç görmediğim bir cüce adam... Faruk, Modernize Çedene'yi başa sararken, komşu delikanlılarla kısa bi öngeyik bira ve sigara ikramı felan yaşıyoruz... Faruk dikiz aynasından dooru gözleriyle cüce arkadaşı işaret edip tanıtıyor.

- Arkadaşla tanışın abi. Servet, Florya'dan arkadaşım. Benim A bir'in klibinde rol alıcak... Nasıl abi, fikir nası ama? Bi sürü klibin arasında içinde cüce olanı hemen dikkat çeker dimi?

- Öh tabi. Servet sevimli bir arkadaş... İnşallah güzel bişey çıkarırsınız ortaya.

- Servet tiyatro kökenli abi. Akbank çocuk tiyatrosu zamanında "Pamuk Prenses Müzikali"nde somurtkan cüceyi oynamış.

Hakkaten sevimli bi insan Servet. Üstelik somurttuğu filan da yok, içmiş biraları, pişmiş kelle gibi sırıtıyor. Hemen de mevzuuya girdi. Beni dürtüp "Bi sitendap işi var abi, senle bi konuşalım onu" dedi. Aslında tam bi nedeni yoktu ama sitendap lafını duyunca kendimi tutamayıp güldüm. Beş kişilik bi otoda bi türkü remikşçisiyle bi sitendapçı adayı aniden fazla geldi heralde. Servet bu anamsız kaçan gülüşüme bozulup harbiden somurtkan bir cüce olmuştu ki Modernize Çedene'nin dup dup introsu arabayı sallamaya başladı. Hep birlikte parçaya daldık

Ekin ektim çöllere de
Yoldurmadım ellere
Onbeşinde yar sevdim de
Ondan düştüm dillere

Çıt çıt çedene de
Sar bedeni bedene
Dünya dolu yâr olsa da
Alacağım bir dane

Türküye Faruk solist sıfatıyla, diğer dördümüzle birlikte malt hülasası ve etil alkol ise vokalist olarak eşlik ediyoruz... Tam bu esnada park halindeki bordo Şahinimizi devriyeler bastı. Faruk, polis minibüsünden inmiş bize doğru yaklaşan memuru görünce acilen teybi kıstı, camı açtı.

- Hayırlı akşamlar memur abi.
- Evet gençler, naapıyoruz böole?
- Benim kasedi dinletiyodum arkadaşlara abi.

Faruk semtin çocuğu tabi, amiri memuru, esnafı tanıyo. "Merak etmeyin siz" gibisinden kaş göz işareti yapıp dışarı çıkarken, memur da arabanın arka camından şööle bi içeri yi kesti...

- Çıktı mı len sonunda senin kaset?

Yok be abi, daha demo bu. Dattan çektim bi kopya arkadaşlara dinletiyodum ööle... Daha var kasedin çıkmasına. Brezilya krizi piyasaları vurdu, firma "yaza çıkartırız" diyo. Eee... Arkadaşlar yabancı diil abi, hepsi mahallenin çocukları.

Faruk, bu "Yabancı yok abi, hepimiz mahallenin çocuklarıyız" açıklamasını memurun cam kenarında cüce Servet'i dikkatle kesmesi üzerine yapmıştı. Diğer mürettebat, ekibi görürgörmez biraları koltuk dibine kabanların altına filan zulalamıştı ama Servet kucağında bir büyük birayla öölece kalakaldı. Memur arka kapıyı açıp Servet'e "çık bakalım dı-

şarı" demekte gecikmedi. Servet'i elinden tutup arabadan inmesine yardım ederken bi taraftan Hulusi Kentmen'in bıyıksız ve aslen Yozgatlı haliyle babacan komser fırçasını atıyordu: "Lan oğlum annen baban yok mu senin, geceyarısı ne işin var, elinde biralar sigaralar falan" Sora bize seslenirken az daha sertleşti, "Hiç şansınız yok olm hiç, çıkın bakiim hepiniz dışarı" Biz dışarı çıkarken memur yarı beline kadar eğilip, Faruk'un ağız hizasına geldiğinde kendisine "hoh" denilmesini istedi. Faruk'un "hoh" demek suretiyle, polisin isteğini yerine getirdikten hemen sonra "Ben 27 yaşındayım memur bey" diyerek mevzuuya girdi. Sonrasında Servet adlı cüce olduğu sonradan anlaşılan şahıs kimliğini beyan etmek suretiyle aslen 1972 Niğde- Bor doğumlu olduğunu söyledi. Florya Şenlikköy'de oturur, konfeksiyoncululukla iştigal eder... Memur az mahçup, bir müddet Niğde Asayiş'te görev yaptığından bahisle oraları sordu. Muhabbet az koyulaştı. Modernize çedene son derece kısık bi sesle bir kez daha dinlendi. Saatin epey geç olduğu karşılıklı olarak onaylandı, daha fazla kimseyi rahatsız etmeden dağılalımdı. "Hayırlı akşamlar gençler" dedi memur bey. Servetle ayrıca vedalaştı: "Sen de kusura bakma cüce genç, karanlıkta seçemedim birden"

Servet'i Florya'ya bırakırken Modernize Çedene'yi bir kaç kez daha dinledik. Faruk "tutar mı" diye sorup durdu. Hakkaten de bilmiyorum ama. Artık anlamıyorum ben böyle şeyleri. Dönüş yolunda sırf bi kaç laf etmiş olıyım diye "Klipte tiyatro kökenli bir cücenin rol alıcak olması artı bir puan tabi" gibisinden bişeyler geveledim...

Eve döndüğümde hertarafım dup dup atıp duruyodu.

Herif yolda öyle bi açtı ki sesi, üstüme tekno Çedene kaydetmiş. Kötü olmuş lan. Tamam, bu yağma curcunasında, cümle tabii kaynaklarımız, yeraltı ve yerüstü zenginliklerimiz, ırmak ve bulutlarımızla birlikte şiirler ve türküler

filan da payına düşeni alıcak.. Ama bu hakkaten vandal işi olmuş, tamamen türküyü tahrip etmeye yönelik... Bunları Faruk' a diyemedim tabii. İkide bir değiştirip durduğu A bir ler, bu vahşet içinde herifin biyerden hayata tutunma, yırtma noktası. Şimdi kalkıp "Yivrenç tiskinti verici" diyebime hakkını hangi tuzu kuruluk verebilir ki bana. Sonra o cüce, kendisine umut olarak sitendabı seçmiş olması çok da şaşırtıcı diil. Astronot ya da beyin cerrahı olmak istemiyoki herif, hayata karşı yıkılmayıp sitendap pozisyonunda durmayı umut ediyor olmak, onun en doğal hakkı. Yıkılmadım Sitendaptayım.

Dup dup Çedene'nin üzerindeki radyoaktif etkilerini gidermek istediğimden olucak, gidip bağlamama şööle bi dokundum. Zaten, çıplak ayakla toprağa basmak bir, ahşaba dokunmak iki... Bu hareketler olan elektiriğimi alır benim. Hatta elime alıp şööle bi paslı tellerine baktım. Elektirik atıcam derken tetanoz olmamak için hemen yerine bıraktım... Oysa bir vakitler elimden düşmezdi...

Babamın, emekli olduktan sonra, bi de küçük esnaf olmaya karar vererek marley ve halıfleks dükkanı açtığı yıllarda, acayip bir dükkan komşumuz vardı. Çok güzel tersten küfreder, suratından adamın memleketini bilir, her iki eliyle son derece düzgün yazar, çam sakızından tutkal, eski mum parçalarından rengarenk dev mumlar yapar, yandaki bakkalın kola kasalarına uzun uzun bakıp, kapağında "bedava" olan şişeleri neredeyse hiç sektirmeden bulurdu. Öyle ki, o zamanki aklımla "Bu herifin bilmediği hiç bişey yok" diye düşünürdüm. Babam komşusu bu genç adamı pek sevmezdi gerçi. " O herif gecelerin adamı, sazcı" deyip pek bi küçümserdi. Ama Mesut Abi'nin en önemli özelliği de sazcılığıydı zaten. O bir "Elektro Şef Bağlama"ydı. Bilemediğim tuhaf bi ordunun rütbesi gibi. Geceleri bi takım önemli adamlara şef sıfatıyla saz çalıyordu. Gerçi bağlama-

sını hiç görmedim ama, şef olduğuna göre acayip, uzay aleti gibi bişey olmalıydı. Bigün konfeksiyon ve tuhafiye dükkanı "Galeri Orkun" da oturmuş geyiklerken, "Mesut Abi getirsene şu bağlamanı çalarsın şuracıkta. Bak hem ben hiç elektro şef bağlama dinlemedim hayatta" dedim. Doğrusu "Şef Elektro Bağlama"ymış. "Elektro bağlama mahalle arasında çalınmaz, zon zon öter, sünnet düğünü var zannedip konu komşu toplanır" diye espiri yaptı. "Hem lavuk esnaf pek hoşlanmaz bööle şeyden" dedi. "Allah bilir bana, bu herif gecelerin adamı, sazcı deyip dudak büküyolardır..." Dondum da kaldım. Mesut abi babamın kendisi hakkındaki fikrini kelimesi kelimesine söylemişti. "Tabi lan" diye düşündüm sonradan, "Herif bakmakla bedava kola buluyo, adamın suratından memleketini anlıyo, heralda babama da şööle bi bakıp beynini okudu..."

Sonraki günlerde Mesut Abi'yle ilgili bi sürü şey öğrendim. Ahmet Yamacı'nın oğluydu. O, ben bilmem diye öylesine söylemişti ama hemen bildim. O zamanın bir kaç kanallı radyosunda TRT3'ten İzzet Öz ve Yavuz Aydar'ı TRT1 den Ahmet Yamacı'yı gaayet iyi biliyodum. Spiker günde en az bir kez "Ahmet Yamacı yönetiminde yurttan sesler korosundan türküler dinliyceksiniz" derdi. Kadınlar korosunda Ülkü Beşgül, Fatma Türkan Yamacı, Nurten İnnap, Cemile Cevher Çiçek vardı. Erkeklerde Şakir Öner Gülhan, Ümit Tokcan, Turan Engin, Mükerrem Kemertaş, Ali Ekber Çiçek, Neşet Ertaş... Bağlama takımından oyunhavaları vardı sonra... Gurbet havaları, bozlaklar, tekez otlatmaları...

Mesut Abi'ye "Sen niye radyoda diilisin, bak hem baban orda şefmiş" gibisinden bir soru sorduğumda, anne ve babasına ilişkin ayrılık öyküsünden çok kısa başlıklar verip detaya girmedi. Babasıyla arası pek iyi diildi anladığım kadarıyla...

Esasen elektro bağlamadan nefret ediyodu. Bağlama dediğin kuru dut ağacından, adam gibi, divan sazı olurdu. Baştan Şakir Öner Günhan'a Ahmet Sezgin'e felan çalmıştı ama şimdiki gece işleri çamur meselelerdi. Zaten karısına yemin vermiş, bu dükkanı açmıştı. Bi tutunsa, geceleri elektro bağlama çalma işini bırakıp hep Galeri Orkun' da oturucaktı. Orkun, 3 yaşındaki oğlunun ismiydi. Fakat galeri bir neydi, niçün yirmi metrekarelik dükkana galeri adını takmıştı, o da bilmiyordu...

Bir cuma günü, ben hem bizim dükkana, hem de tekele mal almaya gitmiş Bakkal Mücahit'in dükkanına aynı anda bakıyodum. Ordan oraya koşuşurken, kafamı daldırıp da Galeri Orkun'a hiç bakmamıştım bile. Bi ara bakkal mücahidin dükkanında kendimi kola kasasına konsantre etmiş bedava ararken dükkan kapısında Mesut Abiyi gördüm. "Bağlama bağlama diye kafa didiyodun, dükkana bağlama getirdik sen yoksun dedi. Mücahit, Tekel' den döner dönmez çuvalın içinden bi Sarı Samsun kaptığım gibi soluğu Galeri Orkun' da aldım...

Önden bi serii şov hareketi yaptı. Bağlama köprüsünün hemen solunda bi yere selpak mendil sıkıştırıp bağlamayı ut gibi çaldı, sonra gitar tekniğiyle bi kaç flemenko dinledik. Ardından Ferdi Tayfur'dan "Bilsen uzaklarda kimler ağlıyor"u çalıp, O'nun gibi ağlamaklı söyledi. Ben kendisini ciddi bi suratla, kayıt halinde izlerken "Sen elektro bağlama istiyodun, bunu getirince hoşuna gitmedi galiba" dedi. "Ama istersen bunu anında elektro bağlama yapabiliriz." Sonra O tarif etti, ben söylediği tuhaf hareketleri yaptım. Yere diz çöküp bağlamanın sapını ısırdıktan sonra, iki elimle kulaklarımı tıkadım. Mesut Abi çaldığında duyduğum ses, elektro bağlama hatta elektro gitarın çıkardığı gibi yankılı acayip bir sesti... O sırada, dükkana buklet bluz almak maksadıyla bir müşteri gelip de beni yere diz çökmüş, kulaklarım tıkalı bağlama sapı

dişlerken görseydi, neler düşünürdü bilmiyorum...

Şov bitti sonra. Eldeki saz "bakınız ben bağlamayım" dedi. O altı telden müteşekkil, çok sıradanmış gibi görünen sazın sesi beni efsunladı. Mesut Abi mi öyle güzel çalıyordu, yoksa beni çarpan yüzyıldır ninnilerle felan genlerime işlemiş o melodilerin bildik büyüsü müydü anlamadım. Ama daha o dakkada, yaşamımın bir bölümünü bağlama öğrenmeye ayıracağımı anlamıştım...

"Oğlum bu ne lan, tahtadan tavus kuşu gibi, rengarek" İlk bağlamam için aynen böyle dedi Mesut Abi. Evet, pek onunkine benzemiyodu tabi. Kırmızı gövdesi, üzerindeki beyaz şeritlerle felan hafif bi elektro havası vardı. Biraz da satıcı herifin gazına geldim. Şu da ister misin bu da ister misin diye bi alay "aksesuar" sokuşturdu bana. Bağlamanın göğsüne, -vuruşlardan kirlenmesin diye- kalp şeklinde kesilmiş lacivert sedefli bir plastik parçası alıp yapıştırmama tamamen satıcı neden oldu mesela. Süslü akord burguları, sapa takılan püskül, rengarenk plastik tezeneler, kilim desenli kılıf. Pis pis güldü Mesut Abi. Hatta bağlamanın gövdesindeki deliği gösterip "Şurasına da bi karanfil soksaydın bari... Hani kasap vitrinlerinde asılı koyunların dötüne süs olsun diye takarlar ya" bile dedi. Tabi ben çok kızdım bu işe. Aklımsıra, bağlamayı alıp gelince Mesut Abi mecburen bana bişeyler öğretmek zorunda kalır diye düşünmüştüm. Aynı hesap babam için de geçerliydi. "Ben Mesut Abi'den bağlama dersi alıcam" felan desem beni caydırırdı. Yoksa, bir bilenle alışverişe gidip adam gibisinden bağlama seçer, satıcı lavuğun tuzaklarına düşmezdik elbet.

Ergen gururum fecii incinmişti. "Tahta tavus kuşu"nu götürüp evin biyerlerine attım, türkülere küstüm, paso TRT 3 dinlemeye başladım. Galeri Orkun'dan da ayağımı kestim. Epeyce sonra bigün, Mesut Abi bizim dükkana geldi.

- Hocam ne o, selam sabah yok. Hani, hiç alıp gelmiyo-

sun senin tahta tavus kuşunu, nooldu...

- Kestik o kuşu, annem suyuna pilav yaptı...

- Bak bak... Kızdın mı lan hemen de...

Yoo, sana ne kızıcam abi... Esas o sazı bana satan herife bozuğum. Belki bizim dükkana yolu düşer diye hayal kuruyorum. Bakarsın, bi duvar kağıdı, marley işi olur. O zaman türlü çeşitli marley sokuşturucam ineğe...

Çok güldü Mesut Abi... "Şekli şemali önemli diil" dedi. "Sazın sesi çalanın içinden çıkar. Sen yarın al da gel o tavusu" Böylelikle bağlamamın adı "Tavus" kaldı. Epey bi tamirat gördü Tavus. Mesut abi bütün perdelerini söktü. Üzerinde tükenmez kalemle işaretler bulunan yassı bi don lastiğini bağlamanın sapına gerdirip, tükenmezle işaretli yerlere yeniden perdeler bağladı. Plastik köprü ve akord burgularını ahşap olanlarıyla değiştirdi... Sonra, ufaktan ötmeye başladı tavus kuşu...

İlk "Sıvas Elleri" ni çadım: "Kâtip arzuhalimi yaz yâre böyle...."

Benim böyle bağlamayla felan uğraşıyor olmam, beklenmedik şekilde ailemi mutlu etti. Anne ve babam Tavus' a hiç ummadığım bir ilgi gösteriyor, annem biraz daha öğrenince bana solistlik yapıcağını söylerken, babam klasik bir veli anlayışıyla Mesut Abi 'den arada bi durumum hakkında bilgi alıyodu. Cin gibiydim ama. Olup biteni elbette anlıyordum. Zira o sıralar memleket "huzur ve sükun ortamına" doğru tam gaz ilerliyor, şirin mahallemiz tosuncukların türlü çeşitli "vatanseverliklerine" sahne oluyordu. İstasyon çıkışlarında bazı gazeteleri okuyan lise öğrencileri dövülüyor, kahvehaneler taranıyor, yol ortasında adam kesiliyor, sonradan "susma hakkını kullanıcak", futbol takımı başkanı, işadamı felan olucak, tabii ki kendisiyle gurur duyulucak beyni alınmış bi sürü odun "memleketi 12 eylül sonra-

sına sürüklemek için" ellerinden geleni ardlarına koymuyorlardı. Ben bunlara ergen öfkemle alabildiğine kızıyor, deli gibi gazete, kitap, mizah dergisi okuyor, halkevlerine, Gırgır Dergisi'ne gidip geliyordum... Babam açıkça söylemişti aslında; hiç iş yapmayan bir marley dükkanı açıp küçük esnafın arasına karışmasının nedeni bendim. Tek evladının şu hır gürde sakata gelmesini istemiyordu. Okul çıkışlarında dükkana geliyimdi işte. Ben hep çatal dilliydim ama. Kendisine dalga geçerek "Cadde üstünde bir kuruyemişçi dükkanı açsan tamam, gelir dururuz elbet. Hem ticaret yapar hem de kaysıpestili ve keçi boynuzu yiyip keyfimize bakarız" dediğimi net olarak hatırlıyorum.

Hâl böyleyken, benim bağlama çalıp türkü çığırmayla vakit geçiricek olmam ailem açısından daha güvenli bişeydi tabii. Ama bağlamadan yola çıkıp; Pir Sultan'a, Dadaloğlu'na, Nesimi'ye Aşık Mahsuni Şerif'e ulaşmam; Ruhi Su dinlemeye başlamam ve alt kattaki Serpil Teyze'nin "Sizin oğlan yüksek sesle solcu şarkısı dinliyo, hayır bişii diil evi bombalatıcak; iki çocuğum var kendimin" demesi uzun sürmedi. Evdeki Dual pikabın iğnesinin aniden kaybolması o günlere rastlar.

Yine radyoya kalmıştım. Sabahın köründeki "iş arayanlar bülteni"nden, geceki son hava ve yol durumuna kadar radyo hep açıktı. Türkü dinlerken uyuyakalıp düşlerimde bahçalarda börülce toplarken oynayan gelin ve görümceler, tepsi tepsi fındıklar, Veli Aga'yı gıdıklayan Ayşeler, tarlaya ekili soğanları gagalayan doğanlar görüyordum... Öğrendiğim türküleri fena çalmıyodum aslında. Bir kaç kişiden oluşan sabırlı bir dinleyici kitlem de vardı. Anneler, çocuklarının türkülerini hep beğenirler tabi. Babam da ara sıra fırlayıp parmaklarıma çekiçle vurucakmış gibi baksa bile bazen onay ve beğeni cümleleri kurduğu oluyordu. Tülay vardı sonra O da dinliyodu. Bi ara " Eğilip bağlamanın sapını ağzı-

na alsana" demeseydim daha iyi bi dinleyici olabilirdi tabii. Kendisine bunun elektro bağlama sesi için bir deney olduğunu anlatıcak vaktim olmadı. Bana ağzını doldurarak sarfettiği "öküz" sözcüğünden sonra, uzunca bi süre küs kaldık... Bi de en tırstığım dinleyicim vardı elbette: Mesut Abi. Doğrusu büyük bir sabırla yanlışlarımı düzeltip beni yüreklendirmeyi sürdürüyordu. Ama bigün Mesut Abı dahil bir daha kimseye bağlama çalıp söylememeye karar verdim...

Bu kararıma Nazif adlı kara kuru bi çocuk neden oldu. Mesut Abi'nin Burdur'dan akrabasıydı. Birgün Galeri Orkun'dan içeri daldı, az sohbet ettikten sonra eline benim Tavus'u alıp öyle bi çaldı ki... Ben bin yıl daha uğraşsam, o bağlamadan, o sesleri asla çıkaramazmışım gibi geldi... Bunun ustalık çıraklıkla felan asla ilgisi yoktu. Mesut Abi bile Tavus'u öyle tılsımlı çalamıyordu. Doğruydu lan; sazın sesi çalanın içinden geliyordu. Nazif gittiğinde Mesut abi benim o bağlema virtiozundan çok etkilendiğimi anlayarak " Nazif çok özel bir çocuk" dedi. "İngiltere'de felan olsa,elinden tutup, 'sör' ünvanı verirler. Bağlama O'nun hayatı. Çok az insan bu ustalıkla çalabilir."

Henüz o tarihlerde çocuk şarkıcı modası olmadığından Mesut Abi'nin düşlediği "elinden tutma müessesesi" Unkapanı yerine İngiltere'de cereyan ediyor ve "Küçük Nazif" yerine "Sör Nazif" ünvanıyla taçlandırılıyordu tabii. Ama gerçekten çok güzel çalabiliyordu Sör Nazif. Bana gelince, bir kompleks, bir mükemmeliyetçilik krizi felan diildi. Ööle hiç ummadık, benden bile ufak tefek bir çocuk, gelip ne acayip çalmıştı. Bilmediğim meclislerde gizli Sör Nazif' ler olabilirdi. Onlar varken bişey çalıp söylemeye çalışmak, onlara saygısızlık olabilir diye düşünüyordum.

Sonraları, çok özel bi kaç muhabbet dışında hep kendim çalıp dinledim. Ama uzunca bir süre türkülerle olan maceram sürdü. Kendikendime duyduğum her türküyü çalıp öğ-

renmeye uğraştım. Hatta bi tarihte "nazariyatla" bile ilgilendim. En çok da türküleri derleyen birisinin olması beni büyülüyordu. Bestecisi felan yoktu çoğu türkünün. Birileri gidip köy köy dolaşıyor, kahvelerde yaşlı amcalarla, kapı önlerinde ak saçlı ninelerle demli çaylar eşliğinde geyiğe oturup onlara türkü söyletiyordu. "İşin güzelliğine bak yaa" diyodum kendikendime "Hem acayip yerler görüceksin, hem hiç duyulmamış türküler bulup,dinliyceksin" Benim henüz öyle hiç görmediğim yerlere gidicek zamanım ve param yoktu elbette. Gesi Bağları ve Evreşe Yolları epey uzaktı. Bu nedenle, öncelikle bildiğim bir yere gitmeye ve her zamanki kaynak kişim anneannemi dinlemeye karar verdim. Sömestr tatilinde Safranbolu'ya intikal ettiğimde yanımda Tahta Tavus Kuşum, nota defterim hatta, amatör araştırmacı bir türkücü olaraktan ses kayıt cihazım bilem vardı...

- Nereye konuşacın?
- Konuşmıycan anane, türkü sööliycen.
- Işığı söndü bunun.

Ya bırak şimdi ışığını felan. Söner ööle arada bi, sen türkülerini sööle...

- Ceryan mı gittiyki? Tamam kızma sööleyan... Aaaş gapıyı been geldiim, sefâ geldiin hoş geldiin... Dönyo mu şo şey... Gaset...

Aç kapıyı ben geldim
Sefâ geldin hoş geldin

El ediyor o yar beni deli ediyo
Gara da gözlee kül ediyor

Ay ışıkdır varaman
Dile de destan olaman
Ay buluda girince
Bağlasalaa duraman

Anneannem Ayşeciğin bir sürü böyle türküsü var bende. Önceleri biraz tutuktu, uzattığım teypten çekiniyodu herallde ama sonradan arap atı gibi açıldı Aç şo gasedi bi gac türkü söyleycin, ben ölüncek haatıra olur" diyerekten bir kaç kaset doldurdu. Aslında hemen hepsi bilinen, yani önceden "derlenmiş" türkülerdi. Olsundu ama Ayşecik bu kaset doldurma işinden pek keyif alıyordu...

Anneannemin gönlü, benim araştırmacı türkücülüğümün zaten derlenmiş türküler arasında geçmesine razı gelmedi. Beni civar köylerden birindeki Rukku Deeze'ye götürmeyi teklif etti. Rukku, Rukiye'nin kısaltılmışı demekti ve bu isimdeki teyze eski köy düğünlerinde, kimselerin duymadığı çok güzel türküler söyleyen birisiydi. Gerçi epeyce yaşlanmıştı ama olsundu. Teybe altı tane ortaboy pil, Rukku Deeze' ye cimcim oyalı bir Bartın Yazması alıp komşu köye gittik.

Rukku Teyze beni bi süre Godoş Mıstan adlı biriyle karıştırdı. Dere kenarındaki tarlayı zorla üstüme geçirdiğimi iki tane de Reşat altınını aldığımı ileri sürdü. Aklının yerine geldiği kısa bir şürede benim Godoş Mistan olmadığımı anladı. Anneannemle ikisi benim bir torun olduğum konusunda mutabakata vardılar, türkülerini dinlemeye kalkıp taa İstanbul' dan gelmiştim. Gelgelelim, Rukku Deeze bi kaç konuşmadan sonra yine zihnen olay yerini terketti. Türkü söylemedi ama bi tane define yeri tarif etti, "Güvey Feneri" ve "Arap Zamkı" adındaki iki şifalı otun yararlarını anlattı, babası padişah için camii yapımında çalışmış, ondan söz etti, gelininin kendisini zehirlemek istediğini ileri sürdü, sonra, bi de şöyle bişey:

Piri piri panbuk
İbrişime sandık
Gettim deve yoluna
Deve yolu bit pazarı

Deve yolunda ayı
Ayı beni gorguttu
Kulağını sarkıttı
Andala mandala
Çek şunu
Sandala

Dönüş yolunda O neydi ööle piri piri pambuk?" dedim anneanneme. "Hepten cinlere karışmış senin ahretlik, bilinmez dillerde konuşuyo artık" Bu bir tekerlemeymiş. Çocukluklarında hep beraber saklanbaç felan oynarken kimin ebe olacağını seçmekte kullanılan bir tekerleme. İyice çocuk gibi olmuş artık Rukku Teyze. Hüzünlendi Ayşecik "Çok ömür de iyi değil bee" dedi, "Vakitlice ölüp gitmeli. Allah iki gün yatak, üçüncü gün toprak göstersin. Sonradan işte bööle yarı deli yarı çocuk olup sürünüyo insan" Yüzünde yaşlılığın tüm kederi, sessizce, köy minibüsünün camında akıp giden bahçelere bakıyor. Biraz konu dağılsın istedim.

Bööle piri pam hön felan deyip de nası seçiyodunuz ebeyi yaa? Ben orasını pek anlamadım şimdi.

- Canım hep beraber toplanıyan önce. Gaç gişi varsa, işte biri tekerlemeyi sööleken bir bir sayıyo herkesi. Sonunda, "Andala mandala çek şunu sandala" dedi miydi, çıkan çocuk ebe oluyo.

Hıınmm. Peki, yanlış birini sobeleyince çanak çömlek patlaması oluyo muydu sizin zamanınızda?

- Elinin körü oluyodu. Git işine lan, eğlenme insanla...
- Hihi... Bak bunları da kaydediyorum ama kasede.

Hayat yanına çağırdı sonra... Ben o türküleri biyerlere saklayıp yerini unuttum. Şimdilerde duyduğum bir kaç tanesini o türküler sandım ama her seferinde büyük bir gürültüyle çanak çömlek patladı.

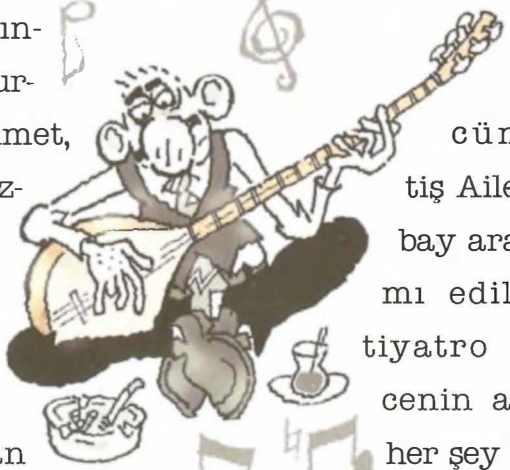
Zamanın hangi mavisi islenip griye dönmedi ki. Kimin çocuk sesi, zaman geçirmez bir ortamda, acı değmeden, olduğu gibi kalabildi. O türküler de benim çocuk sesimle gitti tabi. Peki, iyi olan herşey gitti mi hakkaten. Öyküler çalındı, şiirler şuursuzlara ganimet, cümle türküler Preztiş Ailesiyle İdobay arasında pay mı edildi? Kim çaldı tiyatro kökenli cücenin aklını? İyi olan herşey hep eskiden miydi? Develer tellal, pireler berber iken yani... Şimdi, develer türkü kasedi, pireler sitendap yapsa, timsahlar milletvekili olsa noolur? İnsanlık, var olalı beri hep aynı alaydan yetişme. Herzaman kötü, bir o kadar da iyi yeryüzü.

İrili ufaklı insan piç oldu
Onlar doğdu geçinmesi güç oldu
Altı arap atlı şahbaz nic'oldu
Mamur sandım yalan dünya çürümüş

Okuttuğun tutmaz oldu âlimler
Kalktı da kitaptan arttı zulümler
Terlemeden mal kazanan zâlimler
Can verirken soluması zor imiş

Bunlar Dadaloğlu'nun yüzyıllar önceki bir gökyüzüne söyledikleri. İrili ufaklı, pireli develi bir sürü yaratık; hep terlemeden mal kazanma hevesinde. Onlar azdığında, melek kökenli şeytanı bile yaya bırakırken, delirmeden solumak hep zor. Ne kadar delirmezsek o kadar iyi ama. En pahalı post bizimkisi olsun. Radyo anonslarındaki gibi; Keskinli Mahalli Sanatçı Muharrem Çelik'ten alınma bir halay havasıyla programına devam edip gidiyor zaten hayat... Bizim için bittiğinde; yani ölüm, "Piri piri panbuk" deyip de sandalında götürmek için bizi seçtiğinde, kulağımızda çocukkenki bir türkü, adımız iyiler hânesinde...

Zamanın hangi mavisi islenip griye dönmedi ki?.. Kimin çocuk sesi, zaman geçirmez bir ortamda, acı değmeden, olduğu gibi kalabildi? O türküler de benim çocuk sesimle gitti tabi. Peki, iyi olan her şey gitti mi hakkaten? Öyküler çalındı, şiirler şuursuzlara ganimet, cümle türküler Prezsi'yle İdosında pay tiş Ailebay aramı edildi? Kim çaldı tiyatro kökenli cücenin aklını? İyi olan her şey hep eskiden miydi? Develer tellal, pireler berber iken yani... Şimdi, develer türkü kasedi, pireler sitendap yapsa, timsahlar milletvekili olsa noolur? İnsanlık, var olalı beri hep aynı alaydan yetişme. Her zaman kötü, bir o kadar da iyi yeryüzü.

İLETİŞİM 521
ÇAĞDAŞ TÜRKÇE EDEBİYAT 76

ISBN 975-470-731-6
9 789754 707311